

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 3 (πρώην Λυκαβητού) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1092

Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑ ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λ. Σγουρού 2

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: «ΠΥΡΣΟΣ» Α. Ε. 'Ιερά 'Οδός 61

Τιμή Φύλλου Δρχ. 1.500 — Έτησίαν συνδρομή έσωτ. Δρχ. 12.000, έξωτ. 10 σελλίνια ή 2 δολλάρια

Συνδρομαί καί αντίτιμον περιοδικού νά στέλλωνται μέ ταχυδρομική ή τραπεζιτική έπιταγή ά π ρ ο σ ώ π ω ς

«Έλληνικόν 'Ερυθρόν Σταυρόν Νεότητος», όδός Μακένζυ Κίγκ 3, 'Αθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

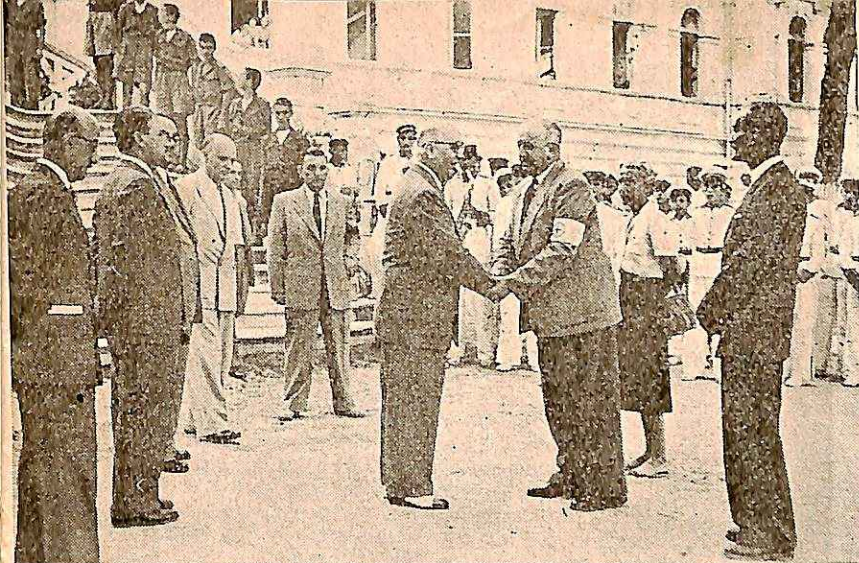
Σελίς		Page
1	«'Ανθη Εύλαβείας» υπό Μελη Νικολαΐδη	1
2	Μέγας 'Αλέξανδρος υπό Γ. Κουρμούλη	2
3	Εύανθια Καΐρη υπό Ε. Φωτιάδου. β) Είς την Θεο- τόκον (ποίημα) υπό Κ. Παλαμά	3
4	'Η Φιλία υπό Α. Α. β) Γυναικεΐος 'Αθλητισμός υπό Σπ. Αύλωνίτη	4
5	'Ο Κοκκύτης υπό Σπ. Μπαρτσόκα	5
6	Νέαρχος υπό Ν. Δημητροκάλλη. β) Στίς εθνικές μας δυνάμεις υπό Μ. Ξύδη	6
7	'Ιουδιθ υπό Κ. Παπαπαναγιώτου	7
8	'Η Γκορτσιά υπό Π. Γρίσπου. β) 'Ο Δίας τιμωρεΐ τή χελώνη υπό Α. Μεταξά	8
9	'Η Φορεσιά του άρχοντα υπό Β.	9
10	Τεχνητή 'Αναπνοή. β) Μεγάλες φυσιογνωμίες .. Γιά τά χειμαδιά υπό Β. Μάκη. β) 'Ενα νεφάκι, υπό Σ. Κωτσαρίδα	10
11	Φωτογραφία Δράσεως	11
12—13	Τό βούτυρο υπό Κ. Ζευγά. β) 'Ο Μυλωνάς κλπ. υπό Γ. Πρωτοπαπά	12—13
14	'Αναπαραγωγή του ήχου υπό Ι. Ρουσσόπουλου .. Τό Ναυπλίον υπό Π. Καλονάρου. β) Τό 'Αρκάδι υπό 'Αχ. Παράσχου	14
15	Οί Θερμοπίδακες τής Ν. Ζηλανδίας. β) ή σπορά υπό Κ. Ζευγά	15
16	'Οδηγίες για τόν έχινόκοκκο. β) Πεπραγμένα Ε.Ε.Σ.	16
17	Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	17
18	Δράσις ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν.	18
19—21	Μαθητική Συνεργασία	19—21
22	Τό Μπαλλόνι	22
23—24	Εξώφυλλο: 'Η εικών παριστά άποφιν του Ναυ- πλίου από τό κάστρο του Παλαμηδίου παρα- χωρηθείσα εύγενώς έκ τής βραβευθείσης συλ- λογής, τοπειών καί μνημείων τής 'Ελλάδος, του καθηγητού τής φωτογραφικής εΐς την 'Ανωτέραν Κινηματογραφικήν Σχολήν τών 'Αθηνών καί συνεργάτου μας κ. Π. Καλονάρου.	23—24
25	Οπισθόφυλλο: 'Ελληνοπούλες στίχοι Ι. Σταμα- τέλου, Μουσική Α. Παναγιωτοπούλου.	25

Τό έφετεινό μας σύνθημα

Καί έφέτος τά συνθήματά μας παραμένουν τά 'ΐδια: Οί 'Ερυθροσταυρίται τών κατεστραμ-
μένων περιοχών νά συνεχίσουν την παραδειγματικήν συμμετοχήν των εΐς την άνοικοδομήσιν των χωρίων
των. Οί 'Ερυθροσταυρίται τών άλλων περιοχών νά εξακολουθήσουν μέ φανατισμόν την βοήθειαν
προς τά 'Ελληνόπουλα των περιοχών τής 'Ελλάδος, αΐ ό ποΐαι
έδοκιμάσθησαν κατ'ά τά τελευταία έτη, δηλαδή την συλλογήν καί άποστολήν
όλων εκείνων των πραγμάτων, τά όποια ενώ είναι πολύτιμα διά τά στερούμενα των πάντων 'Ελληνό-
πουλα τής υπαΐθρου, δέν είναι άπαραίτητα διά τούς 'Ερυθροσταυρίτας των περιοχών, αΐ ό ποΐαι δέν
υπέφεραν τόσον πολύ.

Γραφική ύλη, σαπούνι, μεταχειρισμένα βιβλία, ρούχα καί υποδήματα παλαιά μέν, αλλά καθαρά
καί περιποιημένα θά είναι ένα εύπρόσδεκτον δώρον.

Άς άρχίση μέ ένθουσιασμόν καί σύστημα ή ώραία αυτή προσπάθεια τής άνοικοδομήσεως των χω-
ρίων καί τής άνακουφίσεως εκείνων, που ζούν μέ άφοντάστως πολλὰς στερήσεις.

Θρησκευτική ποίησι

«'Ανθη εύλαβείας»

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

Ένας πλούσιος δικηγόρος από
την Κέρκυρα, που ήταν έγκρατος
καί έξασκουσε τό επάγγελμά
του στη Βενετία, ό 'Αντώνιος Φλα-
γγίνης, ίδρυσε κατά τό 1664 μέ δικά
του έξοδα ένα 'Ιεροδιδασκαλείο
στην ίδια πόλη, κοντά στην έλλη-
νική εκκλησία του 'Αγίου Δημη-
τρίου. Τό 'Ιερατικό αυτό σχολείο έ-
πήρε τό όνομα του ιδρυτού του καί
λεγόταν «Φλαγγινιανόν Φροντιστή-
ριον» ή «Μουσείον».

Φαίνεται ότι ή σχολή αυτή εργά-
σθηκε μέ πολλήν επιτυχία καί άπο-
τελεσματικότητα καί έδωσε πλού-
σιους καί διαλεχτούς καρπούς. Γι'
αυτό καί διατηρήθηκε πολλά χρόνια
(σχεδόν σαράντα), καί άφού στα-
μάτησε για λίγον καιρό τη λειτουρ-
γία της, την ξανάρχισε πάλι άργό-
τερα καί την συνέχισε για αρκετά
πάλι χρόνια.

Κύριος σκοπός του «Φλαγγινια-
νού Φροντιστηρίου» ήταν βέβαια ό
καταρτισμός όρθόδοξων κληρικών,
που, μαζί μέ τά εκκλησιαστικά τους
καθήκοντα, θά μπορούσαν νά εκ-
πληρώνουν καί καθήκοντα διδασκα-
λικά καί που γι' αυτόν τόν λόγο
προορίζονταν για τίς ελληνικές εκ-
κλησίες καί τά ελληνικά σχολεία.
'Αλλά μαζί καί πέραν από τόν θρη-
σκευτικό καί παιδαγωγικόν αυτό
σκοπό, ή σχολή έφρόντιζε συγχρό-
νως νά δίδη στους σπουδαστάς της
καί πλατύτερη πνευματική καί φι-
λολογική καλλιέργεια. (Γι' αυτό ό-
νομάσθηκε καί «Μουσείον», για νά
υποδηλώνεται μέ τό όνομα αυτό ότι
ή Σχολή «έθεράπευε καί τας Μού-
σας»).

Χαρακτηριστικό για την πλα-
τεία καί άνώτερη πνευματική ά-
τμόσφαιρα τής σχολής είναι καί τό
γεγονός ότι έδίδασκε σ' αυτήν καί ό
Φραγκίσκος Σκούφος, ένας από
τους πιο σοφούς λογίους τής έπο-
χής, πού, ανάμεσα στα άλλα έργα
του, έγραψε στην τότε λαϊκή γλώσ-
σα τη «Ρητορική», έργο γεμάτο ά-
πό βαθεία γνώσι τής κλασσικής καί

τής εκκλησιαστικής λογοτεχνίας.

Στην ίδια Σχολή έμαθήτευσαν
καί έπειτα έδίδασκαν καί άλλοι κο-
ρυφαίοι λόγοι τής έποχής, όπως ό
'Ηλίας Μηνιάτης, ένας από τους πιο
μεγάλους «ρήτορας» τής ελληνικής
εκκλησίας, πού, μαζί μέ την αξιο-
θαύμαστη εύλάβειά του, έσυνδύαζε
σπάνια μόρφωσι, σοφία καί ευ-
γλωττία καί έγραψε (καί αυτός στη
λαϊκή γλώσσα) τό περίφημο βιβλίο
του «Διδαχάκι». Έπίσης ό Βικέντιος
Δαμνός, πού ήταν συγχρόνως φι-
λόσοφος, ρήτωρ καί νομικός, καί μέ
την πνευματική του δράσι καί τά
έργα του (φιλοσοφικά καί ρητορι-
κά) έφερε πρώτος στην 'Ελλάδα τό
νεώτερο φιλοσοφικό πνεύμα καί ύ-
πεστήριξε καί αυτός τη δημοτική
γλώσσα.

Μέσα σ' αυτή τη φωτεινή πνευ-
ματική ατμόσφαιρα ήταν πολύ φυ-
σικό νά καλλιερηθούν καί ν' άνα-
πτυχθούν οι δημιουργικές ικανότη-
τες των σπουδαστών τής Σχολής.
Καί φαίνεται ότι, όπως έκαιμαν καί
σε άλλες σοβαρές σχολές τής έπο-
χής, εξέδιδε καί αυτή κάθε τόσο (ί-
σως καί κάθε χρόνο) ένα ειδικό βι-
βλίο μέ φιλολογικές καί λογοτεχνι-
κές εργασίες των σπουδαστών του.

Ένα από τά βιβλία αυτά έζησε
ίσως σήμερα, μέ όλο που είναι πο-
λύ δυσεύρετο. Πρόκειται για τό βι-
βλίο που έχει τόν τίτλο «'Αθη Εύ-
λαβείας» καί που είχε έκδοθη επί
τής γυμνασιαρχίας 'Αθηναίου Πα-
τούσα (1703 - 1714).

Τό βιβλίο αυτό περιέχει ποιήμα-
τα των σπουδαστών του Φροντιστη-
ρίου, που αναφέρονται όλα σε θρη-
σκευτικά θέματα καί αναδίνουν ένα
γνήσιο καί βαθύ χριστιανικό πνεύ-
μα. Παραθέτουμε ένα απ' αυτά
(«ώδάριον», όπως έλεγαν τό σονέ-
το) που τό έγραψε ό σπουδαστής
Φραγκίσκος Κολομπής 'Ιεροδιάκονος
από την Κεφαλονιά καί που έχει τόν
τίτλο «Είς την ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΤΗΡΕΤΙΚΟΝ ΜΕΛΕΤΟΝ
νάγνου»:

Σάν εΐς άρμα λαμπρόν, στα χρυσω-
(μένα
τών 'Αγγέλων φτερά, έπέτα ή θεία
Μητέρα του Θεού, εΐς την όποία
ήτον όλα τά κάλλη μαζωμένα.

Τούτα βλέπουσα ή Γή μέ πικραμένα
μάτια, μέ στεναγμούς, έπείε: Μαρία,
πού μέ αφήνεις εδώ στην έρημία;
'Η πώς νά ζήσω έγώ χωρίς 'Εσένα;

'Αλλά καί ένα άλλο σονέτο άξι-
ζει νά τό παραθέσουμε, γραμμένο
αυτό από τόν «άναγνώστη» 'Αντώ-
νιο Στρατηγό (από την Κέρκυρα),
μέ τόν τίτλο «'Οτι ό θάνατος τής
Θεομήτορος έστάθη ή θεϊκή αγάπη».

Ίδου το:

Εΐχε λάμψει ή αύγή, εΐς την όποιαν
ώρισεν ό Θεός ν' άποσιμώση
στ' άστρα από τόν κόσμον την Μα-
(ρίαν
καί ως κυράν του παντός νά στεφα-
(νώση.

'Απείκασεν εύθυσ νεύσιν την θείαν
ό 'Ερωτας, γοργά όθεν νά σώση
χρυσόπτερος πετά στην Παναγίαν
καί θάνατον γλυκύν αυτής νά δώση.
Τότε εύλαβής, βέλος χρυσόν τεντώ-
(νει
κι έκείνην την καρδιάν την άναμ-
(μένην
μέ φλόγες θεϊκές γλυκά πληγώνει.

Τά άλλα ποιήματα τής συλλογής
είναι κατώτερα από τεχνική άποψη
καί δείχνουν πιο έκδηλα τη μαθητι-
κή τους προέλευση. Όλα όμως δεί-
χνουν αγνή καί ποιητική πνοή καί
εύγένεια αισθημάτων καί έκφρά-
σεως.

Μία χαρακτηριστική σκηνή από την
συνάντησιν μητρός μέ τόν έπαναπατρι-
σθέντα υϊόν της.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΪΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1. Τζοζα
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 36194

ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗ
Καθηγητού του Πανεπιστημίου 'Αθηνών

Β' (τελευταίον)

Μόλις ἐπάτησε πόδα ἐπὶ τῆς Ἀσίας ὁ Ἀλέξανδρος προσῆλθεν εἰς τὸ Ἴλιον ὅπου προσέφερε θυσίαν μὲν εἰς τὴν Ἀθηνᾶν, σπονδὰς δὲ εἰς τοὺς Ἡρώας. Ἰδιαιτέρως ἐτίμησε τὴν στήλην τοῦ Ἀχιλλέως, τὴν ὁποῖαν ἐστεφάνωσε προσελθὼν, κατὰ τὸ ἔθος, γυμνός. Ἐμακάριζε δὲ τὸν ἥρωα τῶν Τρωϊκῶν πολέμων διότι καὶ ὅταν ἐξη νῆτύχησε νὰ ἔχη φίλον πιστόν, τὸν Πάτροκλον, καὶ ὅταν ἀπέθανε νῆτύχησε νὰ ἔχη μέγα κήρυκα καὶ ὑμνητὴν, τὸν Ὀμηρον.

Συνεχιστὴς τῶν ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων τοῦ Ἀχιλλέως καὶ ἐκδικητὴς τῆς συμφορᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον βυθισεὶ κάποτε τὴν Ἑλλάδα οἱ Πέρσαι τοῦ Ξέρξου, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀσίαν ὄχι διὰ νὰ τὴν καταστρέψῃ, ἀνταποδίδων τὰ ἴσα, ἀλλὰ διὰ νὰ τὴν ἐκπολιτίσῃ καὶ νὰ τὴν ἐξανθρωπίσῃ. Δι' ἀπαρμιλλῶν πολεμικῶν κατορθωμάτων ἐπεξέτεινε τὸ ἑλληνικὸν κράτος μέχρι τῶν Ἰνδιῶν καὶ ἐσκόρπισε ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὸ ἀνθρωποποιὸν ἑλληνικὸν πνεῦμα. Εἰς τὰς ἀναριθμήτους μυριάδας τῶν βαρβάρων τῆς Ἀνατολῆς ἤρχισαν κατὰ μικρὸν νὰ βλαστάνουν τὰ σπέρματα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὰ βαρβαρικά χεῖλη ἤρχισαν σιγὰ - σιγὰ νὰ προφέρουν τοὺς ἀθανάτους φθόγγους τῆς ἑλληνικῆς φωνῆς. Ἐνας νέος, ἑλληνόμορφος κόσμος ἐδημιουργήθη εἰς τὰς ἀπεράντους αὐτὰς ἐκτάσεις.

Τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀνεγνώρισεν ὁ ἀντίπαλός του Δαρεῖος. Ὅταν ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος ἐτίμησε καὶ ἔθαψε μεγαλοπρεπῶς τὴν σύζυγόν του, αἰχμάλωτον τῶν Ἑλλήνων, ὕψωσε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ νῆχθη εὐχὴν παράδοξον καὶ ἀπροσδόκητον. Νῆχθη δηλαδὴ ὁ Δαρεῖος ὅτι ἂν πρόκειται νὰ καταστραφῇ τὸ κράτος τῶν Περσῶν «μηδὲ εἰς ἄλλος ἀνθρώπων καθίσσειεν εἰς τὸν Κύρου θρόνον, πλὴν Ἀλεξάνδρου!»

Καὶ πράγματι ὁ Ἀλέξανδρος ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον ὄχι μόνον τοῦ Κύρου, ἀλλ' ὁλοκλήρῳ τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, ἐπιδείξας ἀξιοθαύμαστα ἡγετικά προσόντα. Ὅταν ὁ Δαρεῖος τοῦ πρότεινε νὰ τοῦ δώσῃ δέκα χιλιάδας τάλαντα, ὁλόκληρον τὴν ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου χώραν καὶ μίαν τῶν θυγατέρων του ὡς σύζυγον διὰ νὰ γίνοντο σύμμαχοι καὶ νὰ παύσῃ ὁ πόλεμος, ὁ Παρμενίων εἶπε: «Ὑγὼ μὲν εἰ Ἀλέξανδρος ὁ ἥμην, ἔλαβον ἂν

τὰ ὑτά» δηλαδὴ ἐγὼ εἰς τὴν θέσιν σου θὰ ἐδεχόμην, ὁ Ἀλέξανδρος ὁ μὲν ἀπήντησε: «Κάγω, νῆ Δί, εἰ Παρμενίων», δηλαδὴ καὶ ἐγὼ μὰ τὸν Θεὸν θὰ ἐδεχόμην ἂν ἤμην Παρμενίων! Ἡ προσφορά τοῦ Δαρείου, ὑπερμεγέθης διὰ τὸν Παρμενίωνα, ἦτο ἀναξία λόγου καὶ ἀπαράδεκτος διὰ τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον, τοῦ ὁποῖου αἱ φιλοδοξίαι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ σταματήσουν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Εὐφράτου. Ἐπίσης ὅταν πρὸ τῆς μάχης τῶν Γαυγαμήλων οἱ στρατηγοὶ του συμβούλευον νὰ ἐπιτεθοῦν νυκτῶρ κατὰ τῶν Περσῶν καὶ νὰ τοὺς αἰφνιδιάσουν, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἀπάντησε: «οὐ κλέπτω τὴν νίκην!» Πολλοὶ ἐνόμισαν ὅτι ἡ ἀπάντησις αὕτη τοῦ Ἀλεξάνδρου ἦτο «μεναικὴ» καὶ ἀλαζονική. Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ὅμως ἤθελε νὰ τελειώσῃ μὲ τὸν Δαρεῖον εἰς μίαν ἀποφασιστικὴν ἀναμέτρησιν δυνάμεων, νὰ μὴ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ὁ Πέρσης βασιλεὺς νὰ προφασίζεται ὅτι ἦτο νῦξ καὶ σκότος καὶ νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ ἀναμετρηθῇ ἀλλαχοῦ μαζὶ του καὶ πάλιν. Πράγματι τὴν ἐπομένην ἐπετέθη, ἐνίκησε κατὰ κράτος τὸν Δαρεῖον καὶ τελειῶς ἀνενόχλητος πλέον προήλασε πρὸς τὰς πρωτεύουσας τῆς Περσίας.

Γενόμενος κύριος τῆς Ἀσίας ὁ Ἀλέξανδρος ἠθέλησε νὰ μεταβάλῃ τὴν βάρβαρον αὐτὴν χώραν εἰς νῆν ἑλληνικήν: «διδὸ καὶ τρισμύριους παῖδας ἐπίλεξε ἀμενός, ἐκέλευσε γράμματικά τε μανθάνειν ἑλληνικά, καὶ Μακεδονικοῖς ὅπλοις ἐντρέφεσθαι, πολλοὺς ἐπιστάτας καταστήσας». Ἐξηνθρόμισεν ὁ Ἀλέξανδρος τὴν Ἀσίαν, τὰ ἑλληνικά γράμματα ἐξηπλώθησαν, ὁ Ὀμηρὸς κατέστη ἀνάγνωσμα τῶν βαρβάρων, μικρὸν κατὰ μικρὸν ὁ κόσμος αὐτὸς ἐξημεροῦτο καὶ παρεσκευάζετο διὰ νὰ δεχθῇ μετ' ὀλίγον εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεανθρώπου.

Οὐδὲ πρὸς στιγμήν δὲ ἐλησμόνησεν ὁ Ἀλέξανδρος ὅτι εἰς τὴν Ἀσίαν ἐνήργει ὡς ἐντολοδόχος πάντων τῶν Ἑλλήνων. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ ἀνεφέρετο πρὸς τὰς Ἀθῆνας, ὡς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἀπέστειλε τὰς τριακοσίας ἀσπίδας, τρόπαια τῆς ἐν Γρανικῷ ποταμῷ μάχης, μὲ τὴν περιφήμον ἐπιγραφὴν: «Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου καὶ οἱ Ἕλληνες, πλὴν Λακεδαιμόνων, ἀπὸ τῶν βαρβάρων τῶν τῆν Ἀσίαν κατακόντων». Ἀλλὰ καὶ ὅταν μετὰ μεγάλου κινδύνου ἐπεχείρει τὴν διάβασιν τοῦ Ὑδάσπου πο-

ταμοῦ «ἄχρι μαστῶν βρεχόμενος» λέγεται, ὅτι ἀπευθυνόμενος καὶ πάλιν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὡς τὸ ἐπικέντρον τοῦ ἑλληνισμοῦ, εἶπε: «ὦ Ἀθηναῖοι, ἄρα γε πιστεύσαίτ' ἂν, ἡλίκοις ὑπομένω κινδύνους ἕνεκα τῆς παρ' ὑμῖν εὐδοξίας;»

Τοὺς Ἕλληνας ὠδήγησεν ὁ Ἀλέξανδρος μέχρι τῶν Ἰνδιῶν, ἐκεῖ δὲ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Γάγγη ἵδρυσε βωμοὺς εἰς τοὺς θεοὺς τῆς Ἑλλάδος, οὐδέποτε δὲ ἀπηύδισε μαχόμενος καὶ νικῶν καὶ διαδίδων τὸν ἑλληνισμόν, παρὰ τὰς ἀντιδράσεις τῶν συμπολεμιστῶν του, οἱ ὁποῖοι πολλὰκις ἀπέκαμνον καὶ διεμαρτύροντο ἀπαιτοῦντες ἐπάνοδον εἰς τὴν πατρίδα. Τοὺς ἀναπήρους ἐκ τῶν πολέμων Μακεδόνας ἤμειψε μεγαλοπρεπῶς καὶ ἀπέστειλεν ὀπίσω, ἔγραψε δὲ εἰς τὸν ἀντιβασιλέα Ἀντίπατρον «ὅπως ἐν πάσι τοῖς ἀγῶσι καὶ τοῖς θεάτροις προεδρίαν ἔχοντες ἐστεφανωμένοι καθέξοιντο. Τῶν δὲ τεθνηκότων τῶν παίδας, ὀρφανούς δὲ νῆτας, ἐμίσθους ἐποίησεν».

Τοὺς ἀξιωματούχους τοῦ στρατοῦ του κατέστησεν ὁ Ἀλέξανδρος πολιτικούς ἡγεμόνας τῶν κατακτηθέντων ἀπεράντων ἐδαφῶν, αὐτοὶ δὲ ὑπῆρξαν οἱ διάδοχοι καὶ συνεχισταὶ τοῦ ἀθανάτου τοῦ ἔργου, μέχρις ὅτου ἐπῆλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἡ σκληρὰ μοῖρα τῆς Ἑλλάδος ἐσήμανε τὸ τέλος τῆς γιγαντιαίας αὐτῆς περιπετείας τῆς Φυλῆς.

Τὰ ὑπεράνθρωπα κατορθώματα τοῦ Ἀλεξάνδρου προσεπείρισαν εἰς αὐτὸν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους τὸν τίτλον τοῦ Μεγάλου. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὠνομάζετο Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών. Οἱ σύγχρονοι καὶ οἱ μεταγενέστεροί του παρεδέχοντο ὅτι ἦτο ὑπεράνθρωπος καὶ ὑπεστήριζε το ποικιλοτρόπως ἡ ἀπὸ τῶν θεῶν καταγωγή του. Φαίνεται δὲ ὅτι καὶ ὁ ἴδιος ἐκολακεύετο νὰ πιστευεῖται ὅτι ἦτο υἱὸς τοῦ Διός. Ὅταν προσῆλθεν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀμυμονος εἰς τὴν Αἰγυπτὸν, ὁ ἱερεὺς ἠθέλησε νὰ τὸν προσαγορεύσῃ Ἑλληνιστί, βαρβαρίσας ὅμως ἀντὶ νὰ εἴπῃ «ὦ ΠΑΙΔΙΟΝ» εἶπε «ὦ ΠΑΙΔΙΟΣ» ἀντὶ τοῦ νὰ τὸ σ' χρησάμενος». Τὸ σφάλμα τοῦ Αἰγυπτίου ἱερέως ἔγινε ἀσμένως δεκτὸν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, διεδόθη δὲ ὅτι ὁ ἱερεὺς τὸν προσηγόρευσεν υἱὸν τοῦ Διός, δηλαδὴ ὅτι εἶπεν «ὦ ΠΑΙΔΙΟΣ». Καὶ πράγματι Διογενὴς πρέπει νὰ ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος καὶ μέγιστος τῶν βασιλέων τῆς Ἑλλάδος.

ΕΥΑΝΘΙΑ ΚΑΪΡΗ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

Ἡ Ἑλλάς καὶ κατ' αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς φοβεροὺς χρόνους τῆς δουλείας δὲν ἐλησμόνησε ποτέ, ὅτι ἦτο κοινότης γραμμάτων καὶ παιδείας. Καὶ δὲν τὸ ἐλησμόνησε, διότι γινώριζεν ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο τὴν συνέδεε μὲ τὸ ἱερὸν παρελθὸν καὶ ἐξησφάλιζεν εἰς αὐτὴν τὴν ἱστορικὴν τὴν ἐνότητα καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς κρίσιμους στιγμὰς, ὅταν ὅλοι σχεδὸν οἱ ξένοι ἐπίστευαν εἰς τὸν θάνατον τῶν Ἑλλήνων. Καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτο ἀκριβὲς δὲν πρέπει νὰ ἐκπλησσωμεθα ὅταν βλέπωμεν — ἐν μέσῳ τῆς βαρβαρῶς κατακτητικῆς — καὶ τὰς Ἑλληνίδας νὰ ἀσχολοῦνται εἰς τὰ γράμματα ὄχι μόνον εἰς τὰ μεγάλα κέντρα, ὅπως ἡ Κωνσταντινούπολις, ἀλλὰ συχνὰ καὶ εἰς ἀπόκεντρα μέρη. Πισταὶ εἰς τὰ πατρία αἱ Ἑλληνίδες, δὲν ἐλησμόνησαν ποτέ ὅτι ἀνήκουν εἰς τὸν λαὸν τοῦ λόγου καὶ τῆς σοφίας, ὁσάκις μάλιστα συνώδευσαν τὴν ζωὴν τῶν εὐνοϊκοῦ ὅροι.

Ἡ πρώτη συστηματικὴ Ἑλληνιστὴς λογία, ἡ Εὐανθία Καΐρη, κόρη ἀρχοντικῆς οἰκογενείας, ἀδελφὴ τοῦ περιφήμου λογιῶ, φιλοσόφου, διδασκάλου καὶ κληρικοῦ Θεοφίλου Καΐρη, ἐγεννήθη περὶ τὸ 1799 εἰς τὴν Ἀνδρον. Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἡ Εὐανθία καταπλήσ-

Ὁ Θεόφιλος φρόντιζε γιὰ τὴν ἐκπαίδευσίν της.

σει μὲ τὴν ἀσυνήθη εὐφυΐαν της καὶ τὴν κλίσιν πρὸς ὑψηλότερας σπουδὰς. Καὶ ὅταν ὁ κατὰ 15 ἔτη μεγαλύτερος ἀδελφός της, ὁ Θεόφιλος, θὰ κληθῇ τῷ 1812 νὰ διδάξῃ εἰς τὴν περιώνυμον σχολὴν τῶν Κυδωνιῶν, εἰς τὴν Ἀσιατικὴν Ἑλλάδα, θὰ ὀδηγήσῃ ἐκεῖ μαζί μὲ τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας καὶ τὴν μικρὰν λογιώτατην ἀδελφήν. Ὡς ἀληθινὸς πατέρας θὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἀνατροφὴν καὶ τὴν ἐκπαίδευσίν της. Καὶ ἡ Εὐανθία θὰ λάβῃ ἀρτίαν μόρφωσιν καὶ θαυμαστὴν ὄχι μόνον διὰ τὴν ἐποχὴν της ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἰδικήν μας.

Ὁ περίφημος Γάλλος φιλόλογος Ντιντὸ — ὁ Διδότος, ὅπως τὸν ἐξηλληνίσαν — εἰς τὰς ταξιδιωτικὰς του ἐντυπώσεις ἐκ τῆς Ἀνατολῆς, τὴν ὁποίαν ἐπεσκέψθη κατὰ τὰ ἔτη 1816 καὶ 1817, γράφει πολλὰ περὶ τῆς σχολῆς τῶν Κυδωνιῶν, διευθυνομένης τότε ὑπὸ τοῦ Θεοφίλου Καΐρη, — καὶ λέγει διὰ τὴν Εὐανθίαν: «Ἡ θελκτικὴ Εὐανθία εἶχε τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, ὥστε κατενόει ἀρίστα τὰς ὑψηλὰς φιλοσοφικὰς θεωρίας πού ἐδίδασκεν αὐτὴν ὁ ἀδελφός της καὶ ὅλας ἐν γένει τὰς ἀνωτέρας διδασκαλίας, ὡμιλοῦσεν ἀπταιστως τὰ Γαλλικά, τὰ Ἰταλικά καὶ τὰ καθαρώτερα ἀρχαῖα Ἑλληνικά καὶ ἐδίδασκετο τότε ἀπὸ τὸν ἀδελφόν της ἀνώτερα μαθηματικά: τὴν θεωρίαν τῶν ὑπερβατικῶν συναρτήσεων καὶ τὰς κωνικὰς τομὰς τοῦ Νεύτωνος. Ποῖος θὰ ὑπώπτευν — ἐξακολουθεῖ ὁ Διδότος — ὅτι εἰς τὴν ἄγνωστον σχεδὸν αὐτὴν πολίχνην τῆς Ἀσίας μία μικρὰ ἀθλία οἰκία θὰ περιέκλειε κόρην μὲ τὸσον ἐξαιρετικὴν μόρφωσιν;». Καὶ συμπληρῶναι ὁ Δι-

δότος: «Πόσας φορές δὲν ἐστενάξαμεν μαζί διὰ τὰς δυστυχίας τῆς Ἑλλάδος καί, χωρὶς νὰ μαντεύσωμεν τοὺς ποταμούς τῶν αἱμάτων πού θὰ τὴν ἐπλημμυροῦσαν μετ' ὀλίγον, πόσας φορές δὲν νῆχθημεν θερμῶς νὰ ἴδωμεν τοὺς Ἕλληνας ἐπαναστατοῦντας ἐναντίον τῶν τυράννων!». Ἀλλὰ δὲν ἔχει μόνον τὸν Διδότον θαυμαστὴν ἡ Εὐανθία. Τὴν θαυμάζουν ὅσοι τὴν γνωρίζουν ἐπίλεκτοι, τὴν θαυμάζει ἀπὸ μακράν, ἀπὸ τὸ Παρίσι, ὁ μέγας Κοραΐς, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1814 ἀλληλογραφεῖ μαζί της καὶ τὴν κατευθύνει εἰς τὰ φιλολογικὰ ἐνδιαφέροντα καὶ τὴν συμβουλεύει εἰς τὰς ἀξιολόγους μεταφραστικὰς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ προσπαθείας της.

Ἄλλ' ἡ δράσις τοῦ Θεοφίλου καὶ τῆς Εὐανθίας εἰς τὰς Κυδωνίας θὰ σταματήσῃ. Τὴν ἔκρηξιν τῆς Ἐπαναστάσεως θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ φοβερὴ σφαγὴ τῶν Κυδωνιῶν, ἡ ἐκ θεμελίων καταστροφὴ τῆς μικρᾶς, ἀλλ' ἐνδόξου πόλεως. Ἡ σχολή, ἐστία Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, θὰ σιγήσῃ. Καὶ ἡ Εὐανθία θὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Θεόφιλον καὶ τὴν λοιπὴν οἰκογένειαν εἰς τὴν γενετήριαν, τὴν Ἀνδρον. Καὶ ἀπ' ἐκεῖ παρακολουθεῖ τὸ αἵματηρον δράμα τῆς Ἐπαναστάσεως, εἰς τὸ ὁποῖον τὸσον ἐνεργὸν μέρος ἔλαβεν ὁ ἐνάρετος καὶ φιλόπατρις ἀδελφός της. Τῷ 1825 δημοσιεύεται εἰς φυλλάδιον ἐλληνιστὴ καὶ γαλλιστὴ ἡ πολὺκροτος — καὶ εἰς τὸ διεθνὲς κοινὸν — «Ἐπιστολὴ Ἑλληνίδων τινῶν πρὸς τὰς φιλελληνίδας συντεθείσα παρὰ τινος τῶν σπουδαιοτέρων Ἑλληνίδων», — ἡ δὲ Ἑλληνὶς τὴν ὁποίαν ὑπανίσταται ὁ τίτλος εἶναι ἡ Εὐανθία. Διεκτραγωδεῖ ἡ Εὐανθία τὴν θηριωδίαν τοῦ Σουλτάνου, τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἐρημωσιν καὶ διαδηλώνει τὴν αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην τοῦ Γένους πρὸς τοὺς φιλέλληνας καὶ τὰς φιλέλληνίδας. Μετὰ ἐν ἔτος, τῷ 1826, αἱ φλόγες τοῦ Μεσολογγίου — τῆς «Ἱερουσαλὴμ τῆς Ἐπαναστάσεως» — θὰ ἐμπνεύσουν εἰς τὴν Εὐανθίαν τὸ ἄριστον τῶν ἔργων της, τὸ δράμα «Νικήρατος», ὅπου ἡ δραματογράφος εἰς τρεῖς γοργὰς πράξεις ἀναπαριστᾷ τὴν ἐνδοξον πτώσιν τῆς ἱερᾶς πόλεως μὲ κέντρον τὴν μορφήν τοῦ γέροντος Χρίστου Καψάλη. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐπαίξετο τὸ δράμα τοῦτο καὶ ἐνεθουσίαζε τὰς πρώτας γενεὰς τῆς ἐλευθέρας πατρίδος.

Ἀργότερα εὐρίσκομεν τὴν Εὐανθίαν εἰς τὴν Σύρον πλησίον τοῦ μεγαλειόπου ἀδελφοῦ της Δημητρίου, ὁ ὁποῖος παρέχει μεγάλα ποσὰ διὰ τὴν ἀνεγερσιν εἰς τὴν Ἀνδρον τοῦ ὀρφανοτροφείου τοῦ Θεοφίλου Καΐρη, ὅπου συνεκεντρώθησαν ὀρφανὰ τοῦ Ἀγῶνος. Συγγράφει καὶ ἐκδίδει εἰς τὴν Σύρον ἡ Εὐανθία τὴν «Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος» ὑπὸ μορφήν βιογραφιῶν, καὶ μετ' ὀλίγον τὴν συναντῶμεν εἰς τὴν Ἀνδρον, παραστάτην τοῦ Θεοφίλου. Ἐκεῖ θὰ ἀποθάνῃ τῷ 1866 ἡ μυσταγωγὸς τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους.

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

...Γλυκοφιλοῦσα, Ἀκάθιστη, Γιάτρισσα Πονολύτρα, Παραμυθία, Περίδλεφτη, Πανάχραντη, Ὁδηγήτρα... Δὲν ξέρω πῶς νὰ βολευτῶ καὶ πού νὰ καταφύγω! Βασίλειο, Γένος, Ἐκκλησία, Λαὸς μου, Πολιτεία, Ἅγια Λεοῦσα, κρέμονται ἀπὸ σένα, ἔλεησέ μας καὶ σῶσε μας, Σωτήρα ἐσύ, γαλήνη ἐσύ καὶ εἰρήνη ὅλων τῶν χειμῶνόδωτων καὶ τῶν κατατρεμένων... ψηλότερ' ἀπ' τοὺς οὐρανοὺς πῶς καθαρή ἀπ' τὸν ἥλιο καὶ πῶς ἀκριβὴ ἀπ' τὰ Χερουβείμ, πῶς δοξασμένη ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ Σεραφεῖμ ἐσύ, στάμνα τοῦ Θεοῦ, τοῦ Μάνα. Πληθύναν οἱ ἁμαρτίες μας, ἀπὸ τὰ κρίματά μας ἀρρώστησε καὶ ἡ σάρκα μας, ἀρρώστη καὶ ἡ ψυχὴ μας. Τοῦ σπλάχνους ἀνοίξε σ' ἐμὰς τὴν πόρτα Θεοτόκο!

«Ἀπὸ τὴ φλογέρα τοῦ Βασιλῆα!»

(Ένα κάθε μήνα, γραμμένο από ένα καλό φίλο τῶν Ἑρυθροσταυριτῶν).

7ov.

Ἐπειτα δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε πὼς ὁ φίλος μας εἶναι καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος, ἔχει δηλ. καὶ αὐτὸς τὰ προτερήματά του καὶ τὰ ἐλαττώματά του. Καὶ ἐδῶ χρειάζεται μιὰ ἰδιαίτερη προσοχὴ γιὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ διατηρηθῇ κοντὰ μας ὁ φίλος μας. Βέβαια ὁ καλὸς φίλος ἐργάζεται διὰ νὰ ἐνισχύτῃ τὰ προτερήματα τοῦ φίλου του καὶ γιὰ νὰ ἀπομακρύνῃ τὰ ἐλαττώματά του. Μὰ ἔχοντας ὑπ' ὅψιν τὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία ἐαυτοῦ πρέπει νὰ γίνεται μὲ μεγάλη προσοχὴ καὶ συστηματικότητα. Χρειάζεται πολὺ ἀκόμη ὑπομονὴ καὶ ἀνεκτικότητα, ὅταν μάλιστα τὰ ἐλαττώματα τοῦ φίλου δὲν εἶναι καταστρεπτικά, καὶ πολὺ περισσότερο ὅταν εἶναι γιὰ τὸν ἴδιο ποῦ τὰ ἔχει, γιὰ τὸ φίλο του καὶ γιὰ τὸ περιβάλλον του ὁλόθρια. Ἡ λαϊκὴ παροιμία λέγει περὶ ὠραία «ἀγάπα τὸ φίλο σου μὲ τὸ ἐλάττωμά του». Μὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει πὼς πρέπει νὰ ἀγαπᾷς τὰ ἐλαττώματα τοῦ φίλου σου, ἀλλὰ πὼς πρέπει νὰ ἔχῃς ὑπομονὴ καὶ νὰ παραβλέπῃς μικρὰ ἐλαττώματα τοῦ φίλου σου, καὶ ἀνεκτικόντα εἰς τὴν προσπάθειά σου νὰ τὰ διορθώσῃς ὅταν εἶναι μεγάλα. Ἄν βέβαια εἶναι τέτοια ποὺ νὰ εἶναι ἀδιόρθωτα καὶ αὐτὸς ποῦ τὰ ἔχει νὰ φαίνεται καὶ νὰ εἶναι ἀνάξιος φίλος τότε ἀφοῦ ἐξαντλήσῃς κάθε ὄριο ἀνεκτικότητος θὰ διακόψῃς τὴν φιλία μὲ ἕνα τέτοιο ἀνάξιο ὑποκείμενο. Σὲ μιὰ τέτοια περίστασι χρειάζεται, ἐπαναλαμβάνω, προσοχὴ καὶ ὑπομονή, νὰ μὴ σπεύσουμε νὰ διακόψουμε τὴν φιλία μας χωρὶς νὰ προσπαθῇσουμε σὰν καλοὶ φίλοι.

λοι να διορθώσουμε τὰ κακὰ ἐλαττώματα τοῦ φίλου μας, καὶ μόνον ὅταν διαπιστωθῇ τὸ ἀδύνατον τῆς διορθώσεως καὶ συνεπῶς τὸ ἐπικίνδυνον τῆς τέτοιαις φιλίας με ἕνα φαῦλον ἀδιόρθωτον ἄνθρωπον νὰ διακοφῇμε ἐμεῖς τὸν δεσμό αὐτὸν καὶ νὰ ἀπομακρυνθούμε ἐμεῖς ἀπὸ ἕνα τέτοιον ἀνάξιο καὶ ἐπικίνδυνον φίλον, ὅσο καὶ ἂν θὰ μᾶς κοστίσῃ ἔπειτα ἀπὸ μιὰ μακρυνὴ φιλία καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὰ ἄγνα ἐλαττήρια πᾶνω στὰ ὅποια βασιζάμε τὴ φιλία μας.

Ἄν βέβαια αὐτὴ ἡ ἀγάπη, ἡ εἰλικρίνεια, ἡ καθαρότης τῆς ψυχῆς ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἀνεκτικότης μὲ τὰ ὅποια καλλιιεργούμε καὶ διατηροῦμε ζωντανὰ τὴ φιλία ὑπάρχουν καὶ ἐκδηλοῦνται καὶ ἀπὸ τοὺς δύο φίλους, τότε διατηρεῖται καὶ δυναμώνει ὁ ὠραϊότερος δεσμός, ποὺ ὑπάρχει μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, ἡ φιλία, ἡ ὅποια μὲ τέτοια καλλιέργεια ποτὲ δὲν πεθαίνει μόνη τῆς παρὰ μόνον μαζί μὲ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τότε ἀκόμη μένει ζωντανὴ καὶ παραδειγματική, σὰν μιὰ γλυκεῖα ἀνάμνησις.

Όταν έτσι διατηρείται ή φιλία, τότε τὸ ὠραιότερο συναίσθημα ποὺ ἔχουμε, αἰσθανόμενοι κοντὰ μας τὸ φίλο μας, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἡ καλύτερη ἀπόδειξις ὅτι ὑπάρχει ἀληθινὴ φιλία, εἶναι, πῶς ἀπέναντι τοῦ ἀληθινοῦ φίλου μας ἔχουμε γιὰ ὅλα ἀπέραντη ξεγνισιά καὶ ἐμπιστοσύνη ἀπόλυτη, κοιμώμαστε, σάν νὰ ποῦμε, μὲ κεφάλι ἥσυχο πῶς πλάϊ μας εἶναι κάποιος ποὺ ποτὲ δὲν θὰ θελήσῃ καὶ ποτὲ δὲν θὰ σκεφθῇ τὸ κακό μας, παρὰ μόνο τὸ καλὸ μας, γιὰ αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ φιλία μας καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ φιλία μας.

Στο άλλο ἄρθρο ἀφοῦ σημειώσουμε ἀκόμη κάτι σπουδαῖο γιὰ τὴ διατήρησι τῆς φιλίας θὰ ἴδουμε ὡς ποὺ φθάνουν καὶ ποῖα εἶναι τὰ ὅρια τῆς φιλίας.

A. A.

Αθητική Ζωή

Ο ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

‘Ο γυναικείος αθλητισμός πρωτοφάνηκε στη χώρα μας πρίν 26 χρόνια, δηλαδή το 1926. ‘Ιδρυτής του, μπορεί κανείς να εἰπῇ, ἦταν ὁ αἰμίμηστος Δημήτριος Δάλλας, πρόεδρος τότε τοῦ Πανιωνίου καί πολύμορφος πνευματική φυσιογνωμία. Σήμερα, ὁ γυναικείος μας ἀθλητισμός, ὅπως ἀλλάστε καί ὁ ἀνδρικός, δέν ἔχει φθάσει στά διεθνή ἐπίπεδα γιά νά συναγωνισθῇ τὸν ἀντίστοιχον ἀθλητισμὸ μεγάλων κρατῶν, ἔχει ὅμως ἐξελιχθῇ ἄρκετά, ἰδίως στὰ σχολεῖα ὅπου πολλὲς μαθήτριες ἔχουν ἀναδειχθῇ πολὺ καλὲς ἀθλήτριες τοῦ ἑθνικοῦ καὶ ἀνταγωνιστικοῦ ἀθλοῦ.

Ἐνα σοβαρὸν ὁμῶς μεινέκτημα
τοῦ γυναικείου ἀθλητισμοῦ εἶναι θέ-
λει περισσότερα ἐμψυχα στελέχη
τοῦ σταματοῦν γρήγορα πῇ δρᾷσι-
τους, πολλὰς μάλιστα κόπेलές δὲν
ἀγανίζονται· ὅταν τελειώσουν τὸ
σχολεῖο. Ἔτσι ὁ γυναικεῖος ἀθλη-
τισμός ἀπογυμνώνεται κάθε χρόνο
ἀπὸ πολλὰ καλὰ στελέχη του.

Οι πρώτες αθλήτριες του 1926 ήταν ελάχιστες, σιγά-σιγά όμως ο κλασσικός αθλητισμός των γυναικών πλουτιζόταν περισσότερο κι έτσι δημιουργήθηκε μια ωραία παρά-

δοσις που συνεχίζεται. Γιατί η άσκηση όπως είναι απαραίτητη σε άγρια, χρειάζεται και στα κορίτσια. Πρέπει όμως, φυσικά, να είναι πολύ ελαφρότερη. Γι' αυτό το σπόρ, που ταίριαζει και όφελει περισσότερο τις κοπέλλες, είναι το κολύμπι.

Εὐχάριστο ἐπίσης καὶ ἑλαφρὸ ἄθλημα εἶναι οἱ παιδιές, τὸ τέννις, τὸ βόλλευ καὶ τὸ μπάσκετ - μπῶλ, ποὺ γυμνάζουν τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα. Καὶ ὁ ἀθλητισμὸς τοῦ στίβου, ὁ λεγόμενος κλασσικὸς ἀθλητισμὸς, ὅταν γίνεται μὲ μέτρο, ὡφελεῖ τὰ κορίτσια.

Δέκα τέσσερα χρόνια από τα πρώτα του βήματα, δηλαδή το 1940, ο γυναικείος αθλητισμός στη χώρα μας είχε αναπτυχθεί σημαντικά και πολλές αθλήτριες είχαν αξιόλογες επιδόσεις.

Μετά τον πόλεμο όμως και την καταχή ο Έλληνικός γυναικείος αθλητισμός είχε σχεδόν διαλυθεί. Έτσι χρειάστηκε να αναδιοργανωθεί από την αρχή. Η αρμόδια επιτροπή του ΣΕΓΑΣ εργάστηκε με επιμέλεια και καθάρθηκε σε λίγα χρόνια να φθάσει και να ξεπεράσει το ποσό

πολεμικό επίπεδο. Βέβαια, τὰ πρῶ-
τα μεταπολεμικὰ χρόνια οἱ ἐπιδό-
σεις βρισκόνταν σὲ πολὺ χαμηλότε-
ρο επίπεδο ἀπ' αὐτές τοῦ 1940.
Ἀργότερα ὅμως ξεπεράστηκαν κι
αὐτές. Ἡ καλύτερη Ἑλληνίδα ἀθλή-
τρια εἶναι τῶρα ἡ Φανή Ἀργυρίου,
ποὺ κυριάρχηε στὰ ἀγωνίσματα τὸν
ρίψεω κι ἔχει καλὲς ἐπίσης ἐπιδό-
σεις στὸ δρόμο μετ', ἐμπόδιων καὶ
στὰ ἄλλατα εἰς ὑψὺς καὶ εἰς ὤρους.

Ἰσχυρίζεται ὅτι τὴν εὐκαιρία αὐτὴ τὴν ἀναφέρει, ὅτι ἡ Ἀργυρίου κατέχει τὰ ἑλληνικὰ ρεκόρ στὴ σφαίροβόλῃ μὲ περισσότερο ἀπὸ 12 μέτρα, στὴ δισκοβολίᾳ μὲ 33 μέτρα καὶ στὸν ἀκοντισμὸ μὲ 35 μέτρα.

Ἡ καλύτερη ἀθλήτρια, ποὺ πέ-
ρασε μέχρι σήμερα στὴ σύντομη ἱ-
στορία τοῦ γυναικείου ἑλληνικοῦ ἀ-
θλητισμοῦ, ἦταν ἡ Κα Δόμνα Λα-
νίτου - Καθουνίδου, ἀπὸ τὴν Κύπρο
μας, ποὺ κράτησε ἐπὶ πολλὰ χρόνια
τὰ πρωτεία στὰ περισσότερα ἀγω-
νίσματα.

Ἡ Λανίτου — κόρη τοῦ γνωστοῦ Κυπρίου ἀγωνιστῆ Νικολ. Λανίτη— ἦταν καὶ ἡ μόνη Ἑλληνίδα ἀθλήτρια, ποὺ κατάρθωσε νὰ φθάσῃ τὰ διεθνῆ ἐπίπεδα καὶ νὰ συναγωνισθῇ σὰν ἴση πόδες ἴσες τὶς καλύτερες ξένες πρωταθλήτριες. Ἄν καὶ εἶναι

άρκετα χρόνια, που η Κα Λαντίνου έχει σταματήσει να αγωνίζεται στον κλασσικό αθλητισμό, εξακολουθεί να κατέχει και σήμερα τα περισσότερα ελληνικά ρεκόρ όπως στα 60 μέτρα με 7' 7/10, στα 100 μέτρα με 12' 4/10, στα 80 μ. μετ' εμπόδων με 12' 2/10 και στο άλμα εις ύψος με 1 μ. 50.

Ο ΚΟΚΚΥΤΗΣ

ΣΠ. ΜΠΑΡΤΣΟΚΑ, ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΥ

Πόσο σοβαρή ἀρρώστεια εἶναι ὁ κοκκύτης, τὸ διαπιστώνομε, ὅταν ρίξωμε μιὰ ματιά στὸ γεγονός, ὅτι τὸν συναντοῦμε εἰς ὅλες τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους καὶ προσβάλλη τὰ παιδιὰ κάθε ἡλικίας — πότε, πότε μάλιστα καὶ τοὺς μεγάλους. Καὶ τὸν συναντοῦμε εἰς ὅλες τὰς χώρας καὶ ἰδίως στὶς πτωχὰς οἰκογένειαις, ὅπου οἱ ἀνθυγιεινοὶ ὅροι εὐνοοῦν τὴν μόλυνση. Καὶ ὅταν μὲν προσβάλλῃ ὁ κοκκύτης λίγα παιδιὰ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, λέμε τότε ὅτι εἶναι σποραδικός, — ὅταν ὥσως προσβάλλῃ πολλὰ παιδιὰ, τότε τὸν ὀνομάζομε ἐπιδημικό, μιλοῦμε δηλαδὴ γιὰ ἐπιδημίαν κοκκύτου. Στὶς πόλεις εἶναι σχεδὸν ἐνδημικός, τὸν ἔχομε δηλαδὴ ὅλο τὸν χρόνον, χωρὶς φυσικὰ τοῦτο νὰ σημαίνει ὅτι πρόκειται πάντοτε περὶ ἐπιδημίας. Πόσο εἶναι ἀρρώστεια σοβαρὴ μᾶς τὸ δείχνουν καὶ τὰ θανατηφόρα καμμιὰ φορὰ ἐπακόλουθὰ του λόγῳ τῶν ἐπιπλοκῶν, ποὺ δημιουργεῖται.

Τὴ νόσο μεταδίδει εἰδικὸ μικρόβιο, τὸ μικρόβιο τοῦ κοκκύτου. Γι' αὐτὸ καὶ εἶναι ἀρθρίαια λοιμώδης, μεταδοτικὴ καὶ ἐπιδημικὴ. Καὶ ἐκδηλώνεται μὲ παροξυσμὸ ἀπὸ ἑνα πολὺ χαρακτηριστικὸ βήχα. Δὲν ἔχει ἐξακριβωθῇ, ἂν τὸ μικρόβιο τοῦ κοκκύτου μπορεῖ νὰ μεταδοθῇ ἑμμέσως, μὲ τὴ μεσολάβησι δηλαδὴ κάποιου ἄλλου. Ἐκεῖνον ποὺ ξέρομε εἶναι, ὅτι ἡ μεταδόσις τῆς ἁρρώστειας αὐτῆς εἶναι ἄμεσος ἀπὸ παιδί σὲ παιδί. Λίγα λεπτὰ ἐπαφῆς εἶναι ἀρκετὰ νὰ γίνῃ τὸ κακὸ. Καὶ τίς μὲν πρῶτες ἐβδομάδες τὸ ἄρρωστο παιδί μεταδίδει τὴν ἁρρώστεια στὸ ὕγιες μὲ τὰ σταγονίδια, ποὺ τὸν πετάγονται ἀπὸ τὸ στόμα, ὅταν βήχῃ ἢ ἄμα μιλή. Ἐπειτα ἡ δυνατότης τῆς μεταδόσεως σιγὰ - σιγὰ λιγοστεύει, καὶ σταματᾷ, ὅταν τὸ παιδί παύῃ νὰ βήχῃ.

Δύο έως δώδεκα^α ημέρες χρειάζεται ο κοκκύτης για να εκδηλωθεί, ή δε εξέλιξίς του διακρίνεται εις τρείς περιόδους, και διαρκεί κατά μέσον όρον εξη^α έως οκτώ έβδομάδες, πότε - πότε όμως κρατεί και τρείς μήνες και περισσότερο.

Ἡ πρώτη περίοδος, ἡ καταρροϊκὴ, ὅπως τὴν ὀνομάζουμε ἐμεῖς οἱ γιατροί, διαρκεῖ μία ἑως δύο ἑβδομάδες. Τὰ χαρακτηριστικὰ της εἶναι ρινίτις, ὡς εἶδος δηλαδὴ συναχιοῦ, ἐπιπεφυκίτις, κοκκίνισμα δηλαδὴ τῶν ματιῶν, ἐλαφρὸς βήχας, πυρετὸς ἕως 37 καὶ πέντε καὶ ἄνορεξια.

Ἡ δευτέρα περίοδος, ἡ περίοδος τοῦ παροξυσμοῦ, διαρκεῖ ἀπὸ δύο ἐβδομάδες ἕως δύο μῆνες καὶ ἐκδηλώνεται μὲ βήχα σπασμωδικό — σὰν νὰ πνίγεται τὸ παιδί — ποὺ ἔρχεται κατὰ παροξυσμούς, ἰδίως τῇ νύκτι, καὶ τὸν ἀκολουθεῖ ἀπόχρεμψις μὲ βλέννας ἀνάμικτες μὲ πῦον, καὶ συχνὰ ἔμετοι. Τὰ βλέφαρα καὶ τὸ ἐπάνω χεῖλος τοῦ ἀρρώστου εἶναι σὰν πρησιμένα. Καὶ ὅσο διαρκεῖ ὁ βήχας, τὸ πρῶτο ποτὶ ἀσθενοῦς εἶναι συμφορητικό, ἔχει δηλαδή συγκεντρωμένον τὸ αἷμα, καὶ τὰ μάτια εἶναι ὑψηλὰ καὶ διογκωμένα.

Κατά την τρίτη περίοδο όλα τα συμπτώματα υποχωρούν: Οί παροξυσμοί είναι αραιότεροι, ο βήχας γίνεται υγρότερος.

Υπάρχουν και ελαφρές και βαρείες μορφές κοκκύτου. Οι ελαφρές, αυτές κυρίως, συντελούν στη διασπορά του κοκκύτου, διότι η διάγνωσής των είναι διόσκολη. Οι βαρείες όμως μορφές της ασθένειας αυτής οδηγούν και στο θάνατο ένα σημαντικό ποσοστό των παιδιών, που έχουν προσβληθεί.

Ἄν καὶ θὰ χρησιμοποιήσωμε τὴν πενικιλλίνη καὶ τὰ ἄλλα ἀντιβιοτικά λεγόμενα φάρμακα, ὅπως τὴ στρεπτομυκίνη, τὴ χρυσομυκίνη καὶ τὴν γλωρουμυκίνη καὶ τὰ τετρακυκλίνη, ὅμως μπορεῖ, πολλὰς φοοές, νὰ μὴ ξεφύγῃ με θανατηφόρος ἐπιπλοκή, ὅπως βορροχὰ πνευμονίες, σπασμούς, ἐγκεφαλικὴ αἰμορραγία, καχεξία, φυματίاسι. Ἡ θνησιμότης εἶναι πρὸς μεγάλαν σὰν παρὰ τὴν κατὰ τὸν δόξαν μὲνόν, ἐπίσης δὲταυτὰ μὲ τὸν κοκκύτη ἔχονε ἴσους ἢ γρίππης.

Ἐξοφῶ λοιπὸν τὰ πράγματα μὲ τὸν κοκκύτη δὲ εἶναι τόσο ἀπλᾶ, ὅσο συχνὰ νομίζουμε, τὸ καλύτερο ποὺ ἔχομε νὰ κάνουμε εἶναι νὰ προφυλάττωμε τὰ παι-

διά μας και μάλιστα τὰ βρέφη. Ἄς μὴ τὰ πηγαί-
νωμε σὲ δημόσια μέρη, ὅπου μαζεύονται πολλὰ παι-
διά καὶ παίζουν. Καὶ γενικῶς ἄς μὴ τὰ ἀφῆλνωμε νὰ
παίζουν ἢ νὰ κάνουν παρέα μετὰ παιδιά, τῶν ὁποίων
ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας δὲν μᾶς εἶναι γνωστὴ.
Ἄλλο μέσον προφυλακτικὸ κατὰ
τοῦ κοκκύτου εἶναι τὸ ἀντικοκ-
κυτικὸ ἐμβόλιον. Καλὸν εἶναι νὰ γίνεται
μεταξὺ τοῦ ἔκτου καὶ τοῦ ἐνάτου μηνὸς τῆς ζωῆς τοῦ
βρέφους. Ὅπως μᾶς δείχνουν οἱ στατιστικὲς, τὰ ἀπο-
τελέσματά του εἶναι καλὰ.

Ἄν ὅμως μ' ὅλες τὶς φροντίδες μας τὸ παιδί μας πάθῃ κοκκὴν, τότε ἡ ἀπομόνωσις εἶναι ἡ καλύτερη προφύλαξις καὶ γιὰ νὰ μὴ μεταδοθῇ ἡ ἀσθένεια καὶ εἰς τὰ ἄλλα παιδιά καὶ γιὰ νὰ μὴ ἔχωμε ἐπιπλοκὴς μὲ τὸ δικό μας. Τὸ κακὸ ὅμως εἶναι, ὅτι, ἐπειδὴ τὴ διάγνωσις γίνεται, ὅπως εἴπαμε, ἅμα ἡ νόσος ἐκδηλωθῇ πιά, ἅμα δηλαδὴ ἔχομε τοὺς χαρακτηριστικούς παροξυσμούς, ἡ ἀπομόνωσις τοῦ κοκκοτοπαθοῦς παιδιοῦ θὰ γίνῃ ἀργά, γι' αὐτὸ καὶ ἔχομε τὴν ἐπιδημίαν. Ἄλλ' ἔστω καὶ ἀργά ἡ ἀπομόνωσις πρέπει νὰ γίνῃ ἀμέσως γιὰ νὰ περιορίζεται ἡ ἐξάπλωσις τῆς ἀρρώστιας ὅσον τὸ δυνατόν. Κατ' οὐσίαν λοιπὸν ἡ προφύλαξις διὰ τῆς ἀπομόνωσης γίνεται κατὰ τὴν καθαρκοικὴν περιόδον καὶ τὶς πρώτες ἡμέρας τῶν παροξυσμῶν. Τὸ ἀρρωστο παιδί δὲν πρέπει νὰ πάῃ στὸ σχολεῖο πρὶν περάσουν τριάντα ἡμέρες. Ἐπίσης τ' ἀδελφάκια του, ἂν ἀρχίζουν καὶ βήχουν, πρέπει καὶ αὐτὰ νὰ διακοφθοῦν τὸ σχολεῖο.

Τὸ ἄρρωστο παιδί δὲν πρέπει νὰ βγαίνει ἔξω κατὰ τὴν περίοδον τῶν παροξυσμῶν καὶ μάλιστα τῶν χειμῶνα. Ἡ τροφή του θὰ εἶναι ἡ κανονική. Ἄν οἱ παροξυσμοὶ τοῦ προκαλοῦν ἐμέτους, θὰ τοῦ δώσωμε τὴν τροφή ἀμέσως μετὰ τὸν ἔμετο. Κατὰ τὴν ὥραν τῶν παροξυσμῶν, καλὸν εἶναι νὰ τὸ καθίζωμε τὸ παιδί, νὰ ὑποβαστάζωμε τὸ κεφάλι του καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀπελευθερώωμε τὸ στόμα του ἀπὸ τὶς βλύνες μὲ τὸ δάκτυλό μας. Ἐγκαιῶς πρέπει νὰ χρησιμοποιήσωμε καὶ τὰ ἀντιδιωκτικὰ φάρμακα, πού ἀναφέραμε. Τὰ φάρμακα αὐτὰ, ἂν — ἐπαναλαμβάνω — ἐγκαιρῶς χρησιμοποιηθοῦν — ἔχουν εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα, διότι συντομεύουν τὴν διάρκεια τῆς ἀσθενείας καὶ ἐλαττώνουν τοὺς παροξυσμοὺς. Ἐστὶ καὶ τὸ ἄρρωστο παιδί καὶ ἡ οἰκογένειά του ταλαιπωροῦνται λιγώτερο ὅλῃς καὶ ἡ κοινωνία ὠφελεῖται. Διότι περιορίζεται, ὅσο εἶναι δυνατόν, ἡ βασιανιστικὴ καὶ ἐπικίνδυνος αὕτῃ ἀρρώστεια.

-Πρώι-πρώι
για παιχνίδια
μούρβες, τσόξι,
υπνίες τὸ
γάλα σου;

—“Οχι. Τὸ γάλα δὲ μ’ ἀρέσει. Μισὸ κουλουράκι τρώω μόνο.

— «Α, γι' αὐτὸ εἶσαι ἔτσι ἀδύνατος. Δὲν ξέρεις, πῶς τὸ γάλα εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὰ παιδιὰ! Κάθε πρωτὶ νὰ πίνης τὸ γάλα καὶ νὰ τρώς καὶ μιὰ φέτα ψωμὶ μὲ τυρί.

ΝΕΑΡΧΟΣ, Ο ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΗΣ, ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΗ

Οί εξερευνησεις του πρώτου επιστήμονα θαλασσοπόρου, του Έλληνα Πυθέα του Μασσαλιώτη, έκαμαν τις γνώσεις των ανθρώπων της εποχής του, για τις χώρες και τους λαούς, που επισκέφθηκε, ακριβέστερες και πληρέστερες. Βέβαια και πριν απ' αυτόν οι άνθρωποι των παραμεσογείων χωρών είχαν μερικές πληροφορίες για τις χώρες και τους λαούς εκείνους. Οί γνώσεις όμως αυτές ήταν άδοξες και οι περισσότερες τελείως φανταστικές, αν κρίνουμε κανείς απ' όσα μάς γράφουν διάφοροι συγγραφείς της εποχής εκείνης.

Την ίδια εποχή σχεδόν που επιχειρούσε το εξερευνητικό ταξίδι του ο Πυθέας προς τις χώρες της δυτικής Ευρώπης, ένας άλλος Έλληνας θαλασσοπόρος, ο φίλος και ναύαρχος του Μ. Αλεξάνδρου, Νέαρχος ο Κρήσιος (που καταγόταν δηλ. από την Κρήτη), επιχείρησε ένα εξερευνητικό ταξίδι προς την Ανατολή, προς τον Ινδικό ώκεανό.

Οί Έλληνες είχαν βέβαια αρκετές πληροφορίες για τις Ινδίες και τις άλλες χώρες της Ασίας από την εποχή των περσικών πολέμων, από την ανάβασι του Κύρου και την κάθοδο των μυρίων, καθώς και από εμπόρους Άραβες, Αιγυπτίους, Φοίνικες.

Οί πληροφορίες όμως αυτές ήταν τόσο φανταστικές και τόσο άπιθνες, ώστε σήμερα μάς φαίνεται παράξενο πώς υπήρχαν άνθρωποι που τις έπίστευαν. Όπως αναφέρει π.χ. ο πατέρας της Ιστορίας Ηρόδοτος, οί Ινδοί έβγαζαν μεγάλες ποσότητες χρυσού από μια άμυδη έρημο, όπου ζούσαν μυρμηγκία μεγαλύτερα από αλεπούδες.

Ένας άλλος συγγραφέας, ο Κτησίας, αναφέρει πώς ο Ινδός ποταμός είχε πλάτος από τέσσερα ως είκοσι μίλια και ότι στα νερά του ζούσε ένα μονάχα ζώο, αλλά πολύ παράξενο: ήταν ένα πελώριο σκουλήκι, που είχε μάκρος έφτα πηχες, και έτρωγε μονάχα βόδια και καμήλες.

Αναφέρει ακόμα πώς, όταν ο βασιλιάς των Ινδιών πήγαινε στον πόλεμο, έπαιρνε μαζί του 100.000 έλέφαντες και ξεχωριστά άλλους 3.000, προωρισμένους ειδικά για να καταστρέφουν τα φρούρια.

Στις Ινδίες κατοικούσαν ακόμα — όπως ισχυριζόταν ο Κτησίας — οί Σκιάποδες, ένας πολύ παράξενος λαός. Οί πατούσες των ποδιών τους ήταν τόσο μεγάλες, ώστε άμα ξάπλωναν κάτω σήκωναν το πόδι τους και ή σκιά της πατούσας τους

επροστάτευε από τις ακτίνες του ήλιου.

Όταν ο Μ. Αλέξανδρος έφθασε μέχρι του Ινδού ποταμού, καταλύοντας το άπέραντο κράτος των Περσών, έβεβαιώθηκε, τόσο ο ίδιος, όσο και οί στρατιώτες του, πώς οι περισσότερες από τις πληροφορίες αυτές δεν είχαν καμιά σχέση με την πραγματικότητα.

Εσκέφθηκε λοιπόν τότε να στείλει το ναύαρχό του Νέαρχο διά θαλάσσης να εξερευνησει τα παράλια των Ινδιών και της Αραβίας, να γνωρίσει τις χώρες και τους λαούς των περιοχών εκείνων, και να ανοίξει το θαλάσσιο έμπορικό δρόμο από τον Ινδό ποταμό ως τον Εύφρατη. Και αυτό γιατί ο δρόμος αυτός θα ήταν ασφαλέστερος και λιγώτερο

κοπιαστικός από τη μεταφορά των έμπορευμάτων δια ξηράς με καραβάνια, όπως γινόταν έως τότε.

Αφού έβυσαισαν, ο μὲν Αλέξανδρος στον Ποσειδών, ο δὲ Νέαρχος στο Δία Σωτήρα, για να τον βοηθήσουν στο ταξίδι του, ο τολμηρός Κρητικός ξεκίνησε με 150 πλοία και

5.000 ναύτες από τις έκβολές του Ινδού ποταμού με κατεύθυνσι το σημερινό περσικό κόλπο. Η έντολη που του έδωσε ο Αλέξανδρος, ήταν να εξερευνησει όλες τις ακτές, τα λιμάνια, τα νησιά, τους κόλπους, τις πόλεις και τις χώρες που θα συναντούσε στο ταξίδι του.

Το ξεκίνημα έγινε στις 20 του αρχαίου μήνα Βοηδρομιώνος του έτους 325 π.Χ., που αντιστοιχεί με τις 2 του δικού μας Οκτώβρη. Στο ταξίδι του εκείνο ο Νέαρχος εξερεύνησε τα παράλια του Ινδικού ώκεανού, από τις έκβολές του Ινδού ως τον Εύφρατη μέσα σε δυο μήνες, ενώ ο Αλέξανδρος προχωρούσε στην ίδια κατεύθυνσι με το στρατό του από ξηράς.

Για το ταξίδι του αυτό ο Νέαρχος έγραψε ειδικό βιβλίο, που το ώνόμασε «Παράπλους». Οί πληροφορίες, που δίνει ο Έλληνας θαλασσοπόρος για τις χώρες και τους λαούς, που έ γνώρισε, ήταν σχεδόν εξ ολοκλήρου ακριβείς, όπως έδειξαν οί έρευνες, που έκαναν νεώτεροι επιστήμονες.

Γι' αυτό και ο Αλέξανδρος τον έτίμησε εξαιρετικά. Όταν έκανε τους γάμους του στα Σούσα και έστεφάνωσε τους αξιωματικούς του που είχαν ανδραγαθήσει, έστεφάνωσε και το Νέαρχο για την έπιτυχή του εξερευνητικού ταξιδιού του και του έδωσε για γυναίκα μια νέα από άριστοκρατική οικογένεια.

Ο Αλέξανδρος τόσο ένθουσιαστική από την έπιτυχή του Νεάρ-

χου, ώστε έβαλε στο νού του ένα τολμηρό σχέδιο. Αποφάσισε να ναυπηγήσει ένα μεγάλο στόλο και να επιχειρήσει ο ίδιος, κάνοντας το γύρο της Αραβίας και της Λιβύης (έτσι έλεγαν τότε την Αφρική), να φθάσει στη Μεσόγειο από τις στήλες του Ηρακλέους. Αρχισε λοιπόν να συγκεντρώνει τα αναγκαία πλοία και πληρώματα για την πραγματοποίηση του σκοπού του. Επειδή όμως ήταν άπληστοι με τους πολέμους και δεν μπορούσε ο ίδιος να μπη επί κεφαλής του στόλου, ώρισε για ναύαρχο και πάλι το Νέαρχο.

Δυστυχώς στο μεταξύ ο Αλέξανδρος πέθανε και το τολμηρό εκείνο σχέδιο έματαιώθηκε. Οί διάδοχοι του Μ. Αλεξάνδρου και έπειτα οί Ρωμαίοι, που κατάκτησαν τον κόσμο της εποχής εκείνης, δεν επιχείρησαν έπιστημονικά εξερευνητικά ταξίδια, όπως ο Πυθέας και ο Νέαρχος.

Είναι αλήθεια πώς με τις κατακτήσεις των Ρωμαίων, οί γνώσεις των αρχαίων για τους λαούς και τις χώρες, που είχαν υποτάξει, έγιναν ακριβέστερες. Για καθάρως όμως έπιστημονικά και εξερευνητικά ταξίδια δεν μπορεί να γίνει λόγος, ως το 1500 μ. Χ. περίπου. Όσα ήξεραν οί άνθρωποι για χώρες και λαούς άγνωστους τα έπαιρναν από τους αρχαίους συγγραφείς και ιδίως τους Έλληνες, ώσπου οί νεώτεροι θαλασσοπόροι ανακάλυψαν νέους κόσμους και τολμηροί εξερευνητές μάς έ γνώρισαν τη γή, τις χώρες της και τους λαούς της.

♦♦♦

ΣΤΙΣ ΕΝΟΠΛΕΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΜΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

*

1. Όλοι του Έθνους οί βλαστοί, κοπέλλες, παλληκάρια, είν' της Ελλάδας σταυραητοί, ασπίδες και κοντάρια.
2. Παρόν είν' οί φαντάροι μας, Μέλλον οί μαθητές μας, Κορώνες και καμάρι μας είν' οί πρωταθλητές μας.
3. Η Ένωση κι ή δύναμη, που φέρνουνε τη νίκη, ως είναι του «πιστεύω» μας ή παρακαταθήκη.
4. Στρατέ ξηράς και Ναυτικό και Σύ Αεροπορία, είσαστε μια Έγγύηση, για την Έλευθερία.
5. Πάντα να στεφανώνεστε από κλωνάρια δάφνης και πάντα ν' άριστεύετε στ' Αγώνισμα της μάχης.
6. Σ' εσάς έμπιστευόμαστε την όμορφη Ειρήνη του Έθνους μας τη Λευτεριά και την έλληνοσύνη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΙΧ. ΞΥΔΗΣ

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΩΝ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Βρισκόμαστε στην εποχή που οί Άσσύριοι τρομοκρατούν όλους τους λαούς της Ανατολής. Ένας από τους μεγάλους Βασιλείς των Άσσυρίων βρίσκεται σε πόλεμο με το Μήδο Βασιλιά Αρφαξάδ. Ο πόλεμος ήταν δύσκολος και αίματηρός. Για να τον κερδίσει, ζήτησε τη συνδρομή των Ασιατικών λαών που κατοικούσαν δυτικά· εκείνοι όμως δεν δέχθηκαν να τον βοηθήσουν. Ο Άσσύριος Βασιλιάς αγωνίστηκε σκληρά με τις δικές του δυνάμεις και στο τέλος ένικησε τον αντίπαλό του Αρφαξάδ. Με τη νίκη αυτή απέκτησε δόξα και δύναμι. Και επειδή ήταν εκδικητικός, αποφάσισε να τιμωρήσει και να υποτάξει τους λαούς που αρνήθηκαν να τον συνδράμουν. Ετοίμασε γι' αυτό πολυάριθμο έκλεκτό στρατό, ο οποίος με αρχιστράτηγο τον Όλοφέρνη έπέλεσε σαν σίφωνα ένα σωρό χώρες. Από όπου περνούσε χορτάρι δὲ φύτρωνε. Παντού σκορπούσε το φόβο και τον τρόμο. Ο ένας έπειτα από τον άλλον οί διάφοροι λαοί έχασαν την πολυτίμη έλευθερία τους. Πλούτη, αγαθά, κοσμήματα, άνθρωποι και ζώα ήταν στη διάθεσι του κατακτητού. Ο Όλοφέρνης, φοβερός πολεμιστής αλλά και αίμοδορος άνθρωπος, έφθασε νικητής και τροπαιούχος στην πεδιάδα Έσδρηλών και έπολιόρκησε την όχυρη Βετυλούα. Οί Ιουδαίοι είχαν τρομοκρατηθή. Πώς μπορούσαν ν' αντέξουν σε μια τόσο θανάσιμη πολιορκία; Ήταν βέβαια πατριώτες και γενναίοι οί Ισραηλίται. Ποιός όμως σταυραητός μπορεί ν' αντέξει όταν σφιχτή γύρο στο ρωμαλέο κορμί του ένας άπαισιος βόας; Καθημερινώς τα στίφη των αλλόπιστων Άσσυρίων έστένευαν το σιδερένιο κλοιό. Οί άρχοντες των Έβραίων τὰ είχαν χαμένα. Έκαναν συνεχώς συμβούλια και έλπίδα δεν είχαν για τη σωτηρία πουθενά. Η όψι που θανάτου άπλωνόταν σ' όλα τα πρόσωπα· ο Αρχιστράτηγος Όλοφέρνης έξω από τις πύλες της πόλεως σαν δαίμονας της κολάσεως παραδοκούσε σίγουρος για την εισοδό του στην ώραία και πλούσια πολιτεία. Η εικόνα της φρίκης έβάθαινε περισσότερο τις ρυτίδες των γερόντων, που ήξεραν καλά τι θα πη σκλαβιά και έμπρησμός και ερήμωσις!

Τά είχαν περάσει πολλές φορές. Και ο τωρινός βάρβαρος έχθρος ήταν χειρότερος από όλους τους άλλους. Κάτω από τὰ τείχη ο κάμπος έμαύριζεν από το ίππικό και το πεζικό του έπιδρομέως. Και όταν πια οί πολιορκούμενοι παράλυσαν από το φόβο και το μόχθο και οί άρχοντες έσκυψαν το κεφάλι από την άμνηχανία και την άδυναμία τους, παρουσιάστηκε μια γυναίκα Έβραία. Και

έκαμε νόημα πώς θέλει να μιλήσει. Έμοιαζε με χερουβίμ έξω από την Πύλη της Έδέμ. Άρχοντες και λαός, γυναίκες και παιδιά, γέροι και γρηές την έκύκλωσαν για να την ακούσουν. Την ήξεραν: Ήταν ή πεντάμορφη Ιουδίθ, ή άμαζόνα της Βετυλούης, ή ένάρετη Δέσποινα.

Ήταν χρόνια τώρα χήρα και την θαύμαζαν οί Έβραίοι για τη σοβαρότητά της και την άγγελική καλώςήνη της. Ήταν θεοσεβής. Για τουτο το λόγο έσφιχτηκαν γύρω της και ένέντωσαν την άκοή τους να την άκροασθούν. Ήρεμα και άργα άρχισεν εκείνη: «Άρχοντες και συμπολίτες μου σάς βλέπω ταραγμένους. Ί' ή έπελπισία σας είναι ζωγραφισμένη στα χλωμά πρόσωπά σας. Και με το δικίο σας. Η γλυκειά και ένδοξη Πατρίδα μας, ή Γή αυτή της έπαγγελίας, κινδυνεύει. Η Βετυλούη είναι το όχυρό, ο μεγάλος πρμαχώνας όλης της Ιουδαίας· αν πέσει, ή χώρα του Ισραήλ θα υποδουλωθή. Ο Θεός μας, μάς βαρέθηκε και μάς παράτησεν εξ αίτίας των άνομιμάτων μας. Εγώ όμως με την πίστι μου στη δύναμι του και τη βοήθειά του θα σάς σώσω. Έχω μια έμπνευσι. Θα προσευχθώ μαζί σας, θα ντυθώ έπειτα με τὰ πιο βαρύτιμα φορέματά μου, και θα ζητήσω να ανταμώσω τον Όλοφέρνη. Όταν με βοηθή τον Ιεχωβά κατορθώσω να τον σκοτώσω, το φοβερό μπουλούκι του θα σκορπισθή και θα σωθούμε από αυτό τον άπαισιο βραχνά». Κόρη μας, της φώναξαν οί άρχοντες, και που θα βρής την τόση δύναμι, που ούτε ήλιοι άνδρες δεν την έχουν στα άδόμεστα στήθη τους; Ο Ιεχωβά, άπάντησε ή Ιουδίθ, θα μου δώση την τέχνη και την τόλμη, όπως μούδωκε και την έμπνευσι. Σώσε μας Ιουδίθ, διαλεχτή του Θεού, σοφή και άγια γυναίκα, φώναξαν τὰ συνωστισμένα γύρω της πλήθη. Σώσε την Ίερή Θεοσκεία και την αγαπημένη πατρίδα μας, εύλογημένη θυγατέρα μας, φώναζαν οί γρηές και οί γέροι. Έτσι γονατισμένοι με την Ιουδίθ στο μέσον έδιναν την εικόνα της συντριβής και της μετανόιας. Όταν τελείωσεν ή προσευχή, ή Ιουδίθ ντύθηκε τὰ καλά της. Ένώ οί άρχοντες και οί πολίτες έκλαιγαν, εκείνη ξεκίνησε θαρραλέα, υπερέφανη, αλύγιστη και νεραϊδόμορφη.

Σε λίγο ή Ιουδίθ χάθηκε από τὰ δακρυσιμένα μάτια των συμπατριωτών της. Παρουσιάσθηκε στους Άσσυρίους φουρούς και έζήτησε να την οδηγήσουν στον Αρχιστράτηγον Όλοφέρνη. Όλοι την πέσασαν για Βασίλισσα. Άλλοι ένόμισαν ότι ήταν κάποια θεά που πήρε μορφή γυναίκας. Η Σελήνη θα είναι, έλεγαν, και γι' αυτό άστράφτει από όμορφιά. Ο Όλοφέρνης όταν την είδε, έμεινε με άνοιχτό το

στόμα. Σε όλο το άπέραντο Κράτος των Άσσυρίων δεν είδε τέτοια όμορφιά. Σκλαβώθηκεν από τη θέα της ο τροπαιούχος εκείνος στρατηλάτης. Διέταξε να κάνουν γιορτές προς χάριν της. Γλεντοκοπούσεν ο στρατός. Μέθυσε ο Όλοφέρνης, και μεθύσιμος άποσύρθηκε στην όλόχρυση σκηνή του και άποκοιμήθηκε. Και τότε ή Ιουδίθ με το όρμα του λαού της μπροστά της σβέλτη και άποφασιστική χτύπησε τον Όλοφέρνη με το ίδιο του το ξίφος και τον έσκότωσε. Την ίδια στιγμή γλιότρησε σαν σκιά στο σκοτάδι άνάμεσα απ' το στρατόπεδο των Άσσυρίων.

Τη χαυαγή της ίδιας νύχτας έφθασε στο έβραϊκό στρατόπεδο. Εκεί τους έκαμε γνωστό το άδοξο τέλος του Όλοφέρνη. Από την άλλη μεριά έμαθαν οί Άσσύριοι το θάνατο του άρχηγού τους και άρχισαν τους θρήνους και τους όδυμούς. Οί Έβραίοι αντίθετα ένθουσιαστήκαν, βγήκαν έξω από τὰ τείχη, ώρμησαν σαν λέοντες και ένυγήσαν τους πανικόβλητους έχθρούς, που έγκατέλειψαν όπλα και σκηνές και έφυγαν για να μην ξαναγυρίσουν. Η Βετυλούη, ή Ιερουσαλήμ και όλη ή Ιουδαία ξέφυγαν τον κίνδυνο. Όλος ο Ιουδαϊκός λαός με την ήγεσία του Αρχιερέως Ιωακείμ πανηγυρίζει τη σωτηρία του και εύλογεί και μεγαλύνει την Ηρωίδα Ιουδίθ. Η Θεοσεβής όμως Ιουδίθ τους συμβουλεύει να εύχαριστήσουν το Θεό και με τύμπανα και κύμβαλα ύμνει μαζί τους τον Ιεχωβά. Η Ιουδίθ έζησεν ένδοξη και πέθανε σε ηλικία 105 χρόνων. Έπί 7 ήμέρες την έπένησεν ο Ιουδαϊκός λαός και ή έβραϊκή ιστορία της έδωσε ξεχωριστή θέση στις τιμημένες σελίδες της. Είναι από τις μεγάλες έθνικές ήρωίδες της Βίβλου. Ζή στις ψυχές των γενναίων ανθρώπων και των άγνων πατριωτών όλου του κόσμου ως το πρότυπο φιλοπατρίας, Θεοσεβείας και έξου ήρωϊσμού.

Σώσε μας, Ιουδίθ...

Ἡ γκορτσιά, εἶναι ἓνα ἄγριο δένδρο, ποὺ φυτρώνει παντοῦ, σὲ ὅλη τὴ χώρα, στοὺς κάμπους καὶ στὰ βουνά. Δὲν ἔχει μεγάλο ἀνάστημα, ἔχει ὅμως κορμὶ σκληρὸ καὶ κλωνάρια ἰσχυρά, ποὺ πηγαίνουν ὀλόισα τὸν ἀνήφορο, δίχως νὰ λυγίζουν. Σπαθὶ εἶναι τὸ κλωνάρι τῆς γκορτσιάς. Οἱ χωρικοὶ ἀπὸ γκορτσόβεργες φτιάχνουν τὶς γκλίτσες τους, δηλ. τὰ ποιμενικά τους μπαστούνια. Καρποὶ τῆς γκορτσιάς εἶναι τὰ γκόρτσα, κάτι μικρὰ ἀχλαδάκια, στυφά, ἀκατάλληλα νὰ τὰ τρώγουν οἱ ἄνθρωποι. Τὰ κλωνάρια τῆς γκορτσιάς εἶναι ὠπλισμένα μὲ σουβλερὰ ἀγκάθια, τὸ ἴδιο σκληρά, ὅπως κι οἱ γκορτσόβεργες. Καμμιά συμπαθία δὲν ἐμπνέει τοῦτο τὸ ἄγριόδενδρο μὲ τὸ σουλούπι του καὶ καμμιά ἐνθάρρυνσι δὲν σοῦ δίνει νὰ προσπαθήσης νὰ τὸ ἡμερώσης.

Κι ὥστόσο ὁ ἄνθρωπος τὸ ἐπεχείρησε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, βάλθηκε νὰ ἡμερώσῃ τὴ γκορτσιά. Καὶ τὸ κατάρθωσε. Ἡ γκορτσιά εἶναι ἡ μεγάλη μητέρα, ποὺ γέννησε ὅλη αὐτὴ τὴ θαυμαστὴ ποικιλία τῶν ἀχλαδιῶν καὶ τῶν ἀπιδιῶν. Ὅλα αὐτὰ τὰ εἶδη, ποὺ γνωρίζουμε σήμερα, ἀπὸ ἀχλαδιὲς ἢ ἀπιδιές, ὅλες οἱ γλυκόνυμες ποικιλίες, οἱ κοντούλες, τὰ βουτυράπιδες, τὰ δροσάπιδες, τὰ ζαχαράπιδες, καὶ τὰ ἀμέτρητα ἄλλα εἶδη, ὅλα εἶναι παιδιὰ τῆς ἀγριογκορτσιάς, ἢ πὶδ σωστά, εἶναι παιδιὰ, ποὺ ἔχουν μητέρα τὴν γκορτσιά καὶ πατέρα, τὸ μόχθο, τὴν ἐπιμονὴ καὶ τὴ σοφία τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ δὲν εἶναι ἡ γκορτσιά τὸ μόνο ἀγριόδενδρο, ποὺ ἡμέρωσε ὁ ἄνθρωπος. Ὅλα τὰ ἡμερα δένδρα, ὅλα τὰ ἡμερα φυτὰ, ἀπὸ ἄγρια εἶδη κατὰγονται καὶ εἶναι προϊόντα τῆς ἀκάματης κι ἐπιμονῆς προσπάθειας τοῦ ἀνθρώπου. Πολλὴ μετὰ τὴν ἡμέρωσιν αὐτῶν φυτῶν, ποὺ ἡμέρωσε ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ τὰ βάλῃ στὴν ὑπηρεσίαν του. Ἡ μηλιά, ἡ δαμασκηλιά, ἡ καστανιά, ἡ καρυδιά, ἡ κυδωνιά, ἡ μουριά, ἡ φουντουκιά, ἡ

Ἐρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Πιτροφοῦ - Ἀνδρου, εἰς τὸν σχολ. κήπον. Juniors of the Elem. School Pitro-phou-Andros, at their school garden.

Η ΓΚΟΡΤΣΙΑ

μυγδαλιά, ἡ ἐλιά, ἡ φυστικιά, ἡ συκιά, τὸ ἀμπέλι, ἡ βερυκοκκιά, ἡ κερασιά, ἡ φράουλα, ἡ φοινικιά, ἡ καφέα, ἡ μπανανιά, τὸ κακαόδεντρο καὶ πλῆθος ἄλλα. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἡμερωμένα καρποκλαδὰ, εἶναι οἱ ἀδιάψευστοι μάρτυρες, ποὺ μᾶς μιλοῦν γιὰ τὸ τί μπορεῖ νὰ κάμῃ ἡ ἀνθρώπινη προσπάθεια, ἡ ἐπιμονὴ κι ὁ ἀδιάκοπος μόχθος. Κι ἀνυπο-

Ο ΔΙΑΣ ΤΙΜΩΡΕΙ ΤΗ ΧΕΛΩΝΗ

Οἱ γάμοι τοῦ Δία καὶ τῆς Ἥρας ἐπρόκειτο νὰ γίνουν στὰ οὐράνια δώματα τοῦ Ὀλύμπου μὲ κάθε μεγαλοπρέπεια. Μ' ἀργότερα ὁ πατέρας τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔλλαξε γνώμη καὶ θέλησε νὰ τιμῇ τὸ νησί, ὅπου ἀνατράφηκε. Τὴν Κρήτη. Μάλιστα ἔκαμε τοὺς γάμους του στὴ χώρα τῶν Κνωσίων, κοντὰ στὸ Θήρηνα ποταμό. Κι ἐκεῖ κτίστηκε ἓνα σπουδαῖο ἱερό. Στὸ χῶρο ἀκριβῶς ἐκεῖνο οἱ Κρήτες γιόρταζαν κάθε χρόνο τὴν ἐπέτειο τῶν γάμων τῶν δύο θεῶν καὶ ἀσφαλῶς ἀπὸ ἐκεῖ ἔχουν τὴν ἀρχὴ τους οἱ περίφημοι κρητικοὶ γάμοι.

Ὁ Δίας θέλησε νὰ γίνουν οἱ γάμοι του μὲ τὴ συμμετοχὴ στὶς χαρές του ὅλου τοῦ κόσμου. Καὶ γιὰ τοῦτο ἔδωσε ἐντολὴ νὰ καλεστοῦν ὅλοι, θνητοὶ καὶ ἀθάνατοι. Τὰ καθήκοντα τοῦ καλεστή ἀνέλαβε ὁ Ἑρμῆς καὶ κάλεσε καὶ τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα καὶ αὐτὰ ἀκόμα τὰ θηρία. Ὅλοι ἐγλέντησαν, ἐν εἰρήνῃ μὲ ὅλη τους τὴν ψυχὴ.

Μόνον ἡ νύμφη Χελώνη δὲν πῆγε ἢ καλλίτερα δὲν καταδέχτηκε νὰ πάῃ στὸ γάμο. Γιὰ τὴν προσβολὴ αὐτῇ πρὸς τὸν Δία τιμωρήθηκε σκληρὰ καὶ τὶς συνέπειες δυστυχῶς τὶς ὑφίστανται σήμερα ὅλες οἱ χελώνες τοῦ κόσμου.

Ἡ νύμφη, λοιπὸν Χελώνη εἶχε ἓνα ὁμορφο σπιτάκι κοντὰ σ' ἓνα γραφικὸ ποτάμι. Ὁ Ἑρμῆς πῆγε στὸ σπῆτι τῆς γιὰ νὰ τὴν καλέσῃ

λόγιστῃ εἶναι ἡ σημασία, ποὺ πῆρε στὴν τύχη τῆς ἀνθρωπότητος ἡ καθυπόταξι τοῦ φυτικῆς ἀγριμίου. Μὲ τὴν κατάρκτησι τοῦ φυτοῦ, ὁ ἄνθρωπος ἐπέτυχε τὴν κατάρκτησι τῆς γῆς. Τὸ φυτὸ εἶναι ἐκεῖνο, ποὺ παράδωσε στὸν ἄνθρωπο τὴν ἐξουσία τῆς γῆς. Ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς τὸν στερεώσε πάνω στὸ ἔδαφος κι ἀπ' αὐτοῦ ξεκίνησε ὁ πολιτισμός. Κι ἀκόμη ὡς τὰ σήμερα, πολιτισμὸς θὰ πῇ, δὲνδροκομία. Καὶ δεινδροκομία θὰ εἴπῃ, ἐξήμερωσι καὶ καλλιέργεια τοῦ καρποφόρου δένδρου. Ὅσο πὶδ πολλὰ καρποφόρα δένδρα, ἔχει ἓνας τόπος, τόσο πὶδ πολιτισμένος εἶναι.

Κι ὥστόσο, ἐδῶ στὴ χώρα τῇ δικῇ μας, στὴ χώρα, ποὺ γεννήθηκε ὁ πολιτισμός, ὑπάρχουν ἀκόμα πολλὰ ἄγρια δένδρα, πολλές γκορτσιές, πολλές ἀγριοκορομηλιές, ἀγριοκαστανιές κι ἄλλα τέτοια ἀγριοκλαδὰ, πάνω στὰ βουνὰ μας, ποὺ περιμένουν ἡμέρωμα.

Κι εἶναι τόσο εὐκόλο σήμερα τὸ ἡμέρωμα. Ἐ! παιδιά. Ἀν ἀγαπάμε ἀληθινὰ τὴν πατρίδα μας, ἔχουμε ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἓνα βαρὺ καθήκον. Νὰ κάνουμε κάθε τι ποὺ περνάει ἀπὸ τὸ χέρι μας, γιὰ νὰ μὴ μείνουν ἄγρια καρποκλαδὰ στὰ βουνὰ μας. Ὅχι νὰ τὰ κόψουμε, ἀλλὰ νὰ τὰ μολοιάσουμε.

ΠΑΝΟΣ ΓΡΙΣΠΟΣ

στοὺς γάμους τοῦ Δία. Μ' αὐτὴ ὄχι μόνον δὲν δέχτηκε τὴν ποδοκλήσι, ἀλλὰ καὶ εἶπε πολλὰ εἰς βάρος τῶν μελλονύμφων, καὶ ἰδιαίτερα εἰς βάρος τοῦ Δία.

Ὁ Ἑρμῆς, ἔπειτα ἀπὸ διαταγὴ τοῦ Δία ξαναπῆγε στὸ ποτάμι καὶ ἔρριξε μέσα τὴ δύστυχῇ τῇ Χελώνῃ. Ἐπειτα τὴ μεταμόρφωσε στὸ γνωστὸ ὀμόνυμο ζῶο καὶ τὴν καταδίκασε νὰ ζῇ πάντα μέσα στὸ σπῆτι τῆς — τὸ καθοῦκι τῆς — καὶ νὰ τὸ σέρνῃ μαζί της, στὴν πλάτη της, ὅπου καὶ νὰ πηγαίνει. Μὰ τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα τὴν καταδίκασε γιὰ τὴν ἀκατάσχετη φλυαρία τῆς σὲ αἰῶνια σιωπῇ.

Ἀπὸ τότε ἡ χελώνη κουβαλεῖ μαζί της, σ' ὅλη τῇ ζωῇ, τὸ σπῆτι τῆς καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τῆς δὲν βγάζει ποτέ της κανένα ἤχο οὔτε καὶ γιὰ νὰ κλάψῃ τὴν κακὴ τῆς τῇ

μοῖρα. Λὲς καὶ μιὰ φρικτὴ καταδίκη δὲν τὴν ἀφήνῃ νὰ ξεστομίσῃ καμμιά κακογλωσσία εἰς βάρος... τοῦ Δία καὶ τῆς Ἥρας.

ΑΓΓ. ΜΕΤΑΞΑΣ

Η ΦΟΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΑ

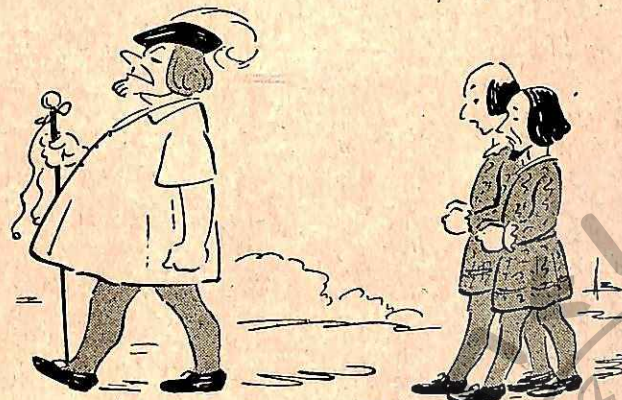
Μιὰ φορὰ κι ἓναν καιρὸ, σὲ κάποια πολιτεία ἔφταν ἀπὸ ξένο τόπο δύο ξένοι ὑφαντῆδες. Ἔστησαν τὸν ἀργαλειὸ τους κάτω ἀπὸ τὸ μέγαρο τοῦ Ἀρχοντα κι ἄρχισαν νὰ δουλεύουν.

Τὸ περίεργο ὅμως ἦταν, ὅτι στὴν ἀρχὴ ἔκαναν πὼς ἀπλώνουν τὰ νήματα, χωρὶς ν' ἀπλώνουν τίποτα. ἔβαλαν ὕστερα σὲ κίνησι τὸν ἐργαλειό, κι ἀργότερα ἔκαναν πὼς μαζεύουν καὶ διπλώνουν τὸ ὑφάσμα, ποὺ ὑφαίνουν, ἐνῶ τίποτα ἀπ' αὐτὰ δὲν εἶχε γίνε. Ὁ ἐργαλειὸς τους δούλευε ἄδειος, καὶ γι' αὐτὸ τίποτα φυσικὰ δὲν ἔβγαζε.

Καὶ πάλι ἔκαναν οἱ ὑφαντῆδες πὼς βάζουν ἄλλα νήματα, καὶ πάλι πὼς ξαναβάζουν καὶ διπλώνουν νέο ὑφάσμα, ἀλλ' ἡ ἀλήθεια ἦταν πὼς ὅλα αὐτὰ τὰ ἔκαναν στὸν ἀέρα.

Περίεργοι στέκονταν οἱ διαβάτες καὶ κοίταζαν τὸ ἀνεξήγητο αὐτὸ θέαμα, ρωτώντας τους γιὰτὶ κουράζονται ἄδικα. Καὶ οἱ ὑφαντῆδες τοὺς ἀπαντοῦσαν:

— Πὼς κουραζόμαστε ἄδικα, ἀφοῦ βγάζουμε τόσο ὠραία ὑφάσματα! Μόνον ποὺ τὰ νήματα καὶ τὰ ὑφάσματα μᾶς ἔχουν τὴν ιδιότητα νὰ γίνονται ἀφαντα στὰ μάτια τῶν κοντῶν καὶ ἀναξίων. Οἱ ἀνόητοι κι ἀνάξιοι γιὰ τὴ θέσι ποὺ κατέχουν δὲν τὰ βλέπουν.

Αὐτὸ ὑπηρετὲς ἔκαναν πὼς κρατοῦν τὴν οὐρά...

Ἔτσι, ὁ καθένας σὴναι, πιστεύοντας πὼς ἀφοῦ δὲν τὰ βλέπει εἶναι κοντός, κι ἄρχισε σιγὰ-σιγὰ νὰ κάνει πὼς τὰ διακρίνει, γιὰ νὰ κρύψῃ τὴν κουταμάρα του ἀπ' τοὺς ἄλλους.

Βλέποντας ὁ Ἀρχοντας ἀπ' τὸ παράθυρό του τοὺς δύο ὑφαντῆδες καὶ τὸ πλῆθος μαζεμένο γύρω τους, ρώτησε κ' ἔμαθε τί τρέχει.

— Πολὺ σπουδαία ἐφεύρεσι, εἶπε μέσα του. Ἔτσι θὰ μπορέσω νὰ μάθω κ' ἐγὼ ποιοὶ ἀπὸ τοὺς συμβούλους μου εἶναι ἀνάξιοι καὶ θὰ τοὺς ἀντικαταστήσω.

Κ' ἔστειλε ἀμέσως τὸν γεροντότερο ἀπὸ τοὺς συμβούλους του νὰ ἰδῇ, καὶ νὰ τοῦ πῇ ἂν εἶν' ὠραία τὰ ὑφάσματα ποὺ κάνουν οἱ δύο ὑφαντῆδες, γιὰ νὰ παραγγεῖλῃ κι αὐτὸς μιὰ πλούσια φορεσιά.

Πῆγε λοιπὸν τρεχάλα ὁ γεροσύμβουλος, πλησίασε τὸν ἐργαλειὸ κ' ἔμεινε κι αὐτὸς σάν ὅλο τὸν κόσμον μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα! Τίποτα δὲν ἔβλεπε κι ὅμως οἱ ὑφαντῆδες ὅλο καὶ διαλαλοῦσαν τὰ ὑφάσματα ποὺ ἔκαναν ὅτι κρατοῦν: Αὐτὸ εἶναι ἀπὸ τὰ ὠραιότερα τῶν Ἰνδιῶν. Καὶ τοῦτο μὲ τὰ παγώνια εἶναι ἀπὸ τὰ σπανιώτερα κινέζικα! Πάρτε νὰ μὴ χάσετε τὴν εὐκαιρία...

Κι ἔτσι κι ὁ γέρος ὁ καῦμένος, γιὰ νὰ μὴ νομισθῇ κοντός καὶ χάσῃ τὴ θέσι του, ἔκανε πὼς τὰ θαυμάζει, καὶ γυρνώντας γρήγορα στὸν Ἀρχοντα τοῦ μίλησε μ' ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὰ σπουδαία φορέματα, ποὺ εἶδε.

Κατευχαριστημένος τότε ὁ Ἀρχοντας πῆγε μαζί μὲ τὸ σύμβουλό του στοὺς ὑφαντῆδες, γιὰ νὰ κἀνῃ τὴν παραγγελία. Ἀλλὰ κι αὐτὸς τὸ ἴδιο ἔπαθε. Τίποτα δὲν ἔβλεπε, μὰ πὼς νὰ τὸ πῇ στὸ σύμβουλό του καὶ νὰ τ' ἀκούσουν κι ὅλοι ὅσοι θαύμαζαν ἐκεῖ, ποὺ θὰ τὸν περνούσαν γιὰ ἀνόητο κι ἀνάξιο Ἀρχοντα τοῦ τόπου...

Προσποιεῖτο λοιπὸν σάν ὅλους τὸν ἐνθουσιασμένο, ἔδωσε στοὺς ὑφαντῆδες τ' ἀρχοντικά του συγχαρητήρια, καὶ τοὺς παράγγειλε μιὰ πανάκριβη χρυσομεταξένια φορεσιά.

Σὲ δύο μέρες οἱ πονηροὶ ὑφαντῆδες παρουσιάστηκαν στὸν Ἀρχοντα, τοῦ εἶπαν πὼς ἔφεραν τὸ φόρεμα, ἔκαναν ὅτι τὸ ξεδιπλώνουν κ' ὕστερα, ἀφοῦ ἐκεῖνος γδύθηκε, προσποιεῖτο ὅτι τοῦ τὸ φοροῦν γιὰ νὰ τὸ δοκιμάσῃ. Καὶ σὲ λίγο ὁ Ἀρχοντας μπροστὰ στὸν καθρέφτη ἔκανε τὸν κατενθουσιασμένο ἀπὸ τὸ περίφημο αὐτὸ καλλιτέχνημα, ἐνῶ τριγύρω του σύμβουλοι καὶ φίλοι συναγωνίζονταν ποὺς θὰ πῇ τὰ καλύτερα λόγια γιὰ τὴν πρωτοφανῇ καινούργια αὐτῇ στολὴ τοῦ ἀφέντη του, ἀν καὶ τὸν ἔβλεπαν μισόγυμνο μπροστὰ τοὺς!...

Μὰ ὁ Ἀρχοντας δὲν κρατιόταν τώρα. Κι ἀφοῦ ἔδωσε ἓνα σακκοῦλι λίρες στοὺς δύο κατεργάρες, ἔβγηκε νὰ κἀνῃ μιὰ βόλτα καὶ στὴν πόλι, γιὰ νὰ τὸν θαυμάσῃ κι ὁ κόσμος μὲ τὴ νέα του φορεσιά, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα ἦταν μὲ τὸ πουνάμισό του. Βάδιζε λοιπὸν αὐτὸς μπροστὰ κατακορδωμένος, πίσω του δύο ὑπηρετὲς ἔκαναν πὼς κρατοῦν τὴν οὐρά τῆς φανταστικῆς του στολῆς, καὶ τὸ πλῆθος ποὺ εἶχε μαζευτῇ γιὰ νὰ τὸν θαυμάσῃ, δὲν ἔπαυε νὰ ψιθυρίζει: Τὶ ὠραῖο φόρεμα! Καὶ πὼς πηγαίνει στὸν Ἀρχοντὰ μας!...

Μόνον ἓνας μικρὸς ἐτόλμησε νὰ φωνάξῃ κάποια στιγμή κ' αὐτὸς, καλέ, εἶναι γδυτός!... Ἀλλ' ὅλοι εὐθύς τοῦ εἶπαν «σοῦτ», κ' ἓνας μάλιστα τοῦ ἔδωσε καὶ μιὰ στὸ στόμα.

Κι ὁ Ἀρχοντας ἔξακολούθησε τὸ δρόμο του μὲ τὸ πουνάμισο, πιστεύοντας ὅτι φορεῖ τὴν πὶδ λαμπρὴ στολὴ τοῦ κόσμου...

Β.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Η ΤΑΞΙΣ

Στὴν ἀρχὴ συνήθιζα ν' ἀφήνω τὰ πράγματά μου, ὅπου τύχαινε, χωρὶς τάξη, γιὰ νὰ μὴ χάσω τὸν καιρὸ μου στὸ σιγυρίσμά τους. Παρατήρησα ὅμως ὅτι γιὰ νὰ βρῶ ἔπειτα κάθε τι ποὺ μοῦ χρειαζόταν, ἔκανα πολὺ περισσότερο καιρὸ ἀπ' ὅσο μοῦ χρειαζόταν γιὰ νὰ τὰ βρῶ ἀπ' ἀρχῆς τακτικά.

Διδάχθηκα ἔτσι πὼς, γιὰ οἰκονομία χρόνου καὶ χαμένου κόπου, ἀλλὰ καὶ ἀδικῆς στενοχωρίας, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχω γιὰ κάθε πράγμα ὀρισμένη θέσι. Παρατήρησα ἀκόμα πὼς γιὰ οἰκονομία χρόνου ἀπαιτεῖται νὰ κἀνῃ κάθε τι στὴν ὥρα του καὶ πὼς ἡ ἀταξία στὴν ἐργασία διπλασιάζει τὸν κόπο καὶ ξοδεύει ἄδικα τὸν πολὺτιμο καιρὸ. Ἐβγάλα λοιπὸν τὸ συμπέρασμα: «Κάθε πρᾶγμα σὲ τὸ πρᾶγμα καὶ στὴν ὥρα του».

(Ἀπὸ τὸν Γερροστάθη)

ΤΕΧΝΗΤΗ ΑΝΑΠΝΟΗ

Πολλές φορές ιδίως σε περιπτώσεις πνιγμού, ασφυξίας από δηλητηριώδη αέρια και ηλεκτροπληξίας, συμβαίνει να σταματήσει η φυσική αναπνοή. Τότε κάνουμε άμεσα τεχνητή αναπνοή, έως ότου επαναφέρουμε τον πάσχοντα εις τας αισθήσεις του.

Το σταμάτημα της αναπνοής το καταλαβαίνουμε από την ακινησία

Εικὼν 1.

του διαφράγματος, που χωρίζει τὰ ὄργανα του στήθους ἀπὸ τὰ ὄργανα τῆς κοιλίας.

Όταν τὸ διάφραγμα ἀνεβοκατεβαίνει σημαίνει ὅτι ὁ ἀσθενὴς ἀναπνέει. Όταν τὸ διάφραγμα μένει ἀκίνητο σημαίνει ὅτι ἡ ἀναπνοὴ ἐσταμάτησε.

Στὴν περίπτωσι αὐτῇ:

1) Ξαπλώνουμε τὸν ἀσθενὴ μετὴν

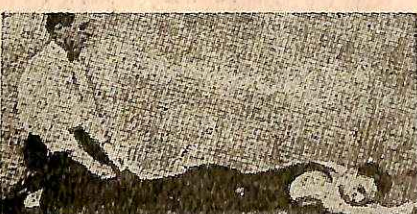

Εικὼν 2.

κοιλιά πρὸς τὰ κάτω πρηνῆδον (μπρούμητα).

2) Φέρομε καὶ τὰ δύο χέρια πρὸς τὰ ἑπάνω τὸ ἓνα τενωμένο καὶ τὸ ἄλλο λυγισμένο στὸν ἀγκῶνα. Ἐπάνω στὸ λυγισμένο χέρι ἀκουμπῶμε τὸ κεφάλι μετὸ πρόσωπο γυρισμένο πρὸς τὸ τενωμένο χέρι καὶ εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἀσθενὴς νὰ ἀναπνέῃ ἐλεύθερα.

3) Γονατίζομε ἑπάνω ἱππαστί

Εικὼν 3.

στὸν ἀσθενὴ βλέποντας πρὸς τὸ κεφάλι του καὶ τοποθετοῦμε τὰ χέρια ἑπάνω στὴ ράχη του χαμηλά, στὶς τελευταῖες πλευρὲς μετὴν πλάμη πρὸς τὰ κάτω, μετὸν ἀντί-

χειρα πρὸς τὰ μέσα καὶ σὲ πολὺ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὴ σπονδυλικὴ στήλη (εἰκὼν 1).

4) Ἐχοντας πάντοτε τετωμένα τὰ χέρια, φέρομε τὸ σῶμα πρὸς τὰ ἔμπροσ, ὥστε οἱ ὦμοι νὰ εἶναι στὴν ἴδια γραμμὴ μετὴν παλάμες καὶ πιέζομε δυνατὰ (εἰκὼν 2).

Μετὴν πίεσι αὕτῃ ὁ ἀέρας καὶ τὸ νερὸ, ἐὰν ὑπάρχη, θὰ βγῇ ἀπὸ τοὺς πνεύμονας.

5) Σὲ λίγα λεπτὰ χαλαρώνομε τὴν πίεσι καὶ φέρομε τὸ σῶμα μας πρὸς τὰ ὀπίσω, ὥστε νὰ καθήσωμε στὶς φτέρνες μας (εἰκὼν 3). Μετὴν κίνησι αὕτῃ ὁ ἀέρας μπαίνει στοὺς πνεύμονας. Οἱ κινήσεις αὐτὲς πιέσεως καὶ χαλαρώσεως ἐπαναλαμβάνονται 15 - 18 φορές ἢ τούλαχιστον 12 φορές τὸ λεπτό. Αὐτὸ τὸ ρυθμίζομε μετῶντας 1, 2, 3, 4, 5 ἐνὼ κάνομε τὴν κίνησι πιέσεως καὶ χαλαρώσεως πού γίνονται ὅπως εἶδαμε στὰς παρ. 4 καὶ 5 γιὰ τὴν εἰσπνοὴ καὶ ἔκπνοα.

Ἡ ἐργασία μας ἐξακολουθεῖ ἕως ὅτου ὁ ἀσθενὴς ἀναλάβῃ τὰς αἰσθήσεις του ἢ ἕως ὅτου φθάσῃ ὁ ἰατρός.

Ἐὰν ὑπάρχη βοήθὸς 1) χαλαρώνει τὰ ρούχα τοῦ πάσχοντος γύρω ἀπὸ τὸ λαιμό, τὸ στήθος καὶ τὴν κοιλιά (λαιμοδέτη, ζώνη, στηθόδεσμο κλπ.).

Ἀπομακρύνει κάθε τι ἀπὸ τὸ στόμα του, πού μπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀναπνοή. Σκεπάζει τὸν ἀσθενὴ μετὴν κουβέρτα, βάζει στὰ πόδια του μπουκάλα μετὴν ζεστὸ νερὸ ἢ σάκκους ἄμμου, καὶ πλησιάζει στὴ μύτη του διεγερτικὰ τῆς ὀσφρήσεως, ὅπως ἄμμωνία.

Όταν ὁ ἀσθενὴς συνέλθῃ τοῦ δίνουμε ζεστὸ καφέ ἢ τσάι ἢ ἓνα κουταλάκι ἄμμωνία σὲ μισὸ ποτήρι νερὸ.

Ἡ μέθοδος τεχνητῆς ἀναπνοῆς, πού περιγράφομε εἶναι ἡ λεγομένη μέθοδος τοῦ Σαίφερ, ἡ ὁποία ἔχει τὰ ἀκόλουθα πλεονεκτήματα:

1) Μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀπὸ ἓνα μόνο ἄτομο.

2) Δὲν εἶναι κουραστικὴ.

3) Μετὴν αὕτῃ τῇ μέθωδο μπαίνει περισσότερος ἀέρας εἰς τοὺς πνεύμονας.

4) Ἡ γλώσσα μένει ἔξω καὶ δὲν χρειάζεται νὰ τὴν κρατοῦν.

Σ ἡ μ.: Ἄν ὁ ἀσθενὴς εἶναι πλαγιασμένος ὑπτίως (ἀνάσκελα) θὰ γίνῃ ἡ ἴδια ἐνέργεια μετὴν διαφορὰ ὅτι ἀντὶ νὰ πιέσωμε τὴ ράχη θὰ πιέσωμε τὸ στήθος.

ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝ : (1389 - 1472). Ὁ διάσημος αὐτὸς Ἕλλην ἐκκλησιαστικὸς καὶ λόγιος γεννήθηκε στὴν Τραπεζοῦντα καὶ ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ περιφήμου φιλοσόφου Γεμιστοῦ - Πλήθωνος. Ἐ-

γινε ἀρχιεπίσκοπος Νικαίας, ἀλλὰ κατόπιν τάχθηκε μετὸ μέρος τῶν ὁπαδῶν τῆς ἐνώσεως μετὴν Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ παρέμεινε στὴ Ρώμη, ὅπου ἀνακηρύχθηκε Καρδινάλιος τῆς Λατινικῆς ἐκκλησίας. Ὁ Βησσαρίων ὑπῆρξε μέγας πατριώτης καὶ σπουδαῖος λόγιος, ἔγραψε πολλὰ ἀξιόλογα συγγράμματα καὶ συνέλεξε πλῆθος χειρόγραφα ἑλληνικὰ καὶ χάρις εἰς αὐτὸν ἔχουμε σήμερα πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶχαν μένει ἀγνωστοί. Ἀπέθανε στὴ Ραβέννα 19 Νοεμβρίου 1472.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΑΤΩΝ (1608-1674). Ὁνομαστός Ἀγγλος λόγιος καὶ ποιητής. Νεώτατος ἔμαθε ἑλληνικά, λατινικά, ἑβραϊκά καὶ ἄλλες ξένες νέες γλώσσες, χάρις στὶς ὁποῖες ἐδιέβασεν εἰς τὰ πρωτότυπα τοὺς σπουδαιότερους συγγραφεῖς. Ἐλαβε μέρος στὴν ἐπανάστασι τῆς Ἀγγλίας μετὸ μέρος τοῦ Κρόμβελ, τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξεν ἰδιαιτέρως γραμματεὺς καὶ πολῦτιμος σύμβουλος. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κρόμβελ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἀπολεσθέντος παραδείσου ἔχασε τὸ φῶς του καὶ ἀπέθανε πτωχός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ: (1786-1854). Ὁ μέγας αὐτὸς Ἕλλην λόγιος καὶ μέγας τοῦ γένους διδάσκαλος ἔμαθε τὰ πρώτα γράμματα στὰ Δολιανὰ τῆς Ἡπείρου.

Ὁργάνωσε στὴν Αἴγινα τὸ πρῶτο Γυμνάσιον τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος. Ὑπῆρξε ὁ πρῶτος Γυμνασιάρχης τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου καὶ ἀπέθανε κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τῆς χολέρας τὸν Νοέμβριον τοῦ 1854, διότι πιστὸς εἰς τὸ καθήκον δὲν ἐννοοῦσε νὰ κλεισθῇ στὸ σπίτι.

ΓΙΑ ΤΑ ΧΕΙΜΑΔΙΑ

Β. ΜΑΚΗ

Ἐφυγαν τὰ πουλιά. Μαζὶ πρέπει νὰ φύγουν καὶ ἐκεῖνοι πού ἔχουν ζῶα καὶ πρέπει νὰ πᾶν σὲ ζεστὰ μέρη τὸν χειμῶνα γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ τὰ θρέψουν. Οἱ Βλάχοι εἶναι αὐτοί. Μαζὶ φύγουν μετὰ τὰ πουλιά, μαζὶ ξαναγυρίζουν τὴν ἀνοιξί.

Κατέβασαν τώρα τὰ κοπάδια ἀπὸ τὰ βουνὰ καὶ τάχουν ἔτοιμα στὸ δρόμο γιὰ νὰ ξεκινήσουν. Ἀπὸ τὴν Δαφνούλα φορτώνουν τὰ μουλάρια μετὰ τὰ ρούχα τους καὶ ξεκινᾶν οἱ οἰκογένειες τῶν πιστικῶν καὶ τῶν τσελιγκᾶδων. Τὸ πρῶτο μουλάρι θὰ εἶναι φορτωμένο μετὴν τέντα. Δηλαδή ἓνα μεγάλο σκέπασμα μετὰ καμμιὰ δεκαριά ξύλινες φούρκες. Ἐκεῖ πού θὰ σταματήσουν ὁ τσελιγκας θὰ μπῇ τὶς φούρκες στὴ γῆ, θὰ ρίξῃ ἀπὸ πάνω τὴν τέντα καὶ ἔτσι θὰ γίνῃ τὸ πρόχειρο σπιτάκι τους πού θὰ τοὺς προφυλάξῃ ἀπὸ τὸν ἀγριο καιρὸ. Μετὰ ἀκολουθεῖ τὸ μουλάρι πού τραβᾷ ἡ Ρηνούλα. Ἐχει φορτωμένα τὰ σκεπάσματα καὶ τὰ ρούχα τῆς ἀλλαξιᾶς. Ὑστερα ἀκολουθοῦν ἄλλα ζῶα μετὰ διάφορα πράγματα.

Τὶ νὰ πρωτοπάρουν; Εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ σέρνουν μαζὶ τους ὅλο τὸ νοικοκυριό τους. Σὰν δὲν τοὺς φθάνουν τὰ ζῶα τους πηγαίνουν καὶ αὐτοὶ φορτωμένοι. Οἱ γυναῖκες ἔχουν φορτωμένα τὰ μικρά, πού δὲν μποροῦν νὰ περπατήσουν, ἢ τὰ τρόφιμα πού θὰ χρειαστοῦν στὸ δρόμο. Οἱ ἄνδρες πάλι κάτι θὰ φέρουν καὶ αὐτοί. Ἄλλος καρδάρ, ἄλλος βουτσέλι, ἄλλος ἓνα δοχεῖο. Κάτι ἀπὸ τὰ σύνηργα τῆς τέχνης τῶν.

Τὰ παιδιά κάτι θὰ κουβαλοῦν καὶ αὐτά. Νὰ ὁ Λάζος πᾶει τραβώντας ἓναν μικρὸ τράγο, πού δὲν μπορεῖ νὰ βαδίσῃ μετὰ τὸ μεγάλο κοπάδι. Ἡ Λαμπρινὴ βαστάει στὴν ἀγκαλιά της τὸν κοττοῦλε. Ἡ Μαρία ἔχει φορτωμένη τὴν γατούλα της.

Ὁ Λάμπης, ὁ Ἀλέξης καὶ ἡ Ἀνθούλα εἶναι πολὺ λυπημένοι σήμερα. Θὰ φύγουν τόσο δικοὶ τους. Θὰ φύγουν τόσο παιδιά ἀπὸ τὸ σχολεῖο. Ὁ Γιάννης Πλατσούκας, ἡ Νούσια τοῦ Καράλη καὶ τόσο ἄλλα παιδιά.

— Παιδιά, σήμερα θὰ πᾶμε νὰ ξεπροβοδίσουμε τοὺς Βλάχους, εἶπε ἡ Ἀνθούλα.

— Καὶ θὰ πᾶμε ὡς πέρα στὴ Μπάλτα, εἶπε ὁ Λάμπης.

Σκληρὴ ἡ ζωὴ τῶν Βλάχων τώρα τὰ χειμωνιάσματα. Ἀφήνουν τὰ βουνὰ καὶ τὰ σπῆτια τους καὶ πάνε στὰ χειμάδια. Στὸ δρόμο, πού πάνε, τοὺς δέρνουν οἱ βροχές καὶ τ' ἀγριοκαίρια. Λάστες ἐδῶ, νερά ἐκεῖ, θολωμένα ρέματα πιὸ πέρα. Αὐτοὶ ἀκούραστοι μετὴν κλίτσα στὸ χέρι μὴν μπῇ κανένα ἀπὸ τὰ ζῶα τους στὰ χωράφια γιὰτὶ οἱ ἀγροφύλακες δὲν ἀστετεύονται.

Δὲν φτάνει μονάχα τὴν ἡμέρα. Τὸ

βράδυ θὰ καθήσουν ἀγρυπνοὶ, βρεγμένοι ὡς τὰ νύχια καὶ καμμιὰ φορά νηστικοί. Ὅρθιοι πάντα γιὰ νὰ φυλάξουν τὰ ζῶα τους ἀπὸ τὰ ἀγρίμια, τοὺς λύκους καὶ τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους, τοὺς κλέφτες.

Ὑστερα δὲν εἶναι καὶ λίγος ὁ δρόμος πού πρέπει νὰ διαβούν γιὰ νὰ φθάσουν στὰ χειμαδιά τους. Χρειάζονται δέκα πέντε καὶ καμμιὰ φορὰ εἴκοσι καὶ περισσότερες μέρες γιὰ νὰ φθάσουν ἐκεῖ. Ἡ ἑλπίδα τοὺς δίνει φτερά καὶ δύναμι πάντα.

— Ἐ μὴ χολιάζετε (μὴ λυπάστε) ὠρὲ παιδιά, τοὺς λέγει ὁ ἀρχισέλιγκας. Λίγος καιρὸς ἀκόμα καὶ θάρρη ἡ ἀνοιξί.

Τὰ παιδιά ξεκίνησαν τώρα νὰ ξεπροβοδίσουν τοὺς δικούς των. Ἡ Ἀνθούλα φορτώθηκε τὴ μικρὴ ξαδερφούλα της, τὴ Βαγίτσα. Ὁ Λάμπης τραβούσε τὸ μουλάρι τοῦ Κώστα Βαλμά. Ὁ Ἀλέξης εἶχε πάρει τὰ δύο σκυλιὰ τοῦ γέρου Νάστου ἀπὸ τὶς ἀλυσίδες, τὸν Καλέθη καὶ τὸν Κοράκη. Τὰ πηγαιναν δεμένα γιὰτὶ αὐτὰ μαθημένα ἀπὸ τὰ βουνὰ τους μετὰ τὸ κοπάδι τους δὲν ἀστετεύονται καθόλου μετὰ τοὺς διαβάτες σὰν εἶναι ἐλεύθερα. Ὁ Ἀλέξης ὁμῶς εἶχε φιλίες μαζὶ τους ἀπὸ τὸ καλοκαίρι. Πῆραν δρόμο τώρα οἱ Βλάχοι. Αὐτοί, πού θὰ μείνουν τὸν χειμῶνα στὴ Δαφνούλα, τοὺς ἀποχαιρετοῦν μετὰ δάκρυα.

— Ὁρα καλή, ὠρα καλή. Καλὲς ἀντάμωσες τὴν ἀνοιξί.

Τὸ καὶμένο καὶ χωρὶο φαίνεται τόσο λυπημένο σήμερα. Ἐχασε τοὺς ἀνθρώπους του. Χάνει τόσο κουδούνια, τὸς φλογέρες πού τὸ ναοῦρίζαν στὸν ὑπνὸ καὶ στὸν ξύπνο του.

Ὁ ἀρχισέλιγκας βγάζει τὴν σκούφια του καὶ τοὺς χαιρετάει. Ρίχνει πέντ' ἔξη ντουφεκιὰς γιὰ τὴν καλὴ τὴν ὥρα καὶ τοὺς φωνάζει.

— Ἀφῶν γειά. Καλὸ χειμῶνα.

Τάχα θὰ γυρίσουν ὅλοι ξανά τὴν ἀνοιξί. Τάχα ὁ Γέρο τσελιγκας ὁ παππούς τῶν παιδιῶν θὰ νικήσῃ τὸ χάρο καὶ τούτῃ τὴν χειμωνιά.

Εἶχαν φτάσει τώρα στὴ Ράχη Χάονταν ἡ Δαφνούλα. Ἐπαίρναν κατῆφορο. Ὁ Κώστας Βαλμάς σίμωσε τὰ παιδιά, τοὺς πῆρε τὰ ζῶα καὶ τὰ χαιρέτησε. Τοὺς εἶπε πῶς μόλις θὰ ἔφθανε στὴ Σα-

λάωρα θὰ τοὺς ἔγραφε. Ἐκεῖ θὰ ξεχειμάζε. Ἄλλοι θὰ ξεχειμίζαν στὴν Ἄρτα, ἄλλοι στὴν Πρέβεζα καὶ μερικοὶ στὸ Ξηρόμερο.

Ἡ Ἀνθούλα φίλησε τὴ μικρὴ Βαγίτσα καὶ τῆς εἶπε:

— Στὸ καλὸ Βαγίτσα. Καὶ τὴν ἀνοιξί νὰ γυρίσης μετὰ τὰ ποδάρια σου γρήγορα καὶ μπροστὰ ἀπὸ ὅλους.

Ἡ Βαγίτσα ἔκλαιε. Δὲν ἤθελε νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τὴν Ἀνθούλα. Ἦθελε νὰ τὴν πάρῃ μαζὶ της στὰ χειμαδιά. Ὑστερα τὰ παιδιά γύρισαν πίσω.

— Στὸ καλὸ νὰ πᾶτε, φώναξαν. Νάρθητε καλὰ τὴν ἀνοιξί.

ΕΝΑ ΛΕΥΚΟ ΝΕΦΑΚΙ

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΑ

Ἐνα λευκὸ νεφάκι μιὰ τούφα λὲς βαμβάκι πάνω στὸν οὐρανὸ.

Τὸ σπρώχνει τ' ἀγεράκι καὶ πᾶει ταξιδάκι, ταξίδι σιγανό.

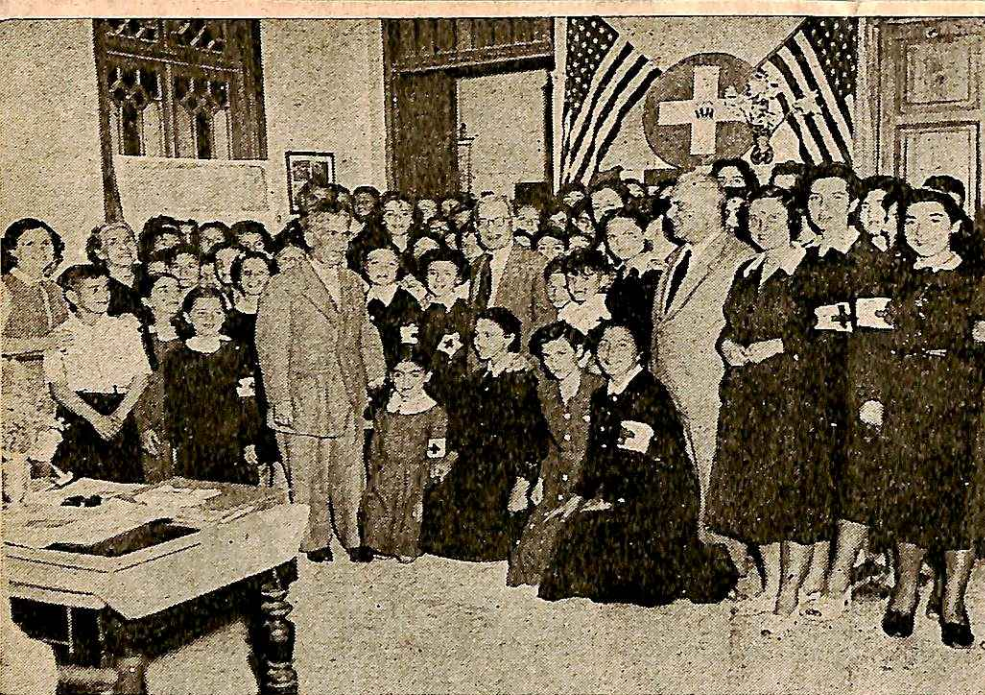
Θέ ν' ἀνταμώσῃ τ' ἄλλα τὰ νέφη τὰ μεγάλα καὶ θὰ γινῇ βαρύ.

Κι ὕστερα σὰν ψυχάλα θὰ πέσῃ στάλα στάλα στὴ γῆ τὴν καρπερή.

Ὁρα καλή! Ὁρα καλή.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.Ν.

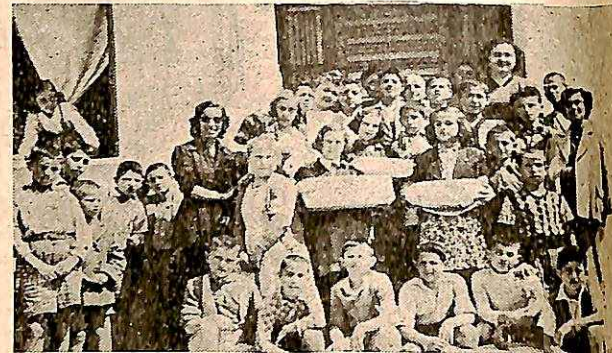
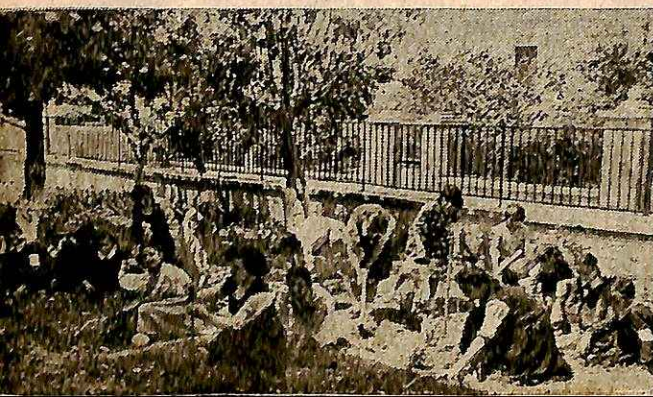
Ἡ Ἐφορεία τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. τὴν 8ην Μαΐου, ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰδρυτοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Ἐρρίκου Ντυνὰν ἤρchiσε τὰς ἐπισκέψεις τῆς εἰς τὰ Σχολεῖα Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καὶ περιχώρων. Εἰς τὴν φωτογραφίαν, ποὺ ἐλήφθη κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Λυκείου «Ἑλληνισμός» Κ. Σταυριανοῦ Πειραιῶς, διακρίνονται ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Σχολείων Β' Περιφ. Πειραιῶς κ. Α. Λέκκας, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Α. Ἀλιδίζατος, ἡ Σύμβουλος Κα Ε. Ποταμιάνου, καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Χρ. Παπαδόπουλος.

The J. R. C. Committee on 8th of May, anniversary Dunant's birthday started visiting schools in the district of Attica. In the photo taken during the visit of the Private School «Hellinismos», K. Stavrianou Piraeus, from left to right are seen: Mr Lekas school Inspector, for Elementary Schools, Piraeus, Mr. Hamilcar Alivisatos President G. J. R. C., Mrs E. Potamianou Member G. J. R. C. Committee, and Mr Chr. Papadopoulos, Secretary General G. J. R. C.

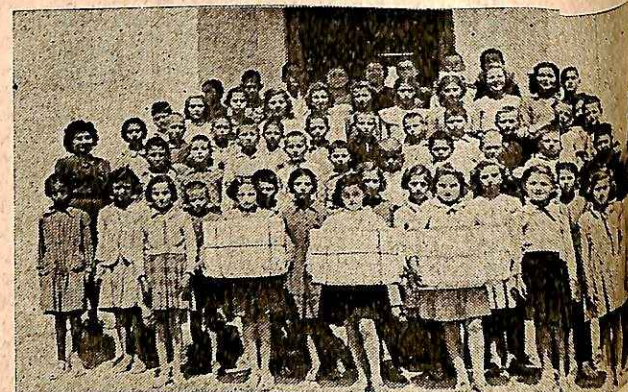
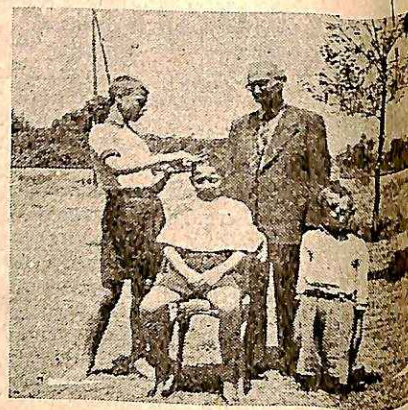

Ἐρυθροσταυρίται 8ου Δημ. Σχολ. Νικαίας με δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Ἀγριανῆς-Σερῶν. Juniors of the 8th Elem. School Nikaia - Piraeus, with parcels for the Elem. School Agriani - Seron which they have adopted.

Ἐρυθροσταυρίτισσαι 1ου Δημ. Σχολ. Κηφισίας εἰς τὸν σχολ. κήπον. Girl Juniors of the 1st Elem. School Kifisia at their school garden.

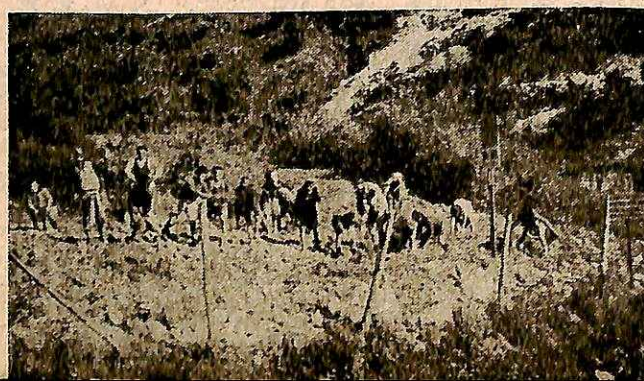
Ἐρυθροσταυρίται Ἰδιωτ. Σχολῆς Μαυρίδου, Πειραιῶς, με δέματα διὰ κατεστραμμένα χωρία ὑπαίθρου. Juniors of the Private School Maurides Piraeus with parcels for refugee children.

Ἐρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Ἀσσοῦ-Κορινθίας με δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Κ. Βροντούς-Κ. Νευροκοπίου, τὸ ὁποῖον υιοθέτησαν.

Juniors of the Elem. School Assos - Corinth with parcels for the Elem. School K. Vrontou which they have adopted.

Ἐρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Καστανιάς - Βερροίας, ἰσοπεδώνουν τὸ σχολικὸ τους κήπο. Juniors of the Elem. School Kastania - Verroia levelled their school garden.

Ἐρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Καλονερίου - Σιατίστας, κουρεύουν τοὺς συμμαθητὰς των. Juniors of the Elem. School Kaloneri - Siatista cutting the hair of their school mates.

Ἐρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Μεσοκάμπου - Φλωρίνης, κουρεύουν τοὺς συμμαθητὰς των.

Juniors of the Elem. School Messokampos-Florina cutting the hair of their school mates.

(Ἀριστερά). Ἐρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Σιδηροχωρίου - Σιδηροκάστρου, κορεύουν τοὺς συμμαθητὰς των.

Juniors of the Elem. School Sidiroshorion cutting the hair of their school mates.

(Δεξιὰ). Ἐρυθροσταυρίται Α' Δημ. Σχολείου Νεστορίου-Γράμμου πηγαίνουν ξύλα σὲ μία πτωχὴ γράϊα.

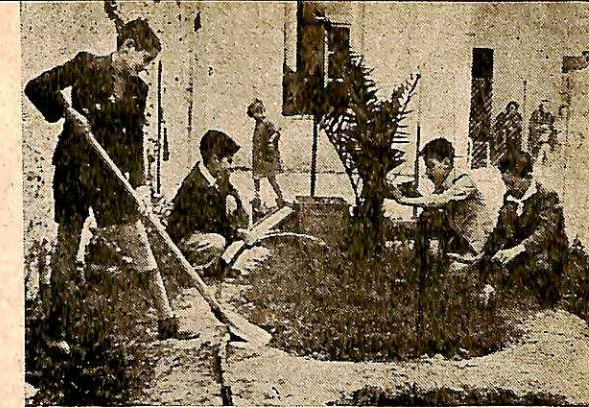
Juniors of the 1st Elem. School Nestorion - Grammos bring wood to a poor old woman.

Ἐρυθροσταυρίται 54ου Δημ. Σχολ. Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν, με δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Πετραχῶρι - Τρικάλων, τὸ ὁποῖον υιοθέτησαν.

Juniors of the 54th Elem. School Athens, with parcels for the Elem. School Petrachori - Trikala, which they have adopted.

Ἐρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Γαλαρινοῦ - Χαλκιδίκης, καθαρίζουν τὴν πλατείαν τοῦ χωρίου των. The juniors of the Elem. School Galarinon-Chalkidiki cleaning the village square.

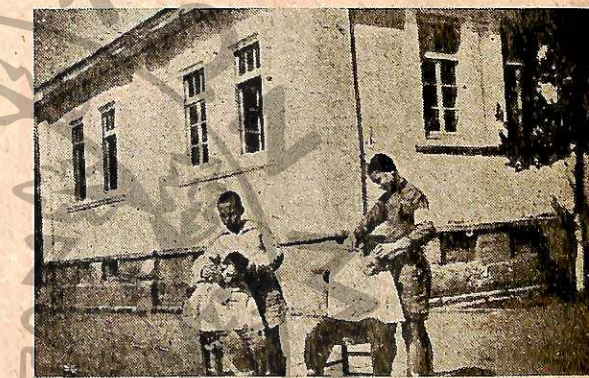

Ἐρυθροσταυρίται Α' Δημ. Σχολ. Περιφέρειας Πειραιῶς, εἰς τὸν σχολ. κήπον. Juniors of the 1st Elem. School, Piraeus at their school garden.

Ἐρυθροσταυρίται Σχολῆς Ἀντ. Βαμβακάρη καὶ Αἰκ. Μίληση, Γ' Περιφ. Πειραιῶς με δέματα διὰ κατεστραμμένα χωρία τῆς ὑπαίθρου.

Juniors of the Private School A. Vamvakari and A. Milisi, Piraeus, with parcels for refugee children.

Ἐρυθροσταυρίται Δημ. Σχολείου Σιταγρῶν - Δράμας, κουρεύουν τοὺς συμμαθητὰς των.

Juniors of the Elem. School Sitagri-Drama, cutting the hair of their schoolmates

Ἐρυθροσταυρίται 3ου Δημ. Σχολ. Ἡρακλείου Κρήτης, ἐδῶσαν παράστασιν διὰ τὸ φιλόπτωχον Ταμεῖον Ἀγίας Τριάδος Ἡρακλείου. Juniors of the 3rd Elem. School Heraklion Crete, at a theatrical performance in favour of the poor.

Τὸ βούτυρο

Τὸ βούτυρο εἶναι τὸ λίπος τοῦ γάλακτος. Ὄταν τὸ γάλα μείνῃ καὶ ἀρχίσῃ νὰ ξινίξῃ (γαλακτικὸν ὄξυς) τότε τὰ λιπαρά, ποὺ εἶναι μέσα στὸ γάλα χωρίζουν καὶ ἀνεβαίνουν σὰν πρὶ ἑλαφτὰ στὴν ἐπιφάνεια καὶ κάνουν τὴν κρέμα. Ὄταν μαζέψουμε αὐτὴν τὴν κρέμα καὶ τὴν κτυπήσωμε γιὰ νὰ φύγῃ τὸ νερὸ ποὺ ἔχει μέσα καὶ νὰ ἐνωθοῦν τὰ λιποσφαίρια παίρνομε τὸ βούτυρο, δηλαδή τὸ καθαρὸ λίπος τοῦ γάλακτος. Ἐπειδὴ

χρειάζονται παρὰ πολλὰ δοχεῖα καὶ κόπος γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ δουλειὰ βρῆκαν μιὰ μηχανὴ ποὺ περνοῦν τὸ γάλα. Αὐτὴ ἡ μηχανὴ κάνοντας τὸ γάλα νὰ τριφυγοριζῇ με μεγάλη ταχύτητα χωρίζει τὰ λιποσφαίρια ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο ὕγρὸ καὶ τὰ μαζεύει χωριστά, δηλαδή χωρίζει τὴν κρέμα. Αὐτὴν τὴν κρέμα τὴν περνοῦμε ἀπὸ ἄλλη μηχανή, ποὺ ἔχει μέσα κρῦο νερὸ καὶ χτυπάει τὴν κρέμα μαζὺ με τὸ νερὸ. Τὸ κτύπημα ἐνώνει τὸ λίπος, ποὺ εἶναι χωρισμένο σὲ μικρὲς σταγόνες (λιποσφαίρια) καὶ τὸ κρῦο νερὸ τὸ κάνει στερεό. Ἔτσι ἔχομε πιὸ εὐκόλα καὶ πιὸ γρήγορα τὸ βούτυρο.

Μερικοὶ νομίζουν πὼς τὸ γάλα, ποὺ τοῦ πήραμε τὴν κρέμα δὲν εἶναι τόσο καλὸ. Αὐτὸ εἶναι λάθος, γιατί τὸ γάλα χωρὶς κρέμα εἶναι πολὺ ὑγιεινὸ καὶ εὐκολοχώνευτο· με τὴ διαφορὰ πὼς δὲν εἶναι τόσο θρεπτικὸ ὅσο τὸ πλῆρες γάλα.

ΚΩΣΤΑΣ ΖΕΥΓΑΣ

Ὁ Μυλωνᾶς, ὁ γυιὸς καὶ ὁ γαῖδαρος

Τὸ ξανθὸ ἐγγονάκι με τὰ μεγάλα γαλιὰ μάτια γλύστρησε μέσα στὴν ἀγκαλιά τοῦ παπποῦ κι ἀκούμπησε τὸ κεφάλι του στὸν ὦμο του.

— Παπποῦ, εἶπε, ἂν ἐγὼ γινῶμαι βασιλιάς, θὰ ἤμουν τόσο καλός, ποὺ θὰ φρόντιζα νὰ κάνω εὐχαριστημένο ὅλον τὸν κόσμον.

— Εὐχαριστημένο ὅλο τὸν κόσμον; ρώτησε γελώντας ὁ παπποῦς. Ἄκουσε Πετράκη, εἶπε ἀκουμπώντας τὰ χέρια του στὰ ξανθὰ μαλλὰκια τοῦ παιδιοῦ, κανέναν δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλον τὸν κόσμο. Καὶ γιὰ νὰ σοῦ τὸ ἀποδείξω, θὰ σοῦ διηγηθῶ μιὰ μικρὴ ἱστορία.

Κάποτε σὲ μιὰ μικρὴ πόλη, ζοῦσε κάποιος μυλωνᾶς με τὸ γυιό του. Ὁ μυλωνᾶς εἶχε πιά γεράσει πολὺ καὶ δὲν μπορούσε νὰ ἐργασθῇ ὅπως ἄλλοτε. Τὸ παιδί πάλι ἦταν ἀκόμη μικρὸ καὶ μολονότι ἦταν πολὺ πρόθυμο καὶ ἐργατικὸ, δὲν μπορούσαν νὰ συντηρηθοῦν εὐκόλα.

Σκέφτηκαν λοιπὸν γιὰ νὰ μαζέψουν μερικὰ χρήματα, νὰ πουλήσουν τὸν γαῖδαρό τους. Ἐκεῖνες τὶς μέρες ἀκριβῶς θὰ γινόταν ἓνα μεγάλο πανηγύρι στὴ χώρα καὶ ἂν πήγαιναν ἐκεῖ με τὸν γαῖδαρο, κάποιοι θὰ θρῖσκόταν νὰ τὸν ἀγοράσουν.

Ξεκίνησαν λοιπὸν γιὰ τὸ πανηγύρι.

Γιὰ νὰ εἶναι ὁ γαῖδαρος πιὸ ἐκούμενος σκέφτηκαν νὰ τὸν σηκώσουν στὸν ὦμο τους. Τοῦ ἔδεσαν λοιπὸν τὰ πόδια καὶ τὸν φορτώθηκε ὁ πατέρας στὸν ὦμο του.

— Τὶ γελοῖο πρᾶγμα φώναξε ὁ πρῶτος ποὺ τοὺς συνήντησε καθὼς πήγαιναν ἔτσι με τὸ γαῖδαρο φορτωμένο στὴν πλάτη. Τὶ κουτοὶ ἄνθρωποι ἀλήθεια! Ἄντι ὁ γαῖδαρος νὰ τοὺς σηκώνῃ στὴ ράχη του σηκώνουν αὐτοὶ τὸν γαῖδαρο.

Μόλις τὸν ἄκουσε ὁ μυλωνᾶς κατέβασε τὸν γαῖδαρο, τοῦ ἔλυσε τὰ πόδια καὶ ἀνέθηκεν καὶ οἱ δύο καβάλλοι στὸ ζῶο.

Μόλις προχώρησαν λίγο βρῆκαν τρεῖς διαδότες.

— Γιὰ δὲς τί σκληροὶ ἄνθρωποι εἶπε ὁ ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς. Αὐτὸ τὸ καῦμένο ζῶο θὰ φοβήσῃ ἀπὸ τὴν κούραση με τόσο βαρὺ φορτίο. Δὲν μπορεῖ τάχα ὁ πατέρας νὰ πάη πεζή!

Κατεβαίνει τότε ὁ μυλωνᾶς καὶ ἀφήνει τὸ γυιό του καβάλλα, ἐνῶ αὐτὸς ἀκολουθοῦσε πεζή. Σὲ λίγο βρῖσκουν ἄλλους διαδότες.

— Οὐ! ἀδιάντροπο παιδί, φωνάζει ὁ ἓνας. Δὲν ντρέπεσαι νὰ πηγαίνῃς ἐσὺ καβάλλα καὶ ν' ἀφήνῃς τὸν πατέρα σου νὰ σ' ἀκολουθῇ πεζή!

— Καλὰ κύριοι θὰ κάνωμε ὅ,τι ἐπιθυμεῖτε λέγει ὁ μυλωνᾶς.

Τὸ παιδί κατεβαίνει ἀμέσως, κι ὁ πατέρας ἀνεβαίνει στὸ γαῖδουρι.

Περπάτησαν λίγη ὥρα ἔτσι καὶ ξαφνικὰ συνάντησαν τρία κορίτσια.

— Ἀ! Θεέ μου! φώναξε ἡ μεγαλύτερη μόλις τοὺς εἶδε. Εἶναι ντροπὴ νὰ βλέπῃ κανένας νὰ τρικλίζει περπατώντας αὐτὸ τὸ μικρὸ παιδί καὶ ὁ μεγάλος νὰ πηγαίνει καβάλλα.

— Εἶναι ἀλήθεια πολὺ τρελλὸς ὁποῖος ἀκούει τί λέει ὁ ἓνας καὶ ὁ ἄλλος, εἶπε τότε ἀγανακτισμένος ὁ μυλωνᾶς. Ἄς προσπαθῶμε ὅμως νὰ ἰδοῦμε ἂν με κάποιον ἄλλο τρόπο μπορέσουμε νὰ εὐχαριστήσουμε ὅλους. Καὶ κατεβαίνει καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ γαῖδουρι.

Τὸ ζῶο τινάζει καλὰ - καλὰ τὸ κορμί του καὶ ὕστερα με μεγαλοπρέπεια προχωρεῖ μόνο του μπρο-

στά τους, ἐνῶ ὁ μυλωνᾶς καὶ ὁ γυιὸς του ἀκολουθοῦν.

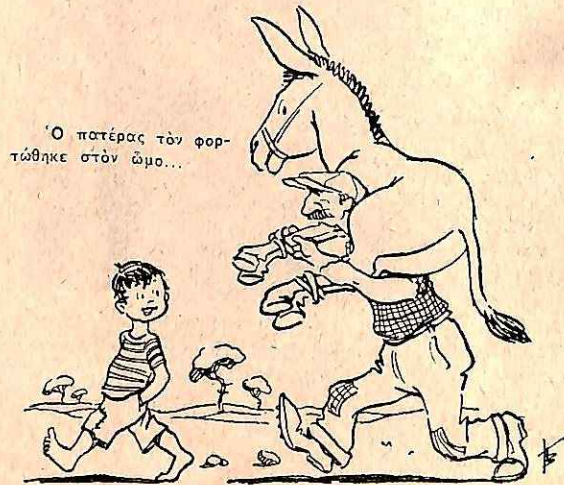
Δὲν εἶχαν προχωρήσει ἔτσι οὔτε πέντε βήματα, ὅταν ἄκουσαν ἓνα δυνατὸ γέλιο πίσω τους. Γύρισαν καὶ εἶδαν ἓνα παιδί νὰ τοὺς περιγελά.

— Χά! Χά! Χά. Καίνουργια μόδα εἶναι αὐτὴ νὰ πηγαίνῃ μόνος του ὁ γαῖδαρος καὶ ν' ἀκολουθῇ ἀπὸ πίσω ὁ νοικοκύρης; Ποιὸ κουτὸ ἄνθρωπο δὲν εἶδα ἔως τώρα.

Εἶμαι πράγματι κουτὸς εἶπε ὁ μυλωνᾶς νὰ ἀκούω τὴ γνώμη τοῦ καθενὸς καὶ νὰ κάνω ὅ,τι ἀρέσει στὸν καθένα.

Ἀπὸ δὴ καὶ πέρα δὲν θὰ δίνω σημασία σὲ κανένα ἄλλὰ θὰ κάνω αὐτὸ ποὺ εἶναι σωστὸ.

Καὶ πράγματι αὐτὸ ἔκανε καὶ ἔ-

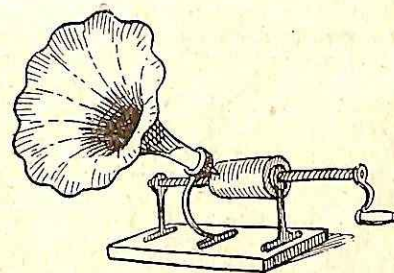

Ὁ πατέρας τὸν φορτώθηκε στὸν ὦμο...

τσι ἦταν καὶ τὸ καλύτερο.

— Κατάλαβες λοιπὸν Πετράκη, εἶπε ὁ παπποῦς πὼς δὲν μπορείς νὰ εὐχαριστήσῃς ὅλον τὸν κόσμον; Κάνε λοιπὸν πάντα τὸ καθήκον σου καὶ ἔτσι νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι τοῦλάχιστον κι ἂν δὲν μπορῇς νὰ ἱκανοποιήσῃς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, μπορείς νὰ εὐχαριστήσῃς τὸ Θεὸ καὶ νάχῃς ἡσυχίαν τὴ συνειδήσή σου.

(Ἀπὸ τοὺς μύθους τοῦ Λαφονταίν) Γ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Ἐπάρχουν πολλὰ ὕλικά ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ ἀποτυπωθῇ καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ἀποδοθῇ ὁ ἦχος ὅπως π. χ. τὸ κερί, τὸ κινηματογραφικὸ φῖλμ, ταινίες με εἰδικὴ ἐπίχρισι, μεταλλικὰ σύρματά κ. ἄ.

Τὸ ὕλικό, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοῦνται γιὰ πρῶτὴ φορά γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸν εἶναι τὸ κερί (παραφίνη).

Αὐτὸ μεταχειρίσθηκε καὶ ὁ ἐφευρέτης τοῦ φωνογράφου Ἀμερικανὸς Ἐδίσσον.

Τὸ μηχανήμα τοῦ Ἐδίσσον (βλέπε σχήμα) ὑπῆρξε ὁ πρόδρομος τῶν σημερινῶν γραμμοφῶνων καὶ δίσκων καὶ λειτουργοῦσε κατὰ τὸν τρόπο ποὺ θὰ δοῦμε παρακάτω.

Ἦταν ἓνας μεγάλος ξύλινος κύλινδρος στὴν ἐπιφάνειά τοῦ ὁποῖου εἶχε ἐναποθεθῇ ἓνα λεῖο στρώμα κεριοῦ. Ὁ κύλινδρος εἶχε ἓνα κεντρικὸ ἄξονα γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖο περιστρέφεται. Ἐμπρὸς σ' αὐτὸν καὶ εἰς ἐπαφὴ πρὸς τὴν ἐπιφάνειά τοῦ κεριοῦ ὑπῆρχε μιὰ σκληρὴ μεταλλικὴ ἀκίς (βελόνη) συνδεδεμένη με μιὰ μεταλλικὴ ἐπίσης μεμβράνη.

Μὲ τὴν περιστροφή τώρα τοῦ κυλίνδρου ἐκάρασσε ἀπὸ τὴν ἀκίδα μιὰ αὐλαξ ἐπάνω στὴν ἐπιφάνειά τοῦ κεριοῦ.

Ὁ κεντρικὸς ἄξων τοῦ κυλίνδρου ἦταν κοχλίας, οὕτως ὥστε συγχρόνως με τὴν περιστροφή τοῦ ὁ κύλινδρος ἐκινεῖτο καὶ παράλληλα πρὸς τὸν ἑαυτὸν του. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ ἀκίνητη ἀκίς - μεμβράνη ἐκάρασσε τὴν αὐλαξ καὶ ἐπὶ τὴν ἐπιφάνειά τοῦ κυλίνδρου. Ἡ αὐλαξ αὐτὴ εἶχε ἐλικοειδὴ μορφή.

Τὸ βάθος τῆς αὐλακώσεως ἔμενε τὸ ἴδιο, ἐφ' ὅσον τίποτε δὲν ἀνάγκασε τὴν ἀκίδα νὰ δονηθῇ. Ἀπὸ τὴ στιγμή ὅμως, ποὺ θὰ πλησιάσουμε τὸ στόμα μας στὴ μεμβράνη καὶ ἀρχίσουμε νὰ παραγάγουμε ἦχους (ὁμιλία, τραγούδια κλπ.) ἡ μεμβράνη ἐπειδὴ δέχεται τοὺς παλμούς τῆς φωνῆς δημιουργεῖ με τὴν ἀκίδα αὐλακα μεταβαλλομένους βάρους.

Τὸ βάθος αὐτὸ τῆς αὐλακώσεως παρουσιάζει αὐτομεμειωμένους καὶ εἶναι ἀπολύτως ἀνάλογο καὶ ἀντίστοιχο πρὸς τοὺς κραδασμούς ποὺ ὑπῆστη ἡ μεμβράνη.

Ὑστερα τὸ μηχανήμα ἐπαναφέρεται στὸ σημεῖο ἀπὸ τὸ ὁποῖο ξεκίνησε στὴν ἀρχή, ἀντικαθιστοῦμε τὴ σκληρὴ ἀκίδα με ἄλλη μαλακὴ καὶ βάζομε πάλι τὸν κύλινδρο νὰ περιστρέφεται, ὅποτε ἡ νέα ἀκίς ἀκολουθεῖ τὰ ἴχνη τῆς αὐλακώσεως

ΑΠΟΤΥΠΩΣΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΗΧΟΥ

I. Α. ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΥ

ποὺ εἶχε χαραχθῇ ὅπως εἶδαμε προηγουμένως.

Ἡ αὐλαξ αὐτὴ, ὅπως εἶπαμε καὶ παραπάνω εἶναι μεταβαλλομένου βάθους γι' αὐτὸ ἡ μαλακὴ ἀκίς ἡ ὁποία ἀκολουθεῖ τὴν αὐλακα στὴν ἀνώμαλη πορεία τῆς, θὰ ὑποστή ὅλες αὐτὲς τὶς μεταβολὰς τοῦ βάθους ὑπὸ μορφὴν κραδασμῶν.

Οἱ κραδασμοὶ αὐτοὶ μεταδιδόμενοι στὴν μεταλλικὴ μεμβράνη με τὴν ὁποία, ὅπως εἶπαμε, συνδέεται ἡ ἀκίς, θὰ ἀναπαράγουν τοὺς ἦχους τοὺς ὁποῖους ἐγράψαμε κατὰ τὴν πρῶτὴ φάσι με τὴ σκληρὴ ἀκίδα.

Σ' αὐτὸ τὸ πρότυπο περίπου στηρίζεται καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν συγχρόνων φωνογραφικῶν δίσκων.

Ὁ κύλινδρος ἔχει ἀντικατασταθῇ ἐδῶ ἀπὸ δίσκο ὁ ὁποῖος περιστρέφεται γύρω ἀπὸ κατακόρυφο ἄξονα (ὅπως ἀκριβῶς θὰ ἔχετε παρατηρήσει καὶ εἰς τὰ γραμμοφῶνα).

Καὶ στὴν περίπτωσι αὐτὴ ὁ δίσκος καλύπτεται πάλι ἀπὸ στρώμα κεριοῦ ἐπάνω στὸ ὁποῖο θὰ χαραχθῇ ἡ αὐλαξ.

Ἄν καὶ ἡ χάραξις τῆς αὐλακῆς ἐπιτυγχάνεται ἐδῶ με ηλεκτρικὲς ἀκίδες καὶ με παρεμβολὴ εἰδικῶν ηλεκτρικῶν μηχανημάτων (μικροφῶνων, ἐνισχυτῶν, διαμορφωτῶν ἡχου κλπ.) γιὰ νὰ ἐπιτύχωμε τελειότερη ἐγγραφή, παρ' ὅλα ταῦτα ἡ μορφή τῆς χαρασσομένης αὐλακῆς εἶναι ὁμοία με τὴ μορφή τῆς πρῶτης περιπτώσεως.

Ἐδῶ τελειώνει καὶ τὸ πρῶτο στάδιον ἐγγραφῆς τοῦ ἡχου.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ κέρινος αὐτὸς δίσκος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κυκλοφορήσῃ εἰς τὸ ἐμπόριο ὅπως εἶναι, γιὰτὶ εἶναι μαλακός, περνάει ἀπὸ σειρὰ εἰδικῶν κατεργασιῶν ποὺ ἔχουν σκοπὸ νὰ δημιουργήσουν σκληρὴ μῆτρα (καλούπι), ἀπὸ τὴν ὁποία ἔχομε διὰ τῆς ἀποτυπώσεως τοὺς φωνογραφικοὺς δίσκους, ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη, ποὺ κυκλοφοροῦν σήμερον στὸ ἐμπόριο.

Τὸ στάδιο τῶν εἰδικῶν αὐτῶν ἐπεξεργασιῶν περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς:

Ὁ κέρινος δίσκος ἐμβαπτίζεται σὲ εἰδικὸ διάλυμα χημικῶν οὐσιῶν. Εἰς τὸ λουτρό αὐτὸ διοχετεύομε ἡλεκτρικὸ ρεῦμα διὰ μέσου καταλλήλων ἀγωγῶν, ὥστε νὰ ἐπιτύχωμε τὴν ἐναπόθεσι ἐνὸς στρώματος μετάλλου ἀπὸ τὸ μεταλλικὸ ἀγωγὸ στὸν κέρινον δίσκο. Μὲ τὴν κατεργασία αὐτὴ ἡ ἀνώμαλος αὐλαξ τοῦ κεριοῦ δὲν ὑφίσταται καμμίαν ἀλλοίωσι.

Ἔτσι μετὰ τὴν ἀπόθεσι τοῦ κετὴν ἐπιφάνειά τοῦ μετάλλου κατὰ τρόπον ἀνάγλυφο ὅλη ἡ αὐλαξ τοῦ

κερίνου δίσκου. Δηλαδή οἱ ἐσοχὲς (αὐλακώσεις) τοῦ κεριοῦ θὰ παρουριοῦν θὰ ἔχῃ ἀποτυπωθῇ ἐπάνω εἰς σιὰζώνται ὡς ἐξογκώματα εἰς τὸ μέταλλο.

Γιὰ νὰ καταστῇ ὅμως δυνατόν νὰ ἐναποθεθῇ ἐπάνω εἰς τὸν κέρινον δίσκο τὸ μέταλλο με τὴ βοήθεια τοῦ ηλεκτρικοῦ ρεύματος, πρέπει ὁ δίσκος νὰ εἶναι ἀγωγός τοῦ ηλεκτρισμοῦ. Τὸ ρεῦμα διοχετεύεται ἀπὸ ἡλεκτρικὴ πηγὴ με τὴν ὁποίαν ὑποχρεωτικὰ πρέπει νὰ συνδεθῇ ὁ δίσκος. Τὸ κερί ὅμως ὡς κακὸς ἀγωγός τοῦ ηλεκτρισμοῦ δὲν προσφέρεται γι' αὐτὴ τὴ δουλειά. Ἔτσι πρὶν τὸν ἐμβαπτίσωμε εἰς τὸ διάλυμα τῶν χημικῶν οὐσιῶν, ὁ κέρινος δίσκος, ἀλείφεται με λεπτότατο στρώμα γραφίτου, ποὺ εἶναι ἓνας ἐξαιρετικὸς ἀγωγός τοῦ ρεύματος.

Ἡ μεταλλικὴ πλάκα τὴν ὁποίαν ἐπήραμε, κατὰ τὸν τρόπο ποὺ ἀναφέραμε παραπάνω, ἀποτελεῖ πλέον τὸ καλούπι ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ προέλθουν ὅλα τὰ ἀντίτυπα ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη τοῦ δίσκου.

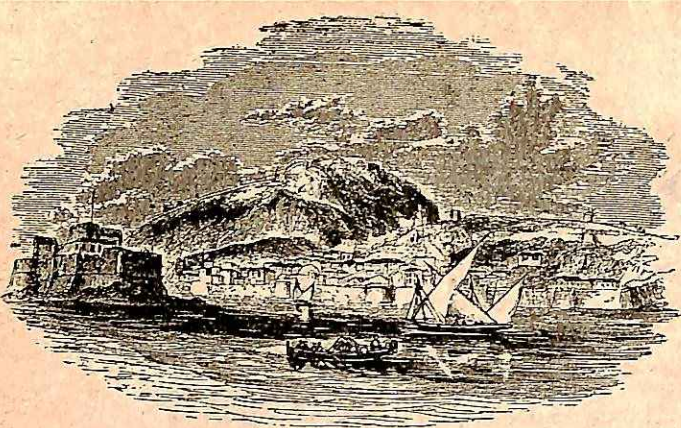
Γιὰ πλαστικὴ ὕλη τῶν δίσκων μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἡ γουταπέρκα ἢ τὸ νάυλον τοῦ ὁποῖου τώρα τελευταία γίνεται μεγάλη χρῆσις.

Ἐνας τέτοιος δίσκος τώρα με τὴν βοήθεια τῆς βελόνας τοῦ γραμμοφῶνου θὰ μᾶς ἀναπαραγάγῃ τὸν ἐγγραφέντα ἦχο.

— Μισὴ ὥρα ἔλειψες, Κική. Δὲ σοῦ εἶπα μόλις ἀγοράσῃς τὸ τετράδιο, νὰ γυρίσῃς πίσω ἀμέσως;
— Ναί, μαμά, ἀμέσως γύρισα πίσω. Ἀλλὰ ἄργησα στὸν πηγαισμό...

(Ὑπὸ ΑΝ. ΒΩ.)

Το Ναύπλιο

ΤΟ ΝΑΥΠΛΙΟΝ

Π. Π. ΚΑΘΟΝΑΡΟΥ

Μένα με δέρνει ο πόλεμος
(στεριάς και του πελάγου.
Πέφτουν τὰ βόλια σαν βροχή
(και οι μπόμπες σαν χαλάζι.
Κι αυτά τὰ λιανοτούφεκα σαν
(άμμος της θαλάσσης.

Μπαίνει κανείς στην ιστορική πολιτεία απ' τον κεντρικό αλλά πολύ στενό βενετσάνικο δρόμο, που οδηγεί προς την Πλατεία του Πλατάνου (Συντάγματος), όπου τὰ παλαιά και ιστορικά κτίρια του Βουλευτικού και του Μουσείου. Όλα εδώ θυμίζουν Βυζάντιο, Βενετία, παλαιά Τουρκία, Είκοσιένα, καθώς και τὰ πρώτα ρωμαντικά χρόνια της ελληνικής απελευθέρωσης. Ύψωνεις τὸ κεφάλι και ἀντικρύξεις κάστρα θεώρματα, τὴν Ἀκροναυπλία με τὸν περιεργό πύργο-ρολόγι, τὰ μεσαιωνικά τείχη καὶ ἀνατολικά τὸ φερόδον Παλαμῆδι, με τὰ γιγάντια ὀχυρώματα. Καὶ γύρω-γύρω σπιτάκια φτωχικά ἀλλὰ καὶ μέγαρα παλιά, ἀρχοντικά προβάλλουν ἀνάμεσα ἀπὸ πανάρχαιες ἐκκλησίες, στενά ἀνηφορικά με ἀναριθμητά σκαλάκια, πὺλν θυμίζουν τὴν Πόλι καὶ τὴ Νεάπολι τῆς Ἰταλίας.

Μιά βόλτα στὸ λιμάνι μὰς μεταφέρει στὴ Βενετία καὶ στὴ Ρόδο, με τὸ μικρὸ κάστρο Μπουρτζί, πὺλν μοιάζει ἀρκετὰ με τὰ ἐπιθαλάσσια φρουρία τῆς νύμφης τῆς Δωδεκανήσου. Ἀπ' ἐκεῖ καμαρώνουμε με ὅλη μὰς τὴν ἀνέσι τὸ περίφημο κάστρο τοῦ Παλαμῆδι με τὰ 900 σκαλοπάτια, πὺλν θρονιάζεται σὲ ὕψος 216 μέτρων καὶ στέκει φρουρὸς ἀκοίμητος στὴν ἐνδοξη καὶ χαριτωμένη πολιτεία τοῦ Ναυπλίου. Θαυμάζουμε τὸ πελώριο λιμάνι, πὺλν εἶδε τόσα καὶ τόσα ἱστορικά γεγονότα στὸ παρελθὸν καὶ πὺλν, ἀπ' τὰ πανάρχαια χρόνια τῶν Ἀχαιῶν ἐστάθηκε τὸ κέντρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴν Πελοπόννησο. Ἀλλὰ πὺλν ἀπ' ὅλα μὰς συγκινεῖ τὸ Παλαμῆδι, πὺλν μαζί με τὸ γύρω θέαμα τῆς μεσαιωνικῆς πολιτείας καὶ τοῦ κάστρου τῆς Ἀκροναυπλίας, δίδει ἕνα πανόραμα ἐξάισιο, καὶ μεταφέρει με τὴ φαντασία τὸν ἐπισκέπτη στὰ παλαιὰ ἐκεῖνα χρόνια, πὺλν τὸ Ναύπλιο με τὰ κάστρα τοῦ ἦταν στὶς μεγάλες δόξες τοῦ με τοὺς πολέμους καὶ τὶς πολιορκίες καὶ τῶν ὁπῶν μακρυνὴ ἦχη εἶναι τὰ παλαιὰ τραγούδια τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅπως τὸ παρακάτω:

«Όλα τὰ κάστρα χαίρονται κι ὅλα βα-
(ροῦν παιχνίδια,
Μόνον τὸ κάστρο τ' Ἀναπλίου στέκεται
(μαραμένο.

Καὶ τ' ἄλλα κάστρα κρένουνε καὶ τ'
(ἄλλα κάστρα λένε:
—Ἀνάπλι, γιὰ δὲν χαιρέσαι, γιὰ δὲν
(βαρεῖς παιχνίδια

Ἀντικρύζοντας τὴν ὁμορφὴν πολιτεία, πὺλν καθρεφτίζεται τόσο περήφανη στὴν ἡρεμὴ θάλασσα τοῦ κόλπου τῆς, ξαναφέρει ὁ ταξιδιώτης στὴν μνήμη τοῦ τὴν ἱστορία τῆς, πὺλν εἶναι ἀρχαιοτάτη, ὅσο καὶ ἔνδοξη. Ὁ τόπος αὐτός, μαζί με ὁλόκληρο τὸν Ἀσολικό κόλπο, ὑπῆρξε ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα κέντρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ ἀπὸ τὴν προϊστορική ἐποχή με τὰς Μυκήνας, τὸ Ἀργεῖον, τὴν Τίρυνθα καὶ τὴν Ναυπλίαν, ὅπως λεγόταν τὸ Ναύπλιο, τοὺς πολλὺ ἀρχαίους χρόνους, ὅταν ἦταν κέντρο τῶν Ἀρχοναυτῶν, τοῦ μυθολογικοῦ ἥρωος Ναυπλίου καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Παλαμῆδους πὺλν ἐφεῦρε τὸ ἀλφάβητο.

Τὸ Ναύπλιο ἐγνώρισε πολλοὺς ἐπιδρομὲς ἀλλὰ ἀντιστάθηκε πάντοτε γενναία καὶ ἔμεινε Ἑλληνικὸ ἕως τὴν ἐποχή τοῦ ἡρωικοῦ ἀρχοντος Λέοντος Σγουροῦ. Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Λέοντος Σγουροῦ ἡ πόλις καταλήφθηκε ἀπὸ τοὺς Φράγκους τὸ

Ἀχ. Παράσχου

ΤΟ ΑΡΚΑΔΙ

Τ' Ἀρκάδι, ξέρετε, παιδιά,
τί εἶναι τὸ Ἀρκάδι;
Εἶναι τὸ γλυκοχάραμα
στῆς Κρήτης τὸ σκοτάδι,
Εἶναι τὸ μάννα τούρανου
πὺλν τρέφει τὰ παιδιά τῆς

Τ' Ἀρκάδι, ξέρετε παιδιά,
τί εἶναι τὸ Ἀρκάδι;
Εἶναι τῆς Κρήτης ἡ ζωὴ
τὸ ἅγιο φυλακτὸ τῆς.
Εἶναι ἡ Ἑλλάδα ὁλόκληρη
μαζί με τὸ νεῖρο τῆς.

1212. Κατὰ τὸ 1384 τὸ πῆραν οἱ Βενετοὶ μέχρι τὸ 1540.

Μετὰ τοὺς Βενετοὺς ἦρθαν οἱ Τούρκοι, οἱ ὁποῖοι πολλὰς φορὲς προσπάθησαν νὰ καταλάβουν τὰ κάστρα τοῦ Ναυπλίου χωρὶς ἀποτέλεσμα. Τελικὰ οἱ Βενετοὶ, παῖρνοντας ἄλλα ἀνταλλάγματα, παρέδωσαν τὸ Ναύπλιο, τὸ 1540 στοὺς Τούρκους, οἱ ὁποῖοι τότε κατεῖχαν πῖν ὁλόκληρὴ τὴν Πελοπόννησο. Ἀλλὰ τὸ 1686 ξανάρχονται οἱ Βενετοὶ με μεγάλες δυνάμεις καὶ ξαναπαῖρνουν πάλι τὸ Ναύπλιο μαζί με ὅλη τὴν Πελοπόννησο, τὴν ὁποῖαν καὶ διατηροῦν γιὰ κάμποσα χρόνια. Τότε τὸ Ναύπλιο ἔγινε πρωτεύουσα τοῦ «Βασιλείου τοῦ Μορέως», ὁχυρώθηκαν τὰ κάστρα τοῦ

καὶ μάλιστα τὸ περίφημο Παλαμῆδι, τὸ ὁποῖον ἔγινε δεύτερο Γιβραλτάρ τῆς Μεσογείου.

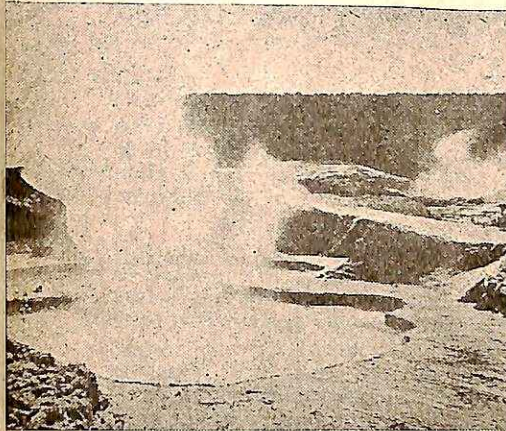
Τὸ 1714 ἄρχισε νέος φοβερός πόλεμος μετὰξὺ Βενετῶν καὶ Τούρκων. Ἡ πόλις πολιορκεῖται ἀλλὰ προβάλλει μακρὰ καὶ φονικὴ ἀντίστασι. Καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχε ἡ προδοσία τοῦ Γάλλου ἀρχηγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ, πὺλν ἦταν στὴν ὑπηρεσία τῶν Βενετῶν, εἶναι ἀμφίβολο ἂν θὰ ἔπεφτε τελικὰ στὰ χεῖρα τοῦ ἐχθροῦ. Τὴν ἱστορία τῆς ἀλώσεως καθὼς καὶ τὶς σφαγὲς πὺλν ἀκολούθησαν διηγεῖται με στίχους ὁ Ἑλληὴν Μάνθος Ἀναγνωστὸς στὴ «Συμφορὰ καὶ αἰχμαλωσία τοῦ Μορέως», λαϊκὸ βιβλίο, πὺλν τυπώνονταν ἐπὶ ἀρκετοὺς αἰῶνες στὴ Βενετία καὶ τὸ ἐδιάβαζαν ἀπλῆστα οἱ πρόγονοί μὰς:

Σαββάτο ἡμέρα ἐπάρθηκε, ἦταν κοντὰ
(τὸ γεῦμα,
Μέσα στ' Ἀνάπλι ἔτρεχε σαν ποταμὸς
(τὸ αἷμα.

Ἡ δευτέρα Τουρκοκρατία εἶχε τὸ Ναύπλιο πρωτεύουσα τοῦ Μορέως ὡς τὴν ἐπανάστασι τοῦ 1770, ὅποτε ὁ πασσὰς τῆς Πελοποννήσου μετέφερε τὴν ἔδρα τοῦ στὴν Τρίπολι. Τὸ Ναύπλιο ὅμως ἔξακολουθῆσε νὰ ἔχη σημαντικὴ θέσι ἐξ αἰτίας τῶν κάστρων τοῦ καὶ ἦταν σπουδαῖο κέντρον ἐμπορικὸ καὶ ναυτικό. Γι' αὐτὸ, ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἡ πρώτη φροντίδα τῶν Ἑλλήνων ἦταν νὰ ποτὶ Ναύπλιο. Ἀλλὰ ἐνῶ ἡ Τρίπολι καὶ ἔπεσε (23 Σεπτεμβρίου 1821), τὸ Ναύπλιο τὸ κρατοῦσαν ἔως τὸν Τούρκοι, ἂν καὶ ἦταν κλεισμένοι, χωρὶς ἐφόδια καὶ τροφές, πὺλν ματαίωσαν νὰ λάβουν.

Τὴ νύχτα τῆς 29-30 Νοεμβρίου 1822 ἕνα ἰσχυρὸ σῶμα, με τὸν ἀνέθηκε στὸ Παλαμῆδι καὶ, μέσα στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας, κατάρθωκε νὰ κυριεύσῃ τὸ ἀπὸρρητο κάστρο τὴν πόλι τοῦ Ναυπλίου. Ἐστὶ οἱ Τούρκοι ἀναγκάσθηκαν νὰ συνθηκοποιήσουν καὶ νὰ παραδώσουν τὸ Ναύπλιο σὲ λίγες ἡμέρες ὕστερα. Ὁ κατάρθωμα αὐτὸ ἀπεδόθη σὲ ὁ κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ πάρθηκε τὸ Παλαμῆδι (μέσα στὸ ὁποῖον βόηκαν καὶ μὴ παλαίολογοῦ Ἀνδρέου).

Ἀπὸ τότε τὸ Ναύπλιο ἔγινε πρωτεύουσα τῆς ἐπαναστατικῆς κυβερνήσεως, εἶδε καλὰ καὶ κακὰς ἡμέρες, ἐμφυλίουσ παραγμούς, γιορτὲς ἐπὶ Καποδιστρίου καὶ Ὀθωνος ἕως τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1834, ὅποτε μεταφέρθηκε ἡ ἑλληνικὴ πρωτεύουσα στὴν Ἀθήνα. Τὸ Ναύπλιο ὅμως διατήρησε καὶ ἀργότερα τὴν παλαιὰ του αἴγλη.

«Ἡ κόλασι» τεράστια στέρνα βραστοῦ νεροῦ.

Σὲ ἀπόστασι 2.000 χιλιομέτρων νοτιοανατολικά τῆς Αὐστραλίας βρίσκεται ἡ Νέα Ζηλανδία. Εἶναι τὸ μοναδικὸ μεγάλο τμήμα ξηρὰς μέσα στὸν ἀπέραντο Εἰρηνικὸ ὠκεανό.

Τὸ νησιωτικὸ αὐτὸ σύμπλεγμα ἀνακαλύφθηκε ἀπὸ τὸν Ὀλλανδὸ θαλασσοπόρο Τάσμαν τὸ 1642, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα τῆς Ὀλλανδικῆς ἐπαρχίας Ζηλανδίας. Ἀνακαλύφθηκε ἐκ νέου τὸ 1769 ἀπὸ τὸν Ἀγγλο θαλασσοπόρο Κούκ καὶ ἀπὸ τότε ἀπετέλεσε ἀγγλικὴ κτῆσι.

Ἡ χώρα αὐτὴ ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ δύο μεγάλα νησιά, πὺλν ἔχουν διεύθυνσι ἀπὸ βορρὰ πρὸς νότον. Τὸ σχῆμα τῶν μοιάζει με ὑπόδημα, ὅπως τῆς Ἰταλίας, πὺλν εἶναι ὅμως κομμένο στὴ μέση.

Ἀν καὶ τὰ δύο νησιά βρίσκονται πολὺ κοντὰ, ἐν τούτοις ἔχουν μεγάλες διαφορὲς, ἰδίως στὸ κλίμα. Στὰ χαμηλὰ μέρη συναντὰ κανεῖς θαυμασιὰ τοπία, πὺλν θυμίζουν τὶς εὐκρατες περιοχὲς τῆς γῆς, ἐνῶ τὰ ψηλὰ βουνὰ τῶν, σκεπασμένα με παγετῶνες, θυμίζουν τὶς Ἀλπεις. Τὰ παράλια τῶν ἐξ ἄλλου σχηματίζουν κόλπους βαθεῖς, πὺλν μοιάζουν καταπληκτικὰ με τὰ νορβηγικὰ φιορδ.

Τὸ μεγαλοπρεπέστερο ὅμως καὶ

Κ. ΖΕΥΓΑ

ΣΠΟΡΑ

Σύμμετρα τὸ βῆμα πᾶει,
καὶ σὲ κάθε δρασκειλιά,
μὴ φουχτῶναι, μὴ σκορπάει,
τὸ σιτάρι ἀπ' τὴν ποδιά.

Καὶ ζωὲς μυριάδες πέφτουν
(κάθε σπῆρος μὴ ζωὴ)
μέσ' τὸ χῶμα καὶ προσμένουν
ποῖα θὰ ζήσῃ ἢ θὰ χαθῇ.

Οἱ πὺλν πολλοὶ θ' ἀφανιστοῦνε
καὶ θὰ μείνουν λιγοστοί,
θὲ νὰ φᾶν οἱ σιταρήθρες,
τὰ κοράκια, οἱ ποντικοί.

Τὰ μερμήγκια ἄλλους θὰ πάρουν,
στὶς ἀνήλιαγες φωλιές,
κάνοντας γιὰ τὸ χειμῶνα,
νοικοκύρια, σοδιές.

Ἄλλους θὰ τοὺς κόψῃ ἡ ξέρα
καὶ θὰ μείνουν οἱ λιθοί,
οἱ πὺλν λίγοι θὰ φυτρώσουν,
κ' αὐτοὶ θάνατι οἱ διαλεχτοί.

ΟΙ ΘΕΡΜΟΠΙΔΑΚΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΖΗΛΑΝΔΙΑΣ

καταπληκτικώτερο θέαμα πὺλν παρουσιάζει ἡ Νέα Ζηλανδία γιὰ τὸν ἐπισκέπτη εἶναι οἱ «θερμοπιδακὲς» τῆς, ἢ ὅπως λέγονται ἀλλοιῶς «γκεύζερ».

Οἱ θερμοπιδακὲς εἶναι φυσικὲς θερμὲς πηγές, φυσικὰ πηγάδια μᾶλλον, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τινάζεται ψηλὰ ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ, σὲ μεγαλύτερο ἢ μικρότερο ὕψος, στήλη βραστοῦ νεροῦ καὶ πυκνῶν ἀτμῶν, πὺλν ἀναβλύζουν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς γῆς.

Θερμοπιδακὲς ὑπάρχουν σὲ πολλὰ μέρη τῆς γῆς: Στὴν Ἰσλανδία, τὴν Ἀμερική, τὴν Ἰαπωνία. Πουθεν ὅμως δὲν ὑπάρχουν περισσότεροι καὶ θεαματικώτεροι θερμοπιδακὲς ἀπὸ τὴ Νέα Ζηλανδία.

Στὸ βορεινὸ νησι ὑπάρχει ἕνα ἐκτεταμένο ὑψίπεδο, πὺλν εἶναι κυρίως πηγάδια, πὺλν ἔχει. Ἀπὸ τὰ πηγάδια αὐτὰ ἀναπηδοῦν ἀμέτρητα συντριβάνια βραστοῦ νεροῦ καὶ ὅλο τὸ ὑψίπεδο εἶναι διαρκῶς σκεπασμένο ἀπὸ πυκνὴ λευκὴ ὁμίχλη. Ἡ γῆ εἶναι μαλακὴ σαν ζυμάρη καὶ καυτερὴ σαν πυρῶμένη ἄμμος.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πὺλν θεαματικοὺς θερμοπιδακὲς εἶναι ὁ Βαΐρδα. Οἱ ἐκρήξεις τοῦ ὅμως εἶναι ἀκανόνιστες καὶ κανεῖς δὲν ἔχει πότε θὰ παρουσιάσῃ τὸ τρομακτικὸ θέαμα τοῦ βραστοῦ νεροῦ πὺλν τινάζεται ψηλὰ. Γιὰ νὰ προσελκύῃ λοιπὸν τοὺς περιηγητὲς ἡ ὑπηρεσία τοῦ Τουρισμοῦ χορηγεῖ καμμιὰ φορὰ τὴν ἄδεια νὰ προκαλέσουν τὴν ἐκρήξι τοῦ με τεχνητὰ μέσα.

Γιὰ νὰ τὸ πετύχουν αὐτὸ χρησιμοποιοῦν σαποῦνι. Τὸ κόβουν σὲ μικρὰ κομμάτια καὶ τὸ ρίχνουν μέσα στὸ πηγάδι. Ἀμέσως ἀρχίζει νὰ σχηματίζεται παχὺς ἀφρός, ἀκούονται ὑπόγειες βροντὲς καὶ τὸ ἀφρισμένο σαποῦνι ἀρχίζει νὰ ἀνεβαίνει πρὸς τὴν ἐπιφάνεια. Τέλος ἀκολουθεῖ μὴ δυνατότερη βροντὴ καὶ μὴ τεράστια στήλη λευκοῦ ἀτμοῦ καὶ βραστοῦ νεροῦ πηδάει σὲ ὕψος 30 μέτρων, γιὰ νὰ πέσῃ ὁλόγυρα με τρομερὸ κρότο. Οἱ θεατὲς, μόλις ρίξουν τὸ σαποῦνι, τρέχουν νὰ ἀπομακρυνθοῦν, γιὰ τὸ βραστὸ νερὸ μὴ μπορεῖ νὰ ἀναπηδῇ ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή καὶ νὰ γίνουν δυστυχήματα. Κάποτε ἔξι περιηγητὲς, πὺλν δὲν πρόφτασαν νὰ ἀπομακρυνθοῦν, ζεματίστηκαν καὶ πέθαναν ἀπὸ τὸν ὄγκο τοῦ βραστοῦ νεροῦ, θερμοκρασίας 100 βαθμῶν περίπου, πὺλν ἔπεσε ἐπάνω τους.

Παντοῦ τρέχουν ποταμάκια με βραστὸ νερὸ. Καὶ οἱ ἰθαγενεῖς Μασορί τὸ χρησιμοποιοῦν ὄχι μόνο γιὰ νὰ κάνουν τὸ λουτρό τους ἢ νὰ πλύνουν τὴν μπουγάδα τους, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ μαγειροῦν. Συχνὸ εἶναι τὸ θέαμα τῶν ἰθαγενῶν, πὺλν κρεμοῦν τὶς χύτρες τῶν μέσα στὸ βραστὸ νερὸ γιὰ νὰ ἐτοιμάσουν τὸ φαγητὸ τους.

Κάθε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀμέτρητους αὐτοὺς θερμοπιδακὲς ἔχει ὄχι μόνο τὴν ἰδιαίτερη φυσιογνωμία του, ἀλλὰ καὶ ἰδιαίτερο ὄνομα. «Ὁ κάδος τῆς σαμπάνιας» μοιάζει πραγματικὰ με τεράστιο κάδο πὺλν βράζει διαρκῶς. «Ἡ κόλασι» μοιάζει με τεράστια φυσικὴ στέρνα, ἀπ' ὅπου ἀναπηδᾷ ἕνας θερμοπιδακὲς καυτῆς λάσπης.

«Τὸ στόμα τοῦ δράκοντα» εἶναι μὴ στενὸμακρὴ σχισμὴ, ἀπ' ὅπου, κάθε 9 λεπτὰ τινάζεται ψηλὰ στήλη βραστοῦ νεροῦ σὲ σχῆμα φτεροῦ. Τὸ φαινόμενο διαρκεῖ 10 λεπτὰ καὶ κατόπι σταματᾷ, γιὰ νὰ ἐπαναληφθῇ πάλι μετὰ 9 λεπτὰ.

Ὁ θαυμασιώτερος ὅμως θερμοπιδακὲς φαίνεται πὺλν εἶναι ὁ Βαΐμάγγου, πὺλν στὴ γλῶσσα τῶν Μασορί σημαίνει «μαῦρος γκέυζερ». Εἶναι ἕνα τεράστιο πηγάδι με διάμετρο 76 μέτρα. Ὅταν βρίσκεται σὲ δράσι τινάζεται σὲ ὕψος 450 μέτρων μὴ τεράστια διπλὴ στήλη μαύρης λάσπης καὶ ἄσπρου ἀτμοῦ με τέτοιο κρότο, πὺλν νομίζει κανεῖς πὺλν γίνεται σεισμός.

Στὰ μέση πὺλν ὑπάρχουν θερμοπιδακὲς κάθε βλάστησι ἔχει ἐξαφανισθῇ, γιὰ τὴ βέβαια κανένα φυτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ μέσα στὸ ζεματιστὸ νερὸ. Ὑπάρχουν ἐν τούτοις μερικὰ εἶδη φυτῶν πὺλν ζοῦν μέσα στὶς ἀμέτρητες μικρὲς καὶ μεγαλύτερες λίμνες πὺλν ὑπάρχουν ἐκεῖ, καθὼς καὶ μέσα στὰ ποταμάκια, τῶν ὁποῖων τὰ νερά ἔχουν θερμοκρασία κάτω ἀπὸ 80 - 85 βαθμούς. Εἶναι κι αὐτὸ ἕνα ἀπὸ τὰ παράξενα, πὺλν παρουσιάζει τὸ τόσο μακρυνὸ ἀπὸ μὰς νησι τῆς Νέας Ζηλανδίας.

Ἰθαγενεῖς γυναῖκες τῆς Νέας Ζηλανδίας, με τοπικὲς ἐνδυμασίες, χρησιμοποιοῦν τὸ βραστὸ νερὸ ἔδος ρυακιοῦ γιὰ νὰ γίνῃ τὸ φαγητὸ τους.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ε.Ε.Σ. γιὰ τὴν προφύλαξιν ἀπὸ τὸν ἐχινόκοκκο

Ἡ Ἐπιτροπὴ καταπολεμήσεως τοῦ ἐχινόκοκκου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Μαθίου Μακκά ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθο ἐγκύκλιον, ἣ ὁποία συνιστᾷ νὰ διαβασθῇ μετ' ἀνάλογον πρὸς τὴν σοβαρότητα τῆς ἀσθενείας ἐνδιαφέρον καὶ προσοχὴν.

«Ὅλοι σας, φαντάζομαι, ξέρετε μιὰν ἀρρώστειαν ποὺ παθαίνουν τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια, στὴν ὁποία σχηματίζονται στὰ πνευμόνια καὶ στὸ σηκώτι, ἄλλοτε μικρές, ἄλλοτε μεγάλες ἀσπρες φούσκες, γεμάτες με νερό. Τὴν ἀρρώστειαν αὐτὴν, ποὺ λέγεται ἐχινόκοκκος, τὴν παθαίνει καὶ ὁ ἄνθρωπος.

Θέλομε νὰ προσπαθήσωμε νὰ προφυλάξωμε τὸν ἄνθρωπον μὰ καὶ τὰ ζῶα ἀπὸ τὴ βαρεὶά αὐτὴν ἀρρώστειαν, μὰ γιὰ νὰ τὸν προφυλάξωμε πρέπει νὰ ξέρωμε τί εἶναι αὕτη ἡ ἀρρώστεια καὶ πῶς μεταδίδεται στὸν ἄνθρωπον.

Ὁ ἐχινόκοκκος εἶναι μιὰ μικρὴ ταινία, ἓνα μικρὸ σκουλήκι, ποὺ ζῇ, σὲ πολλές χιλιάδες, μέσα στὸ ἔντερο τοῦ σκύλου. Κάθε τέτοιο σκουλήκι σχηματίζει μέσα του πολλές ἑκατοντάδες μικροσκοπικὰ αὐγά. Ἀφοῦ ζήσουν μερικὲς ἑβδομάδες τὰ μικρὰ αὐτὰ σκουλήκια μέσα στὸ ἔντερο τοῦ σκύλου θγαίνουν διασπείρονται σὲ τὸ ζῶον καὶ οἱ χιλιάδες τῶν αὐγῶν διασπείρονται σὲ μεγάλη ἔκταση, ἐκεῖ ὅπου ἀποπάτησε ὁ σκύλος. Ἐστὶν ἓνας μεγάλος βοσκότοπος μπορεῖ νὰ μολυνθῇ με ἀπειρία ἀπὸ τέτοια αὐγά ποὺ παρασύρονται καὶ διασπείρονται ἀπὸ τὴ βροχὴ. Ἀλλὰ καὶ λαχανόκηποι, ποὺ ποτίζονται ἀπὸ νερά, ποὺ ἔχουν μολυνθῇ με αὐγά τοῦ ἐχινόκοκκου γίνονται ἐπικίνδυνον γιὰ ὅποιον φάγει ἀπὸ τὸν λαχανόκηπον αὐτὸν ἄβραστα λάχανα.

Ὅσα ζῶα, πρόβατα ἢ βόδια ἢ καὶ κατσίκες βόσκουν σὲ λειβάδια ποὺ ἔχουν μολυνθῇ με αὐγά τῆς ταινίας τοῦ σκύλου, ἢ πιούν νερὸ μολυσμένο με αὐτὰ τὰ αὐγά, παθαίνουν πολὺ συχνὰ τὴν ἀρρώστειαν, ποὺ λέγεται ἐχινόκοκκος. Μὰ καὶ ὁ ἄνθρωπος, ἂν πιῇ νερὸ ποὺ ἔχει τέτοια αὐγά ἢ φάγῃ ἄβραστα χόρτα ἢ σαλάτες μολυσμένες με τὰ αὐγά τῆς ταινίας, παθαίνει καὶ αὐτὸς αὕτην τὴν κακὴν ἀρρώστειαν. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως μπορεῖ νὰ μολυνθῇ καὶ κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸν σκύλον. Ὁ σκύλος ἐπειδὴ συχνὰ γλύφει τὰ ὀπίσθια τοῦ παίρνει πολλές φορές στὴ γλῶσσά του τέτοια αὐγά ἐχινόκοκκου. Ἄν λοιπὸν ὁ σκύλος μᾶς γλύφει στὸ πρόσωπο ἢ γλύφει τὰ χέρια μας, μᾶς μεταδίδει αὐτὰ τοῦ ἐχινόκοκκου, καὶ ἂν φέρωμε τὰ χέρια μας στὸ στόμα, καταπίνωμε αὐτὰ τὰ αὐγά καὶ μποροῦμε νὰ πάθωμε καὶ ἐμεῖς τὴ βαρεὶά αὕτη ἀρρώστεια.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

1950 — 1951

11

Ἀποδοτικώτατα ἐλειτούργησε κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ καὶ τὸ ἄριστο καὶ πρότυπο διὰ τὴν χώραν μας καὶ τὰ γειτονικὰ Κράτη Κοργιαλένειον καὶ Μπενάκειον Νοσοκομεῖον τοῦ Ε.Ε.Σ. παρὰ τὶς τεράστιες οἰκονομικὰς δυσχέρειες, ποὺ ἀντιμετώπισε λόγω τῆς γενικῆς ἀξίσεως τῶν τιμῶν.

Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον αὐτὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. κατὰ τὸ 1950-51 ἐνοσηλεύθησαν 6.423 ἀσθενεῖς ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 2.808 δωρεάν, ἔγιναν δέ, ἐπίσης δωρεάν, 2.197 ἐγχειρήσεις.

Εἰς τὰ ἐξωτερικὰ Ἱατρεῖα τοῦ Νοσοκομείου ἐξητάσθησαν 37.653 ἀσθενεῖς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ 20.232 ἐπλήρωσαν ἓνα πολὺ μικρὸ ποσὸ καὶ οἱ ὑπόλοιποι 17.241 ἐντελῶς δωρεάν.

Τὰ Τμήματα Αἱμοδοσίας καὶ Ἀναισθησιολογίας

Ὡστε βλέπομε πῶς καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια μολύνονται ἀπὸ τὸν σκύλον. Ἄν δὲν ὑπῆρχαν σκύλοι, οὔτε οἱ ἄνθρωποι, οὔτε τὰ ἄλλα ζῶα θὰ ἐπάθαιναν ἐχινόκοκκο. Δὲν εἶναι ὅμως δυνατὸν νὰ ἐξολοθρευθῶμε ὅλους τοὺς σκύλους, ποὺ εἶναι φίλοι τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν βοηθοῦν καὶ ὡς φύλακες καὶ γιὰ φύλαξιν τῶν κοπαδιῶν καὶ στὸ κυνήγι.

Μποροῦμε βέβαια νὰ ἐλαττώσωμε τὸν ἀριθμὸ τῶν σκύλων, γιὰτὶ ὑπάρχουν πολλοί, ποὺ εἶναι τελείως ἀχρηστοί. Ὅσον ὀλιγώτεροι σκύλοι ὑπάρχουν τόσο ὀλιγώτεροι θὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν μέσα τὴν ταινίαν ἐχινόκοκκου.

Ἡ σπουδαιότερα προφύλαξις ὅμως καὶ γιὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ γιὰ τὰ ζῶα εἶναι νὰ ἐμποδίσωμε νὰ σχηματισθοῦν αὐτὰ τὰ σκουλήκια, οἱ μικρὲς ταινίαι στὸ ἔντερο τῶν σκυλιῶν. Καὶ ξέρομε πῶς μποροῦμε νὰ ἐμποδίσωμε τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν τῶν μικρῶν ταινιῶν μέσα στὰ ἔντερα τῶν σκυλιῶν.

Κανέναν σκύλον δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ μέσα στὰ ἔντερα του ταινίαν ἐχινόκοκκου, ἂν δὲν φάγῃ σπλάγχνα ἀπὸ πρόβατα ἢ βόδια ἢ κατσίκες, ποὺ ἔχουν τὶς γνωστὰς φούσκες με νερό. Στὰ σφαγεῖα τῶν μεγάλων πόλεων ὅπου σφάζονται χιλιάδες ζῶα, ὅσα πνευμόνια ἢ σηκώτια ἔχουν φούσκες με νερὸ καταστρέφονται σὲ κλίβανον γιὰ νὰ μὴν τὰ φάγουν οἱ σκύλοι. Στὶς μικρὰς πόλεις ὅμως καὶ στὰ χωριά καὶ στὴν ὑπαίθρου ὅπου σφάζονται ὀλίγα σχετικῶς πρόβατα, ὅχι σὲ σφαγεῖα, ἀλλὰ σὲ αὐλές, πολλὰς φορές καὶ στὸ δρόμον, βλέπομε πολὺ συχνὰ πῶς ὁ χωρικός ποὺ σφάζει καὶ διαμελίζει τὸ πρόβατον ἅμα βρῇ πῶς τὸ σηκώτι καὶ τὰ πνευμόνια ἔχουν φούσκες με νερὸ καὶ ἔνεκα τούτου δὲν μποροῦν νὰ φαγωθῶν, ἢ νὰ πωληθῶν, πετάει αὐτὰ τὰ σπλάγχνα στοὺς σκύλους. Καὶ ἔτσι μολύνεται ὁ σκύλος, σχηματίζει στὰ ἔντερα του χιλιάδες μικρὰς ταινίας, βγάζει με τὰ κόπρανα τοῦ χιλιάδες αὐγά τοῦ ἐχινόκοκκου, καὶ ἀπὸ αὐτὰ πάλι ἀρρωσταίνουν οἱ ἄνθρωποι, τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια.

Ἄν θέλετε τὰ παιδιὰ σας μὰ καὶ τὰ σφακτὰ σας νὰ μὴν ἀρρωσταίνουν ἀπὸ τὴ βαρεὶά ἀρρώστειαν ποὺ εἶναι ὁ ἐχινόκοκκος, μὴ ρίχνετε τὰ σηκώτια καὶ τὰ πνευμόνια, ποὺ ἔχουν φούσκες με νερό, στοὺς σκύλους, μὰ κατὰ στρέφετέ τὰ στὴ φωτιά.

καὶ τὰ ἐργαστήρια τοῦ Νοσοκομείου τούτου συνέβαλον σημαντικῶς μετὰ τὴν ἐργασίαν τῶν εἰς τὴν γενικὴν ἀπόδοσιν.

ΙΑΤΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Καὶ κατὰ τὸ 1950 - 51 τόσο τὸ Πολυϊατρεῖον Ε.Ε.Σ. Κηφισσίας ὅσον καὶ τὰ 5 (πέντε) Παιδικὰ Προληπτικὰ Ἱατρεῖα τοῦ καὶ τὸ Ἀντιψωρικὸν καὶ τὸ Κέντρον Ἑμβολιασμοῦ Πολλαπλοῦ Ἑμβολίου ἐλειτούργησαν με ἀξιόλογον κίνησιν.

Τὸ Πολυϊατρεῖον Κηφισσίας ἐξήτασε 5.438 ἄτομα καὶ ἔκαμε 1.539 ἐνέσεις καὶ μικρὰς χειρουργικὰς ἐπεμβάσεις καθὼς καὶ πολλὰς ἀκτινογραφίας, ἀκτινοσκοπήσεις καὶ ἀναλύσεις.

Εἰς τὰ Παιδικὰ Προληπτικὰ Ἱατρεῖα ἐξητάσθησαν 6.450 παιδιὰ καὶ εἰς τὸ Ἱατρεῖον Ἑμβολιασμοῦ 8.528.

Ἡ κίνησις τοῦ Ἀντιψωρικοῦ ἀνήλθεν εἰς 723 μεμονωμένους ἀσθενεῖς καὶ ἀρκετοὺς ἄλλους τροφίμους Παιδοπόλεων.

(Συνεχίζεται)

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΠΟ 1ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1951 ΜΕΧΡΙ 30ης
ΙΟΥΝΙΟΥ 1952 ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Α'. ΔΩΡΕΑΙ — ΔΙΑΝΟΜΑΙ

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος ἔλαβε κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1951 μέχρι 30ης Ἰουνίου 1952 διάστημα δωρεὰς καὶ ἐπραγματοποίησεν διανομὰς ὡς ἀκολουθῶς:

ΔΩΡΕΑΙ

- 1) Ἐκ μέρους τοῦ Καναδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.
 - α) 4 κιβώτια με σχολικὸν ὑλικόν.
 - β) 6 κιβώτια με ἱματισμόν, σχολικὰ εἶδη, παιχνίδια καὶ τρόφιμα εἰς κυτία.
 - γ) 5 κιβώτια με σχολικὸν ὑλικόν καὶ εἶδη ἱματισμοῦ.
 - δ) 3 κιβώτια με εἶδη ὑγιεινῆς καὶ σχολ. ἐφόδια.
 - ε) 5 κιβώτια με παιδικὸν ἱματισμόν.
 - στ) 1 κιβώτιον με εἶδη γραφικῆς ὕλης καὶ σχολικὸν ὑλικόν.
 - ζ) 3 κιβώτια με παιδικὸν ἱματισμόν, παιχνίδια καὶ εἶδη ὑγιεινῆς.
 - η) 28 πίνακες σχολικῆς τέχνης.
- 2) Ἐκ μέρους τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.
 - α) 160 πίνακες σχολικῆς τέχνης.
- 3) Ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν (μέσω καθηγητοῦ κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτου).
 - α) 8 κιβώτια με φαρμακευτικὸν ὑλικόν καὶ εἶδη ὑγιεινῆς.
- 4) Ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν.
 - α) 30 κιβώτια.
 - β) 40 χαρτοκιβώτια.
 - γ) 60 σάκκοι καὶ
 - δ) 300 δέματα με σχολικὸν ὑλικόν, ἱματισμόν, παιχνίδια καὶ τρόφιμα εἰς κυτία.

ΔΙΑΝΟΜΑΙ

- 1) Ἐκ δωρεὰς τοῦ Καναδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.
 - α) 4 κιβώτια με σχολικὸν ὑλικόν διετεθήσαν εἰς ἀπόρους μαθητὰς Σχολείων κατεστραμμένων χωρίων Ναυπακτίας, Βισαλτίας καὶ Κοζάνης.
 - β) 6 κιβώτια με ἱματισμόν, σχολικὰ εἶδη, παιχνίδια καὶ τρόφιμα εἰς κυτία διετεθήσαν εἰς ἀπόρους μαθητὰς, Σχολείων κατεστραμμένων χωρίων Μακεδονίας, Θράκης καὶ Ἡπείρου.
- 2) Ἐκ δωρεὰς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.
 - α) 160 πίνακες σχολ. τέχνης διετεθήσαν εἰς 21 Σχολεῖα Χίου, Λέσβου καὶ Σάμου.
- 3) Ἐκ δωρεὰς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν (μέσω Καθηγητοῦ κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτου).
 - α) 8 κιβώτια με φαρμακευτικὸν ὑλικόν καὶ εἶδη ὑγιεινῆς διετεθήσαν εἰς 300 Σχολεῖα κατεστραμμένων περιοχῶν Μακεδονίας.
- 4) Ἐκ δωρεὰς τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν.
 - α) 30 κιβώτια.
 - β) 40 χαρτοκιβώτια.

γ) 60 σάκκοι καὶ

δ) 300 δέματα με σχολικὸν ὑλικόν, ἱματισμόν, παιχνίδια καὶ τρόφιμα εἰς κυτία, διετεθήσαν εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς 100 Σχολείων κατεστραμμένων χωρίων Μακεδονίας, Θράκης, Ἡπείρου, Θεσσαλίας καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος.

5) Διενεμήθησαν ἐπίσης.

87.000 σημειωματάρια τοῦ Ἐρυθροσταυρίτου, ποὺ ἔγιναν με ἀποκόμματα χάρτου ἐκ δωρεὰς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, εἰς ἱσαριθμούς μαθητὰς τῶν Σχολείων Μακεδονίας, Θράκης, Ἡπείρου, Θεσσαλίας, Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ Πελοποννήσου.

(Σημ. Αἱ ὑπόλοιποι δωρεαὶ τοῦ Καναδικοῦ Ε.Σ.Ν. ἐπειδὴ ἐφθάσαν περὶ τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1951 - 52 θὰ διανεμηθοῦν κατὰ τὸ νέον σχολικὸν ἔτος 1952 - 53).

Β'. ΣΧΟΛΕΙΑ — ΟΜΑΔΕΣ — ΜΕΛΗ Ε.Ε.Σ.Ν.

Κατὰ τὸ λήξαν σχολικὸν ἔτος 1951 - 52 εἰς τὰ σχολεῖα ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος ἐνεγράφησαν 326.002 μέλη συγκεκριημένα εἰς 19.352 ὁμάδες εἰς 4.308 σχολεῖα Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως δηλαδὴ τὰ μέλη ὑψίσθησαν ἀπὸ 310.636 τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1950 - 51 εἰς 326.002, ἥτοι ἐσημειώθη αὐξήσις τῶν μελῶν κατὰ 5 %.

Τὰ ἐγγραφέντα μέλη καὶ αἱ συγκροτηθεῖσαι ὁμάδες ἔχουν κατὰ περιφέρειαν ὡς ἀκολουθῶς:

Περιφέρειαι	Ὅμαδες	Μέλη
ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ	4.320	83.601
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	3.257	65.879
ΘΡΑΚΗ	507	10.371
ΗΠΕΙΡΟΣ	1.596	23.451
ΘΕΣΣΑΛΙΑ	1.500	21.235
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ	2.759	39.048
ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ	1.530	22.101
ΚΡΗΤΗ	1.530	25.184
ΝΗΣΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ	1.431	21.940
ΝΗΣΟΙ ΙΟΝΙΟΥ	601	7.987
ΕΥΒΟΙΑ	248	3.649
ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ	73	1.556

Γ'. ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ἡ ἀξία παντὸς ἐπαίμου δράσεως τῶν μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1951 - 52, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητος τοῦ ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

- 1) Εἰς τὸν τομέα τῆς Ὑγιεινῆς.
 - Ἠσχολήθησαν 11.135 Ὅμαδες, ἥτοι:
 - 1.240 Ὅμαδες φροντίζουν τὴν ἀτομικὴν καθαριότητα καὶ τὴν καθαριότητα τῶν ἄλλων παιδιῶν τοῦ σχολικοῦ χώρου.
 - 1.244 Ὅμαδες ἀνέλαβον τὴν καθαριότητα τοῦ σχολικοῦ χώρου.
 - 856 Ὅμαδες ἔλαβον μέρος εἰς ἀναδασώσεις φυτεύσασαι 390.824 δένδρα.
 - 1.084 Ὅμαδες καλλιεργοῦν σχολικοὺς κήπους.
 - 1.073 Ὅμαδες προσέφερον διάφορους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Κοινότητα καὶ τὸ σχολεῖον τῶν.
 - 1.103 Ὅμαδες προσέφερον ὑπηρεσίαν εἰς τὸ σχολεῖον τῶν σχετικῶς μετὰ τὴν ὑγιεινὴν.
 - 993 Ὅμαδες κατήρτισαν σχολικὰ φαρμακεία.
 - 1.073 Ὅμαδες ἡσκήθησαν εἰς τὰς πρώτας βοηθείας.
 - 88 Ὅμαδες ἐδιδάχθησαν τοὺς κανόνας διὰ τοὺς λοουμένους καὶ πῶς νὰ παρέχουν βοήθειαν εἰς πνιγόμενους.
 - 1.188 Ὅμαδες ὠργάνωσαν διαλέξεις ὑγιεινῆς.
 - 1.193 Ὅμαδες ὠργάνωσαν ἐκδρομὰς.

2) Είς τὸν τομέα τῆς ἀλληλοβο-
ηθείας.
Ἠσυχολήθησαν 3.518 Ὅμαδες, ἤτοι:
1.167 Ὅμαδες ἐπέδειξαν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ὑ-
γείαν τῶν συμμαθητῶν τῶν.
1.168 Ὅμαδες παρέσχον βοήθειαν εἰς ἀπόρους
καὶ εἰς ἀνταρτόπληκτα παιδιὰ.
575 Ὅμαδες ἐπεσκέφθησαν ἀρρώστους εἰς Νοσο-
κομεῖα μὴ μεταδοτικῶν νόσων καὶ εἰς Στρατιωτικὰ
ὅπου διένειμαν δῶρα καὶ ἐψυχαγώγησαν τοὺς ἀσθενεῖς.
383 Ὅμαδες ἐτοίμασαν διάφορα παιχνίδια διὰ
πτωχὰ παιδιὰ καὶ Ὀρφανοτροφεία.
56 Ὅμαδες ἀπέστειλαν διάφορα εἶδη εἰς στρα-
τιώτας καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τοὺς ἐράνους τῆς Φανέλ-
λας τοῦ Στρατιώτου καὶ τοῦ παιδιοῦ.
6 Ὅμαδες ἱδρυσαν σχολικὴν βιβλιοθήκην.
8 Ὅμαδες ἱδρυσαν μαθητικὰ Κουρεῖα.
16 Ὅμαδες ἐδοθήθησαν εἰς τὴν παρασκευὴν συσ-
σιτίου.
38 Ὅμαδες ἐδοθήθησαν εἰς τὴν ἀνέγερσιν Σχολείων
καὶ Ναῶν.
16 Ὅμαδες διωργάνωσαν σχολικὰς ἐορτὰς τὸ
προϊόν τῶν ὁποίων διετεῖται διὰ φιλανθρωπικοὺς σκο-
ποὺς.
35 Ὅμαδες υἱοθέτησαν 44 νέα Σχολεῖα κατε-
στραμμένων περιοχῶν καὶ ἑτεραί.
50 Ὅμαδες ἐξηκολούθησαν τὴν ἀποστολὴν εἰδῶν
εἰς 56 Σχολεῖα υἱοθετηθέντα ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὸ πα-
ρελθὸν σχολικὸν ἔτος.
3) Εἰς τὸν τομέα τῆς ἀναπτύ-
ξεως φιλικῶν δεσμῶν μετὰ
τῶν ξένων Ἐρυθροσταυριτῶν.
Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1951 - 52 ἀντηλλάγησαν
μετὰ τῶν Σχολείων τῶν ξένων χωρῶν περὶ τὰ 600
Λευκώματα, ἐπιστολαὶ καὶ κούκλες με ἐθνικὰς ἐνδυ-
μασίας καὶ ὑπὲρ τοὺς 600 πίνακες ζωγραφικῆς εἰς
ἀνάπτυξιν τοῦ προγράμματος σχολικῆς τέχνης τὸ
ὅποιον ἐνεκαινίασεν ὁ Ἀμερικανικὸς Ἐρυθρὸς Σταυ-
ρὸς Νεότητος.
Δ'. ΕΚΘΕΣΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ
Εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Μεγάρου τοῦ
Ε.Ε.Σ. ἔλαβον χώραν τὴν 3ην Νοεμβρίου 1951 τὰ
ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως Λευκωμάτων σχολ. ἀλληλο-
γραφίας τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1950 - 51 εἰς τὴν ὁποίαν
συμμετέσχον ὑπὲρ τὰ 500 Σχολεῖα ἐξ ὁλοκλήρου τῆς
Ἑλλάδος μετὰ 250 Λευκώματα καὶ ὑπὲρ τοὺς 2.000
πίνακες σχολικῆς τέχνης.
Τὰ ἐγκαίνια ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ
Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
τοῦ Ε.Ε.Σ., ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος κ. Καρύδης,
ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ ἀσθενούντος Ὑπουργοῦ τῆς Παι-
δείας, ὁ Γεν. Διτῆς Τύπου κ. Μπέτος, ὁ Πρόεδρος
καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν., ὁ Πρόεδρος καὶ
τὰ μέλη τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Ε.Ε.Σ.Ν. Ἀττικῆς,
Ἐκπαιδευτικοὶ κλπ.
Ὡμίλησαν κατὰ σειρὰν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας
κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτος, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργοῦ
Παιδείας κ. Καρύδης καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ.
Γεωργακόπουλος ἐξάραντες τὰς προσπάθειάς καὶ τὸ
ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.
Τὰ ἐκτεθέντα λευκώματα ἐκρίθησαν ὡς τὰ τελειό-
τερα καὶ ὠραιότερα ἐκ τῶν λευκωμάτων τῶν τελευ-
ταίων ἐτῶν.
Ε'. ΕΚΘΕΣΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛ. ΑΛΛΗΛΟ-
ΓΡΑΦΙΑΣ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ
Κατὰ τὰς 25 Νοεμβρίου καὶ 2 Δεκεμβρίου 1951
ἔγιναν εἰς Πάτρας καὶ Θεσσαλονικὴν τὰ ἐγκαίνια τῶν
ἐκθέσεων λευκωμάτων σχολικῆς ἀλληλογραφίας τοῦ
σχολ. ἔτους 1950 - 51, παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς

Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Ἀλιβιζάτου καὶ πολυαριθμῶν
Ἐκπαιδευτικῶν.
Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας Ἐκπαιδευτικοὺς καὶ
Ἐρυθροσταυρίτας ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφο-
ρείας Ε.Ε.Σ.Ν. διὰ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις
τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.
ΣΤ'. ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν.
ἐπεσκέφθησαν κατὰ τὸ λήξαν σχολ. ἔτος τὰς Ὅμαδας
Ε.Ε.Σ.Ν. διαφόρων Σχολείων τῆς Ἀττικῆς καὶ ἔμει-
ναν ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν συντελουμένην
εἰς αὐτὰ Ἐρυθροσταυρικὴν ἐργασίαν.
Ζ'. ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΟΜΑΔΩΝ
Ε.Ε.Σ.Ν.
Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1952 ὁ
Ἐπιθεωρητὴς τῶν Ὁμαδῶν Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Μ. Μιχαλό-
πουλος, περιώδυσεν εἰς Πελοπόννησον, Ἀττικὴν,
Θράκην καὶ Μακεδονίαν καὶ ὠμίλησεν ἐνώπιον συγκεν-
τρωμένων μαθητῶν.
ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ:
1) Ὅτι οἱ φωτογραφίαι ποὺ στέλλονται γιὰ
δημοσίευσιν στὸ περιοδικὸ μας πρέπει α) νὰ
δείχνουν ἔρυθροσταυρικὴν δράσιν κατὰ τὴν ὥ-
ραν τῆς ἐργασίας, β) νὰ εἶναι γυαλιστερές καὶ καθαρές, γ) μετὰ ὅσο τὸ δυνατόν
ὀλιγώτερα πρόσωπα.
2) Ὅτι πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῶρα ἡ ἐτοι-
μασία τοῦ Λευκώματος Σχολικῆς Ἀλληλογρα-
φίας γιὰ νὰ εἶναι ἐτοιμὸ ἐγκαίρως.
3) Νὰ στέλλετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας (τουλά-
χιστον δύο φορές τὸ χρόνο) σύντομο περίληψιν
τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν
γιὰ νὰ τὴν δημοσιεύωμε στὸ Περιοδικὸ καὶ νὰ
ἐνημερώνωμε σχετικῶς τὴν Γενεὴν.
τρώσεων Ἐκπαιδευτικῶν καὶ μαθητῶν πλέον τῶν 300
Σχολείων Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως περὶ
τῶν σκοπῶν καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ ὑπέδει-
ξεν τὴν σύστασιν Περιφερειακῶν Ἐπιτροπῶν Ε.Ε.Σ.Ν.
ὅπου δὲν ὑπῆρχον τοιαῦται.
Η'. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ
Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος παρα-
κολουθεῖ πάντοτε τὴν Διεθνή Ἐρυθροσταυρικὴν κί-
νησιν καὶ συμμετέχει ἐνεργῶς εἰς αὐτὴν εἰς τρόπον
ὥστε νὰ διατυπῶνται εὐμενεῖς κρίσεις διὰ τὴν τακτι-
κὴν αὐτὴν.
Οὕτω κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυ-
θρὸς Σταυρὸς Νεότητος μετέσχεν εἰς 5 Διεθνεῖς
Ἐκθέσεις Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος: Ἰαπωνίας,
Σιάμ, Καναδά, Ἰρλανδίας, Φιλιππίνων καὶ εἰς τὴν
μόνιμον Ἐκθεσὶν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ε.Σ.Ν. ἀποστεί-
λας Λευκώματα, πίνακες ζωγραφικῆς καὶ διάφορα
ἄλλα ἔργα τέχνης.
Θ'. ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΕΙΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
Κατὰ τὸ παρελθὸν σχολ. ἔτος καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ
τῶν ἐορτῶν τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Νέου ἔτους καὶ
τοῦ Πάσχα Ὅμαδες Ἐρυθροσταυριτῶν τῶν Σχολείων
Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐπεσκέφθησαν Στρατιωτικὰ Νο-
σοκομεῖα καὶ Ἰδρύματα Ἀθηνῶν καὶ ἐψυχαγώγησαν
τοὺς νοσηλευμένους.
Ι'. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΑ Ε.Ε.Σ.Ν.
Κατὰ τὸ λήξαν σχολ. ἔτος ἐγένοντο 8 μηνιαῖαι
ἐκδόσεις τοῦ Περιοδικοῦ «Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυ-
ρὸς Νεότητος» ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1951 μέχρι 31ης

Μαΐου 1952, καθ' ἃς ἐξετυπώθησαν 531.378 φυλ-
λάδια.
Ἐκ τῶν ἐν λόγῳ φυλλαδίων ἐπωλήθησαν 511.788
φυλλάδια. Ἐπίσης ἐδωρήθησαν εἰς Παιδοπόλεις,
Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα, Στρατιωτικὰς Μονάδας καὶ
Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα 16.572 φυλλάδια.
Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐξετυπώθησαν ὑπὸ τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος καὶ ἀπεστάλη-
σαν δωρεὰν εἰς τὰ Σχολεῖα τοῦ Κράτους τὰ κάτωθι
ἐντυπα Ε.Ε.Σ.Ν.:
Ἀτομικὰ δελτία ἐγγραφ. μελῶν εἰς Ε.Ε.Σ.Ν. 150.000
Γενικὰ δελτία ἐγγραφ. μελῶν εἰς Ε.Ε.Σ.Ν. 10.000
Ἐρωτηματολόγια δράσεως Ὁμάδ. Ε.Ε.Σ.Ν. 10.000
Ἐντυπα Ὑμνου Ε.Ε.Σ.Ν. 16.000
ΙΑ'. ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.
Κατὰ τὸ λήξαν σχολ. ἔτος ὁ Ἐκπαιδευτικὸς κό-
σμος τῆς χώρας παρὰ τὸν φόρτον τῆς ἐργασίας του
ἐξηκολούθησε μετὰ ζῶηρον ἐνδιαφέρον καὶ συγκινητικὴν
προθυμίαν τὴν μετ' ἡμῶν συνεργασίαν του διὰ τὴν
ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.
Ἐπίσης ἱκανοποιητικὴ ἐν τῷ συνόλῳ ὑπῆρξε καὶ
ἡ συμβολὴ τῶν περιφερειακῶν Ἐπιτροπῶν Νεότητος
εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.
ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ 1952
ΠΟΤΕ ΕΓΕΝΝΗΘΗΣΑΝ
1) 572 π.Χ., 2) 490 π.Χ., 3) 470 π.Χ.,
4) 428 π.Χ., 5) 430 π.Χ., 6) 384 π.Χ., 7)
383 π.Χ., 8) 356 π.Χ., 9) 287 π.Χ.
ΚΛΙΜΑΚΟΛΕΞΟ
1) Αἰκατερίνη, 2) Καινοτομία, 3) Ὑπαι-
νιγμός, 4) Ἀρχαίρεσις, 5) Προπαιδεία, 6)
Καλοκαίρι, 7) Πτολεμαῖος, 8) Ἐξομνησία,
9) Βερσαλλίαι.
ΡΟΜΒΟΣ
1) Γάρ, 2) Παῖαν, 3) Ράξ.
Πάπια, Ἀράχνη, Ναός, Μαστίγιον, Ἐν-
νέα, Τετράδιον, Ραδιόφωνον, Ὀμπρέλα, Νη-
μα, Ἀστέρι, Ρόμβος, Ἴππος, Σταυρὸς, Τύμ-
πανο, Ὀφθαλμός, Νήσος,
ΠΑΝ ΜΕΤΡΩΝ ἈΡΙΣΤΟΝ.
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ
Ζάρι, Ὀμπρέλα, Ἀχλάδι, Στέμμα, Τηλέ-
φωνο, Ἀντανούμι, Γύψας, Ὀφθαλμός, Σκά-
λα, Ἥκτα, Μήλον, Ὀχημα, Δεκαδικός, Ἀ-
στέριας, Ἀστρον, Ρακέτα, Ἀσπας, Ἀνθός.
Ὅριζοντίως: 1) ΡΑΣ, 2) ΤΑΓΟΣ,
3) Η ΜΟΔΑ, 4) ἈΡΑ.
Καθ' ὅπως: 1) ΤΗ, 2) ΡΑΜΑ, 3) ΖΑ-
ΓΟΓΑ, 4) ΣΟΔΑ, 5) ΣΑ.
ΑΣΤΡΟ
1-2 ΣΕΛΑΣΙΕ, 2-3 ΕΥΡΩΤΑΣ, 3-4
ΣΙΚΕΛΙΑ, 4-5 ΑΥΣΤΡΙΑ, 5-1 ΑΣΤΑΚΟΣ.
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ
Ὅριζοντίως: 1) Λυών — Θέλω, 2)
Ἀγδών, 3) Ὅς — Ἰός, 4) Σικ —
Δάς, 5) Τ.Α.Ε. — ΒΟΥ, 6) Μοί — Ἐρῶ,
7) Ἐς — Στῆ — Ἀν, 8) Μοῖρα, 9) Ἀ-
δῆς — Αὔρα.
Καθ' ὅπως: 1) Λαὸς — Μέρα, 2) Σι-
τος, 3) Ὡ — Καί — Μή, 4) Νηϊ — Σ.
Ο.Σ., 5) Δὸς — Ἀτι, 6) Θῶς — Ἡρα,
7) Ἐν — Δ.Ο.Ε. — ΑΥ, 8) Σαῦρα, 9) Ὡ-
ρας — Ὡνια.
ΣΚΑΛΑ
1) Θῶς, 2) Θεός, 3) Θάσος, 4) Θάσος,
5) Θυραρῶς, 6) Θεσσαλός, 7) Θαρραλέος, 8)
Θουκυδίδης, 9) Θεμιστοκλής.
ΑΙΝΙΓΜΑ
Οἱ ὀφθαλμοί.
ΣΚΑΛΑ
1) Κῶς, 2) Κῶς, 3) Κρίος, 4) Κύβητος,
5) Κροῖσος, 6) Κάλυμνος.
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
1) Ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῖς σπούδασε στὸ
Μομπελιὲ τῆς Γαλλίας.
2) Μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ πατρὸς του Βα-
σιλέως Γεωργίου τοῦ Α' στὴ Θεσσαλονικὴν
στὴν 5 Μαρτίου 1913 ἀνέβηκε στὸ θρόνον ὁ
τότε Διάδοχος Κωνσταντῖνος.
3) Ὃταν ὁ Ἰμπραὴμ κι ὁ Κιουταχὴς ἐπο-
λιόρκουν τὸ Μεσολόγγι ὁ Κιουταχὴς εἶπε
στον Ἰμπραὴμ: Ἐγὼ Ἰμπραὴμ, ἀποσυρομαι.
κυρίως σὺ μόνος σου τοῦτον τὸν φράκτι.
4) Ὁ Σολωμὸς γιὰ τὰ Ψαρά ἔγραψε τὸ ἐ-
ξῆς ἐπίγραμμα:
Στῶν Ψαρῶν τὴν ὁλόμαυρη ράχη
5) Ἡ Φιλικὴ Ἐταιρεία ἱδρύθηκε τὸ 1814
ἀπὸ τὸν Νικόλαο Σκουφά.
6) Πρωτεύουσα τοῦ Λίχτενσταίν εἶναι ἡ Φάν-
τοντς.
7) Ἡ ἑκτασίς τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἶ-
ναι 230 χιλιάδες τετραγωνικὰ χιλιόμετρα.
8) Ἀνάμεσα στὰ Γαλλοῖσπανικὰ σύνορα εἶ-
ναι ἡ Ἀνδόρρα.
9) Πρωτεύουσα τῆς Λιθουανίας εἶναι ἡ
Βίλνα.
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
1) Ἡ λέξις Ἑλλάς εἶναι ἀπὸ τὸ ἴδιον θέμα
τὸ Σέλος, Σάλην καὶ Ἑλένη καὶ σημαίνει
Φωτεινὴ.
2) Οἱ Ἰάπωνες.
3) Ἡ λέξις Προμηθεὺς δὲν σημαίνει τὸν
προσρατικὸν ἄνθρωπον ἀλλὰ παράγεται ἀπὸ
μῖαν Ἰνδικὴν ρίζαν καὶ σημαίνει τὸν ἐφευρέ-
την πυρὸς μετὰ προστριβή.
4) Τὸ ράδιον.
5) Ὁ Τιβερίος.
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
1) Γουλιέλμος Μαρκόνι.
2) Ὅσα ὑψόμενα τόσα βουνά.
3) Ὅσες κουμπότρυπες ἔχει.
4) Λέων.
ΑΙΝΙΓΜΑ
1) Ἡ σκαῦπα.
2) Ἡ χελώνα.
ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ
1) Ὁρκαδὲς — ὁκάδες.
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ
Ὅριζοντίως: 1) Κίνα — Ἥλος, 2)
Ἀνάσσα, 3) Ἄν — Ἰνα, 4) Σάρα — Ὑ-
λῆς, 5) Ἰα — ΕΜ, 6) Ράσσα, 7) Ὡς —
Γάρ, ΣΜ, 8) Τάρας, 9) Ἀθῶς — Ναυί.
Καθ' ὅπως: Κρῆς — Ρώμη, 2) Ναῖας,
3) Νά — Ρας — Τά, 4) Ἀνία, 5) Ἀν, 6)

ΙΒ'. ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ
Ε.Ε.Σ.Ν.
Ἡ Ἐφορεία τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. εὐρίσκεται καὶ ἐφέτος
εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπόλυτον
αὐτῆς εὐαρέσκειαν πρὸς τὸ προσωπικὸν τῶν Γραφείων
Ε.Ε.Σ.Ν. διὰ τὸν ζήλον καὶ τὴν ἐργατικότητά του,
ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ καὶ
ὅλως ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν Διεύθυνσιν αὐτοῦ.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ὁ Πρόεδρος
Τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. Τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν.
ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΜ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ
Ἐν Ἀθήναις 30.8.1952.
Η ΕΛΛΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ
Μὲ πολλὴν ἱκανοποίησιν ἀναγγέλλομεν ὅτι ἡ Ἑλ-
λάς ἔρχεται τετάρτη κατὰ σειρὰν ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθ-
μοῦ λευκωμάτων σχολικῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τῶν
Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος ὅλου τοῦ κόσμου εἰς τὸν
τομέα τῆς προαγωγῆς τῆς διεθνούς φιλίας, αἱ δὲ κρί-
σεις τῶν ἀδελφῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν περὶ τῆς ποιό-
τητος τῶν λευκωμάτων εὐνοϊκώταται ἀποτελοῦν τίτλον
τιμῆς διὰ τοὺς Ἕλληνας Ἐρυθροσταυρίτας.
Ἡσαῦ — Ἰράν, 7) Λά — λέω — Σά, 8)
Σίμος, 9) Σῶς — Ἰμάς,
ΣΚΑΛΑ
1) Ναυσικά, 2) Νεῖλος, 3) Νάξος, 4)
Νερό, 5) Νέα, 6) Νά.
ΤΡΙΓΩΝΟ
1) Ἑλευσίς, 2) Λαιμός, 3) Εἰλως, 4) Ὑ-
μῶν, 5) Σ.Ο.Σ., 6) Ἰς.
ΡΟΜΒΟΣ
1) Σ., 2) Φῶς, 3) Σωτήρ, 4) Σῆς, 5) Ρ.
ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1952
ΑΣΤΕΡΙ
Πρὸς τὸ κέντρον: Α) ΣΜΥΡΝΗ, Β) ΑΦΡΙ-
ΚΗ, Γ) ΣΠΑΡΤΗ, Δ) ΑΤΤΙΚΗ, Ε) ΑΣΤΕ-
ΡΗ. Πρὸς τὸ ἐξωτερικόν: Αα) ΣΕΡΒΙΑ, Ββ)
ΑΡΑΒΙΑ, Βγ) ΑΝΔΡΟΣ, Γε) ΣΙΦΝΟΣ, Γδ)
ΣΑΧΑΡΑ, Δε) ΑΓΡΑΦΑ, Εε) ΑΘΗΝΑ, Ει)
ΑΙΩΝΑΣ, Κα) ΣΠΥΡΟΣ.
ΚΛΙΜΑΚΟΛΕΞΟΝ
1) ΣΑΒΙΝΟΣ, 2) ΔΙΣΑΦΕΙΑ, 3) ΒΑΣΙ-
ΝΟΣ, 4) ΧΡΥΣΑΦΙ, 5) ΣΠΕΤΣΑΙ, 6) ΚΟ-
ΝΙΤΣΑ.
ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ
ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΚΟΠΟΙΣ ΚΤΩΝΤΑΙ.
ΠΡΟΒΛΗΜΑ
Περιεῖχε ἀρχικῶς τὸ συντάρι 8 3/4 δραχμῶν.
ΣΚΑΛΑ
1) ΔΙΣ, 2) ΔΡΥΣ, 3) ΔΕΡΑΣ, 4) ΔΑ-
ΦΝΟΣ, 5) ΔΙΠΕΝΗΣ, 6) ΔΙΔΕΛΦΥΣ, 7)
ΔΝΕΙΠΕΡΟΣ.
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
1) ΜΠΑΡΙ, 2) ΑΠΕΛΛΗΣ, 3) ΚΛΕΙΔΟ-
ΚΥΜΒΑΛΟ, 4) ΜΑΓΓΕΛΑΝΟΥ.
ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ
1) Τὸ σύνεφο, 2) Τὰ σπέρτα, 3) Ἡ τρι-
αταφυλλία.
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
1) Ὁ Γάλλος Λαβουαζιέ, 2) Μὲ τοὺς Καρ-
χηδονίους, 3) Χίλια, 4) Ὁ Πυθαγόρας, 5) Ὁ

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Ν. Βιγυλίας Χαλκιδικής φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των, του χωριού και την ιδιότητά των. Έχουν σχολικό φαρμακείο και παρέχουν τις πρώτες βοήθειες εις τους έχοντες ανάγκη. Εφύτρεσαν πεύκα εις τὸ βόρειον μέρος του χωρίου.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Ε' Δημ. Σχολ. Β' Περιφ. Καβάλας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδιότητά των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Έχουν σχολ. φαρμακείο και παρέχουν τις πρώτες βοήθειες εις τους έχοντες ανάγκη. Βοηθούν τους αδυνάτους εις τὰ μαθήματα μαθητάς. Έλαβαν μέρος εις τὸν ἔρανον τῆς Φανέλλας του Στρατιώτου, διὰ τὴν ἀνακοδόμησιν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ διδασκαλῶν καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μνημείου του Ζαλόγγου.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Α' Δημ. Σχολ. Νεστορίου Γράμμου ἀπεστείλαν 2 δέματα με καρδιά διὰ τὸν Ἀμερικανικὸν Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ Ἑλληνικὸν Τάγμα Κορέας, δέματα με χαμομήλι καὶ τσάι διὰ τὴν Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα Ἀθηνῶν. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Έλαβαν μέρος εις τὸν ἔρανον τῆς Φανέλλας του Στρατιώτου. Βοηθούν τους πτωχοὺς μαθητάς καὶ κατόικους τοῦ χωρίου. Έσπασαν τὸν παγόδρομο ἀπὸ τὸν ὁποῖον μεταφέρονται τρόφιμα εις τοὺς στρατιώτας τῶν συνόρων. Ἀλληλογραφοῦν με τροφίμους τῶν παιδιοπόλεων.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Μαυροτόπου Δράμας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των καὶ την ιδιότητά των. Έχουν σχολ. φαρμακείο καὶ μαθητικὸν κουρεῖο. Καλλιεργούν ἀνθοκῆπο. Έτοιμάσαν φυτάρια διὰ 200 καρποφόρα δένδρα καὶ ἐφύτευσαν 1500 πεύκα.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Μουλκίου Κορινθίας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των καὶ την ιδιότητά των. Έχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολ. φαρμακείο. Ἀσκαῦνται εις τὰς πρώτας βοήθειες. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Έπώλησαν δενδρύλλια ἀπὸ τὸν σχολ. κήπο των πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου των. Διατηροῦν καν. κλοτροφείον καὶ σπορτροφείον. Ἐκαθάρισαν τὰ πεύκα ἀπὸ τὰς κάμψες. Βοηθούν τους αδυνάτους εις τὰ μαθήματα μαθητάς. Έστειλαν δέμα με γραφικὴ ὕλη εις τοὺς ἀνταρτοπληκτοὺς μαθητάς του Σχολείου Πυρᾶς Παρ-

καφές, 6) Ἡ Γουινέα, 7) Ἰσπανία, Πορτογαλία.

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΝΑΟΥΣΑ.

ΑΚΟΥΕ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΛΑΛΕΙ ΟΛΙΓΑ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

1) Ἥλιος, 2) Ἀγγίτρι, 3) Ρολόι, 4) Γουαλιά, 5) Ἰσθμίου, 6) Ἀχλάδι, 7) Ἐντομολογία, 8) Ἰχθύς, 9) Ντουλάπι, 10) Ἀριθμός, 11) Ἰκρίωμα, 12) Μπάλα, 13) Ἡμισέληνος, 14) Τραπεζί, 15) Ἥλος, 16) Ράδιον, 17) Πηροῦν, 18) Ἀστήρ, 19) Σόκκα, 20) Ἡφαίστειον, 21) Στάμνα, 22) Κερί, 23) Ἀεροπλάνο, 24) Καπέλλο, 25) Ἰγδίον, 26) Ἀφδόν, 27) Στάχυς.

Η ΑΡΓΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΗΤΗΡ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ.

ΑΣΤΡΟΝ

1) Χωροδία, 2) Αἴσπος, 3) Καλῶδιο, 4) Ἰάκωβος.

1) ΠΩΡΟΣ, 2) ΒΟΛΟΣ, 3) ΠΟΣΟΣ, 4) ΝΟΜΟΣ, 5) ΡΟΔΟΣ.

ΩΡΑ.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τὸ πηγάδι.

ΑΡΙΘΜΟΣΚΑΛΑ

1) ΣΟΛ, 2) ΣΟΛΑ, 3) ΣΟΛΩΝ, 4) ΣΙ-ΝΩΠΗ, 5) ΣΑΡΔΕΙΣ (Ἀρχαία πόλις τῆς Παρσίας), 6) ΣΚΡΑΤΗΣ.

1) ΑΘΗΝΑ, ΔΡΑΜΑ, 2) ΑΡΕΝΑ, ΣΥΡΙΑ, 3) ΑΒΑΝΑ, ΑΔΑΝΑ, 4) ΣΟΦΙΑ, ΜΕΚΑ. 1—2 ΔΕΚΑΡΑ, 2—3 ΣΙΔΗΡΑ, 3—4 ΑΔΑΜΑΣ, 4—5 ΜΠΟΓΙΑ.

νασίδος. Με τὰ χρήματα, τοῦ ἐμάζεψαν ἀπὸ τὰ κάλαντα, 200.000 δρχ., ἀγόρασαν γραφικὴν ὕλην διὰ τοὺς πτωχοὺς μαθητάς. Ὁργανώσαν ἐκδρομὰς. Ὁ Ἐρυθροσταυρίτης μαθητῆς Κοράκης Κωνσταντίνος με κίνδυνον τῆς ζωῆς του ἔσωσε τὴν Ἐρυθροσταυρίτισσαν Μαρίαν Μπάρτζη ἀπὸ πνιγμοῦ. Τὰ χρήματα τοῦ ἐμάζεψαν ἀπὸ ἐορτῆν, 270.000, διέθεσαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν Σχολείων.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Δημητσάνης φροντίζουν την καθαριότητα τῶν δρόμων τοῦ χωρίου των. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀρρώστους μαθητάς. Τὸ Πάσχα ἐδοῦνσαν εἰς τὸν στολισμὸν τῶν Ἐπιταφίων καὶ προσέφεραν αὐγάς, γλυκὰ καὶ κουλούρια εἰς ὄρφανὰ καὶ πτωχὰ παιδιά. Ἀλληλογραφοῦν με Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Ἀσσοῦ Κορινθίας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των καὶ την ιδιότητά των. Παράσκευαζον τὸ πρωῒνὸ ρόφημα. Έχουν σχολ. ταμείον. Ἐμάζεψαν χόρτα τὰ ὁποῖα ἐπώλησαν καὶ με τὰ χρήματα ἐτοίμασαν 3 δέματα με χρῆσιμα εἶδη βάρους 26 ὁκάτων ἀξίας 1.000.000 δρχ. διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Δημ. Σχολείου Κ. Βροντούς. Καλλιεργούν μεταδοκίμους.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Καρβουνίου Κυπαρισσίας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΓΕ

Μιά ἀπόδειξις τῆς κατανόησεως τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ἀποτελεῖ ἡ πράξις τοῦ Ἐρυθροσταυρίτου μαθητοῦ τοῦ Δημ. Σχολείου Μουλκίου Κορινθίας Κωνσταντίνου Κοράκη ὁ ὁποῖος με κίνδυνον τῆς ζωῆς του ἔσωσε ἀπὸ πνιγμοῦ τὴν μαθήτριά Μαρίαν Στ. Μπάρτζη ἡ ὁποία εἶχε πέσει εἰς τὸν πλημμυρισμένον ὑδροαύλακα τοῦ χωρίου καὶ ἐκινδύνευε νὰ πνιγῇ.

Ἐπαινοῦμε τὴν παραδειγματικὴν αὐτὴν συμπεριφορὰν τοῦ μικροῦ Ἐρυθροσταυρίτου καὶ τὸν συγχαίρομε θερμότερα.

καὶ τὴν ιδιότητά των. Ἐκαθάρισαν ἓνα δρόμο τοῦ χωρίου των.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Ἰσθμίου φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των καὶ την ιδιότητά των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο ἀπὸ τὸν προῖοντα τοῦ ὁποῖου ἐμάζεψαν 676.000 δρχ. ὑπὲρ τοῦ ταμείου των. Έχουν μαθητικὴν βιβλιοθήκην. Τὰς εἰσπράξεις τῆς ἐορτῆς τῆς 25ης Μαρτίου 556.000 δρχ. διέθεσαν ὑπὲρ τῆς ἀνέγερσεως κατεστραμμένων σχολείων. Ὁργανώσαν ἐκδρομὰς.

Αἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθήτριά του Γυμνασίου Θελεῶν Κορινθίου ὠργάνωσαν ἐορτὴν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν μαθητῶν τῆς πόλεως των εἰς τοὺς ὁποῖους καὶ ἐμοίρασαν διάφορα δῶρα.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Καρυταίνης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των, τὴν ιδιότητά των καὶ τοῦ χωρίου των. Έχουν σχολ. φαρμακείο. Εφύτευσαν δένδρα. Κάνουν ἐράνους μεταξὺ των καὶ βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς μαθητάς με γραφικὴν ὕλην καὶ βιβλία. Ἀλληλογραφοῦν με Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

ΚΡΗΤΗ

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Γέρμερης Ἡρακλείου φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των καὶ την ιδιότητά των καὶ τοῦ χωρίου των. Εφύτευσαν περὶ τὰ 500 δενδρύλλια. Ὁργάνωσαν ἐορτὴν κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου, τὰς εἰσπράξεις τῆς ὁποίας 250.000 δρχ. ἐστειλαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν καταστραφέντων Σχολείων.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Φοῦρου Ρεθύμνης ἐστειλαν κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα 104 αὐγάς εἰς τὰ

ἄρρωστα παιδιά τοῦ Νοσοκομείου. Περιποιῶνται τὰ δένδρα καὶ τὰ ἄνθη.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του 3ου Δημοτ. Σχολείου Ἡρακλείου ἔδωσαν θεατρικὴν παράστασιν, τὰς εἰσπράξεις τῆς ὁποίας 1.100.000, δύνειμαν εἰς τοὺς πτωχοὺς.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Μελαμπῶν Ρεθύμνης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των καὶ την ιδιότητά των. Περιποιῶνται τὰ δένδρα καὶ τὰ ἄνθη, ποὺ ἐφύτευσαν. Ἀλληλογραφοῦν με Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Α' Δημ. Σχολ. Αἰγίνης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των. Ἐκαθάρισαν τὰ πεύκα ἀπὸ τὰς κάμψες.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Β' Δημ. Σχολ. Αἰγίνης ἐστειλαν 100.000 δρχ. εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Κάτω Βροντούς, τὸ ὁποῖον νιοθετήσαν.

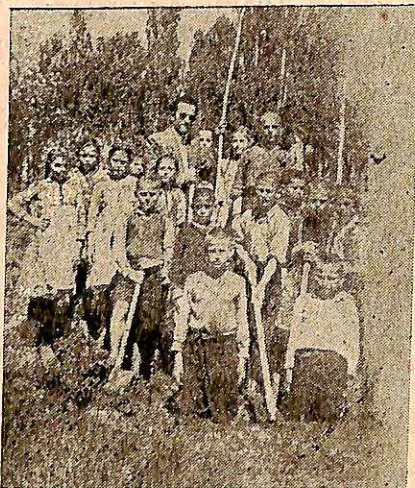
Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Γ' Δημ. Σχολ. Ληξοῦρίου Κεφαλληνίας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των καὶ την ιδιότητά των. Ἐκαὶ ἐράνους μεταξὺ των καὶ ἐμάζεψαν γραφικὴν ὕλην καὶ ἱματισμὸν, τὰ ὁποῖα ἐμοίρασαν εἰς τοὺς πτωχοὺς συμμαθητάς των. Έλαβαν μέρος εἰς τὸν ἔρανον ὑπὲρ τῶν καταστραφέντων σχολείων καὶ ἐμάζεψαν 177.000 δρχ.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Κεραμειῶν Κεφαλληνίας ἀσκαῦνται εἰς τὰς πρώτας βοήθειες. Ὁργανώσαν ἐκδρομὰς.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Σκάλας Ἐρεσσίου Λέσβου ἀνέλαβον τὴν προστασίαν τοῦ Τ.Τ. δικτύου τῆς περιφέρειᾶς των.

Αἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθήτριά του Ὁρφανοτροφείου Θελεῶν φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των καὶ την ιδιότητά των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Περιποιῶνται τὸ δασύλλιον τοῦ Ἰδρύματος.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Βέσσης Χίου φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των, τὴν ιδιότητά των καὶ τοῦ χωρίου. Έχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολ. φαρμακείο καὶ παρέχουν τις πρώτες βοήθειες εἰς τοὺς έχοντες ἀνάγκη. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητάς με γραφικὴν ὕλην καὶ τοὺς αδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀρρώστους μαθητάς. Ἐδοῦνσαν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Σχολείου των μεταφερόντες οἰκοδομησιμὸν ὑλικόν.

Ερυθροσταυρίται Δημ. Σχολείου Μαρίνης Φλωρίνης ἀσχολοῦμενοι με τὴν δειροφύτευσιν.

Juniors of the Elem. School Marina - Florina ready for the reforestation.

Σημ.—Ἀπὸ ἑλλειψι χώρου ἡ συνέχεια τοῦ διηγήματος «Ἡ περιπέτεια τῶν 3 Κ» καὶ πολλὰ ἄλλα ὕλη θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές.

1) ΑΙΝΙΓΜΑ

Μιά μετοχή του εἰμί, με τελικὸ σύνδεσμο ἑνώνει καὶ πόλιν Μακεδονικὴ στὴ στιγμὴ φανερώνεις.

ΑΓΝΗ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ
Μαθήτρια Γυμν. Θελεῶν Ἐδέσσης.

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

Ὁριζοντίως καὶ καθεῶς:

- 1) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
- 2) Τίτλος τουρκικός.
- 3) Βασιλεὺς, στὴ γλῶσσα τῶν Ἀβυσσινῶν.
- 4) Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία.
- 5) Σύμφωνον.

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

Ὁριζοντίως καὶ καθεῶς:

- 1) Λεκές 2) Καρφί (καθαρεύουσα).
- 3) Ἀτζελες (πόλις Ν. Ἀμερικῆς).
- 4) Νεῦρον. 5) Σύμφωνον.

ΧΑΡΑΛ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Γυμν. Λεβαδείας

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ὁ δάσκαλος στεκόταν με τὴ ράχη τοῦ πρὸς τὸ τζάκι ἓνα χειμωνιάτικο πρωῒ καὶ ἔδινε καλὰς συμβουλὰς στοὺς μαθητὰς προτοῦ ν' ἀρχίσῃ τὸ καθημερινὸ μάθημα.

«Πρὶν νὰ μιλήσετε νὰ σκεπτόσαστε. Νὰ μετράτε πενήντα πρὶν νὰ πῆτε κάποι σπουδαῖο — ἐκατὸ γιὰ κάποι πολὺ σπουδαῖο. Τὰ χεῖλη τῶν παιδιῶν ἐκιννοῦντο ρυθμικὰ καὶ συνδυασμένα, ἔξαφνα ὅλα μαζί ἐφώνησαν ἐν χορῶ. «Ἐννενηντα-ἐννῆ, ἐκατὸ... Ἡ οὐρά τῆς βελάδας σας, ἐπῆρε φωτιά, κύριε...»

ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Δάσκαλ.—Τί μέρος τοῦ λόγου εἶναι ἡ λέξις «ἡμετέρας».
Μαθτ.—Ἀντωνυμία κτητικὴ.
Ποῦ ὥραία. Γιὰ κλίνει τὴν.
Μαθτ.—Εἰμαιτέρας, εἰσαιτέρας.

Μπορεῖτε νὰ συμπληρώσετε τὰ παρακάτω φωνήεντα, καὶ τότε θὰ σχηματίσετε ἓναν λόγον τιμητικὸν γιὰ τὴν Ἑλλάδα ποὺ εἶπε ὁ ποιητῆς Ὁράτιος.

— Μ — Σ — Ν —
Κ — Σ — Μ — Μ — Τ — πλ —
— Σ — Τ — Δ — Μ — Τ — Ν
Π — Λ — Τ — σμ —

ΣΠ. ΚΑΡΑΛΗΣ
Μαθ. Προτύπου Ἰωαννίνων

ΣΩΣΤΟ

Κυρὰ Παγώνα — (ποῦ ἐδιάβασε λάθος τὸ θερμόμετρο).

«Γιατρέ. Έλα ἀμέσως στὸ σπίτι. Ὁ ἄντρας μου ἔχει 48 πυρετό». Γ. ι α τ ρ ὁ ς (ψύχραιμα): «Ἄγαπητή κυρὰ Παγώνα, ἐὰν εἶναι ἔτσι εἶναι πολὺ ἀργὰ γιὰ μένα. Πρέπει νὰ φωνάξῃς τὴν πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία».

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Κ. ΣΤΑΓΙΑΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΛΥΣΙΚΑΤΟΣ
Μαθηταί Γυμνασίου Λεωνιδίου

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Έχομεν δύο ἀριθμοὺς. Ἐὰν ἀπὸ τὸν πρώτον ἀφαιρέσωμεν τὸν ἀριθμὸν 6 καὶ τὸν προσθέσωμεν εἰς τὸν δεύτερον, οὗτος θὰ γίνῃ διπλάσιος τοῦ πρώτου. Ἐὰν ὅμως ἀπὸ τὸν δεύτερον ἀφαιρέσωμεν τὸν ἀριθμὸν 6 καὶ τὸν προσθέσωμεν εἰς τὸν πρώτον θὰ γίνουν ἴσοι. Ποιοὶ οἱ ἀριθμοί;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΑΚΗΣ
Ἑλλ. Γυμν. Πάφου

ΔΕΚΑ ΔΕΚΑΡΕΣ ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΣΕΙΡΕΣ

Βάλετε 10 δεκάρες στὸ τραπέζι καὶ ἔπειτα προσπαθήσετε νὰ τις τοποθετήσετε ἔτσι ὥστε νὰ σχηματίσουν 5 σειρὲς ὅπου ἡ κάθε μία τους νὰ ἔχῃ ἀπὸ 4 δεκάρες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι. ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ
Μαθητῆς Πυθαγ. Γυμν. Σάμου

— Ἀλέκα φέρε μου τὸν γρήγορα.
— Ποῖον μαμά;
— Μὰ δὲν προσέχεις. Μόλις σοῦ τὸ εἶπα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ
Μαθητῆς Γυμνασίου Λεβαδείας

Ἡ νουνὰ τοῦ Τοτοῦ προσφέρει στὸν Τοτὸ ἓνα βάζακι με καραμέλες λέγοντάς του.

— Πάρε παιδί μου μία χούφτα. Ὁ Τοτὸς ὅμως ἀρνείται. Τότε ἡ νουνὰ του παίρνει με τὸ χεῖρ τῆς καὶ τοῦ δίνει. Ὁ Τοτὸς τώρα, τίς παίρνει χαμογελώντας. Ὅταν μετὰ ἀπὸ λίγο φεύγει ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς νουνᾶς του με τὴν μητέρα του, ἡ μητέρα τὸν τὸν ρωτᾷ.
— Γιατί Τοτὸ δὲν ἔπαιρνες μόνος σου καραμέλες ποὺ σοῦδινε ἡ νουνά;
— Διότι ἡ δική της χούφτα ἔπαιρνε περισσότερες!.

ΜΙΧΑΛΑΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Ἐρυθροσταυρίτης, Μαθ. Γυμν. Ἀρρ. Κορίνθου

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ

Μὲ τὸ πρώτο σὲ καλῶ τ' ἄλλο μου ὁ τυφλὸς δὲν ἔχει Ζῶο ὥραϊο καὶ τὰ δυὸ Καὶ τί γρήγορα ποὺ τρέχει.

ΣΟΦΙΑ ΦΡΑΓΓΟΥΛΗ
Μαθήτ. Γυμν. Θηλ. Κορίνθου

ΑΙΝΙΓΜΑ

Μέγας ὑπάρχει ποταμὸς εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν πολλῶν ἡρώων καὶ λαῶν εἶδεν περιπετείας τὴν κεφαλὴν του τὴν τριπλὴν ἔαν τὴν ἀφαιρέσῃς Νῆσον πολὺ εὐφορον εὐθὺς θὰ ἔχῃς.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Ν. ΤΑΒΑΝΛΗ
Δημ. Σχολεῖον Καλονερίου Σιατίστης

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

— Δὲ μοῦ λὲς πόσα ψάρια ἔπιασες;
— Εἴκοσι.
— Καὶ ἀπὸ πότε ψαρεύεις;
— Ἀπὸ μικρὸ παιδί.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΔΑΣΟΥΛΙΑΣ
Γυμν. Ἀρρένων Δράμας

Καθηγητῆς: Γιατί Κώστα ὁ Κωνσταντίνος ὁ Ζ'. ὀνομάζεται Πορφυρογέννητος;

Μαθητῆς: Γιατί κ. καθηγητὰ ὅταν γεννήθηκε ἦταν κόκκινος.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ
Γ' Γυμν. Θελεῶν Θεσσαλονίκης

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Ὁ δάσκαλος: Σὲ ποιά οἰκογένεια Τοτὸ ἀνήκει ἡ φάλαινα;
— Τοτὸς: Δὲν ἔρω κύριε. Πάντως εἶμαι βέβαιος ὅτι καμμιά οἰκογένεια στὴ γειτονιά μας δὲν ἔχει φάλαινα.

ΚΑΤΙΝΑ ΛΗΜΙΩΤΟΥ

Οἶκος. καὶ Ἐπαγγέλμ. Σχολὴ Θεσσαλονίκης

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΑ

— Ἡ μύγα Λάκη ἔπεσε μέσα.
— Ποῦ;
— Μὰ σοῦ τὸ εἶπα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΟΥΤΣΚΑΣ
4ης περιφέρειᾶς Θεσσαλονίκης

ΣΚΑΛΑ

1) Α —
2) Α —
3) Α —
4) Α —
5) Α —
6) Α —
7) Α —

- 1) Ὑποθετικὸς σύνδεσμος.
- 2) Περιέχει ἡ ἀτμόσφαιρα
- 3) Γλυκοχάραμα
- 4) Τὸ χρησιμοποιοῦν αἱ γυναῖκες.
- 5) Τὰ σώματα ποὺ δὲν διακρίνομεν λέγονται...

6) Τέτοιος ἦτο ὁ Προφήτης Ἡλίας.
7) Τὴν φέρνει ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΟΚΟΡΑΚΗΣ
Μικτὸν Γυμνάσιον Καστέλλας Πειραιῶς

Ένας μυλωνάς είχε 9 σακκιά αλεύρι που καθένα είχε τὸν ἀριθμὸ του. Τὰ τοποθέτησε στὴ σειρά βάζοντας τρία στὴ μέση, ἀπὸ δύο πρὸ πέρα, ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ ἀπὸ ἓνα ἀκόμη μακρύτερα. Ἔτσι ὅπως τὰ βλέπετε στὸ σχῆμα:

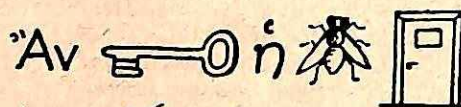
Προσέξτε τώρα: Ἐὰν πολλαπλασιάσετε τὸν ἀριθμὸ τοῦ ζευγαριοῦ πρὸ εἶναι στὰ ἀριστερὰ (28) μὲ τὸν ἀριθμὸ πρὸ εἶναι δίπλα (7) ἔχομε γινόμενα 196 δηλ. τὸν ἀριθμὸ τῶν σακκιῶν πρὸ

εἶναι στὴ μέση. Ἐὰν ὅμως πολλαπλασιάσουμε τὸν ἀριθμὸ τοῦ ἄλλου ζευγαριοῦ (34) ἐπὶ 5, δὲν θὰ ἔχομε 196 ἀλλὰ 170.

Θὰ μπορούσατε ν' ἀλλάξετε τὴ θέσι σ' ὅλα τὰ σακκιά καὶ νὰ τὰ τοποθετήσετε μὲ τέτοιο τρόπο ὥστε κάθε ζευγάρι πολλαπλασιαζόμενο ἐπὶ τὸν ἀριθμὸ τοῦ διπλανοῦ του σακκιοῦ νὰ δίνει γινόμενο τὸν μεσαῖο ἀριθμὸ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ
Μαθητὴς Γυμνασίου Λεβαδείας

ΛΑ-Ι-ΚΗ ΠΑΡΟΙΜΙΑ

Προσπαθήστε νὰ διαβάσετε τὴν παρὰπάνω παροιμία.

ΔΗΜΟΣ Χ. ΞΑΝΑΛΑΤΟΣ
Γυμνασίον Λιδωρικίου

ΣΚΑΛΑ

- 1) Κ — Σ
- 2) Κ — Σ
- 3) Κ — Σ
- 4) Κ — Σ
- 5) Κ — Σ
- 6) Κ — Σ
- 7) Κ — Σ
- 8) Κ — Σ
- 9) Κ — Σ

- 1) Πατρίς τοῦ Ἱπποκράτους. 2) Κάτοικος Ἑλληνικῆς νήσου. 3) Βασιλεὺς τῆς Λυδίας. 4) Ζῶν τῶν δασῶν. 5) Ἡ κόουρασις. 6) Εἰς ἐκ τῶν δύο μοναχῶν πρὸς πρωτοδίδαξαν στοὺς Σλαῦους τὸν Χριστιανισμό. 7) Ἀνθρωπὸς καὶ ζῶο. 8) Μεγάλος κοινωνιολόγος. 9) Ἀγωνιστὴς τοῦ 21.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ
Μαθητὴς Γυμν. Βασιλικῶν

- 1) Μ —
- 2) Μ —
- 3) Μ —
- 4) Μ —
- 5) Μ —
- 6) Μ —
- 7) Μ —
- 8) Μ —

- 1) Ἀπαγορευτικόν. 2) Τρωτικόν. 3) Σήματα. 4) Ἡ κόρη τοῦ ἔσωσε τὸν Θεσέα. 5) Λουτρόπολις τῶν Η. Πολιτειῶν. 6) Ἐφευρέτης τοῦ ἀσυρμάτου. 7) Λιμὴν τῆς Γαλλίας. 8) Περιφημὸς Ἀθηναῖος στρατηγός.

ΛΟΥΛΑ ΣΠ. ΛΕΚΚΑ
Μαθητρία Γυμνασίου Λουτρακίου

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟΣ
ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟΣ

X	3	
		6
	0	2
	5	
6		
9		2

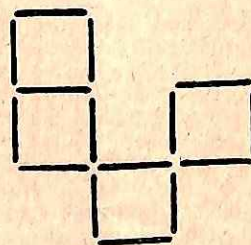
Ὁ μικρὸς Τοτὸς ἄρχιζε ἓναν πολλαπλασιασμό. Ξαφνικὰ ἦρθε ὁ θεὸς του καὶ τοῦ ἔφερε πολλὰ δῶρα. Καὶ αὐτὸς ἐνθουσιασμένος δὲν μπόρεσε νὰ συνεχίσῃ. Μπορεῖτε νὰ τὸν βοηθήσετε; Γράψτε τὸν σωστὸν ἀριθμὸ στὴν θέσι κάθε τελείας.

- 1) Κ —
- 2) Κ —
- 3) Κ —
- 4) Κ —

- 1) Νησὶ Δωδεκανήσου. 2) Ποταμὸς τῆς Κορέας. 3) Γεωμετρικὸν σχῆμα. 4) Πολλοὶ ἀποτελοῦν ἀλυσίδα (ὄνομα ἐνικὸν).

ΕΛΕΝΗ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ
Τάξις Δ' Γυμνασίου Θελέων Κορίνθου

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Ἀλλάζοντας τὴ θέσι τριῶν σπέρτων μπορεῖτε νὰ σχηματίσετε τρία ὀρθογώνια μὲ ἴσες διαστάσεις;

ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Μαθητὴς Ζ' Τάξεως Γυμνασίου Λεβαδείας

Θ' ἀργήσουν αὐτοὶ οἱ μαθηταὶ νὰ βγοῦν γιατί γράφουν. Τί γράφουν; — Σὰς εἶπα.

ΙΩΑΝΝΑ ΤΣΑΛΤΑΚΗ
Γυμν. Νικαίας

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Νὰ χωρισθῇ ὁ ἀριθμὸς 45 εἰς τέσσερις ἀριθμούς ὥστε: ἂν εἰς τὸν πρῶτον προσθέσωμε τὸ 2, ἀπὸ τὸν δεύτερον ἀφαιρέσωμε τὸ 2, τὸν τρίτον πολλαπλασιάσωμε ἐπὶ τὸ 2, τὸν τέταρτον τὸν διαιρέσωμε διὰ τοῦ 2, νὰ μᾶς δίδουν τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα.

ΜΑΙΡΗ ΚΑΛΛΙΟΥ
Γυμνασίον Θελέων Σεργίων

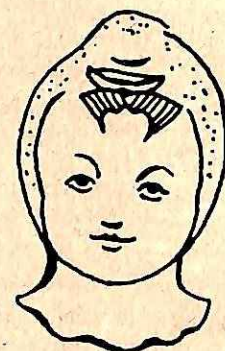
ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΜΟΣ

Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου,
ἂν μὲ ἀποκεφαλίσῃς,
ἄλλη νῆσος τοῦ Αἰγαίου
στὴ στιγμὴ θὰ ἀντικρύσῃς.

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Βγάζω κάπα, βάζω τὰ
καὶ χωρὶς τὰ χωρατὰ,
ἀπ' ἄγριος ἰθαγενῆς
τοῦ φρουρίου εἶμαι συγγενής.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Β. ΛΙΑΛΙΑΤΗΣ
Μαθητὴς Γυμνασίου Ναυπλίου

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ποῖον κυττάζει;
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ
Μαθητὴς Γυμνασίου Λεβαδείας

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι λέξεων σχηματίζουν ἓνα ρητόν.

Τιμὴ, Ἰησοῦς, μηχανή, ἄγκυρα, τμήμα, ὁμάς, ὕμνος, σανίς, γράμμα, ὀρυκτόν, νῆμα, ἔθνος, ἰχθύς, Σίμων, σκώληξ, ὄγκος, ὕαλος.

ΚΑΙΤΗ ΚΟΥΡΑΜΠΗ
Μαθητρία Γυμνασίου Μοσχάτου

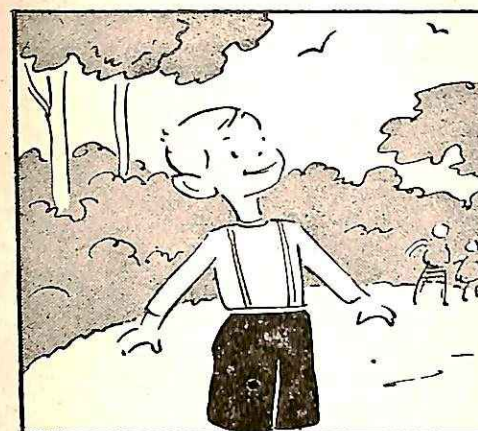
ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΙ

Εἶμαι ὄρος τῆς Ἑλλάδος φημισμένο, καὶ ἂν μ' ἀποκεφαλίσῃς καὶ μ' ἀλλάξῃς (ἑστώνισις) τῆς Ἀσίας ποταμὸν εὐθὺς θὰ σχηματίσῃς.

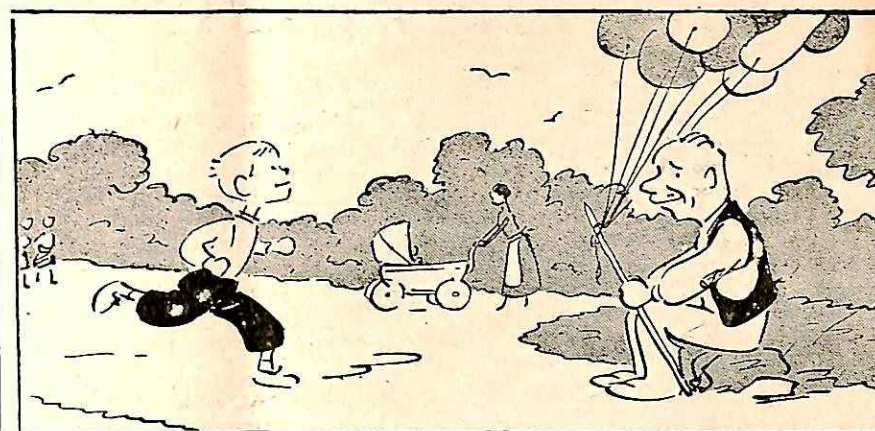
Εἶμαι ὄρος τῆς Ἑλλάδος ἑκατοντά, καὶ ἂν μ' ἀποκεφαλίσῃς, εἰς τὴν παραλία εὐθὺς θὰ μὲ συναντήσῃς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΜΜ. ΤΣΙΓΩΝΑΚΙΣ
Γυμνασίον Πόμπιας Καινουργίου

ΤΟ ΜΠΑΛΟΝΙ

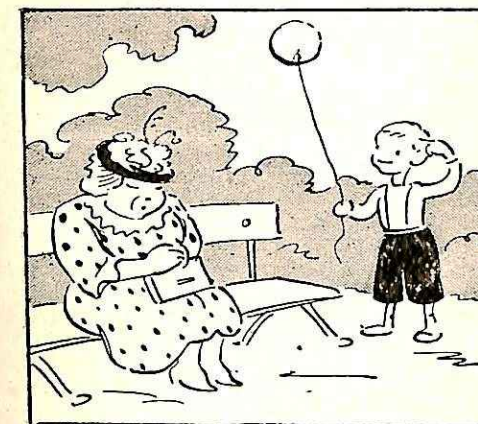

Νά, σήμερα ὁ Λελέκος μας
στὸ Ζάππειο χαζεύει
καὶ νέα διασκεδάσι
τώρα νὰ βρῇ γυρεύει.

Καὶ νάτος ἓνας μπαλονᾶς
μπαλονᾶς πρὸς πούλουσε,
παιχνίδι πρὸς ὁ κύρ Λελές
καιρὸ τὸ λαχταροῦσε.

Ἐνα μπαλόνι τὸ λοιπὸν
τρέχει κ' εὐθὺς ψωνίζει
καὶ λέει: «Δυὸ χιλιάρικα
κι ἂν ἔδωσα τ' ἀξίζει».

Μὰ πρὸς πέρα σ' ἓνα μπάγκο
ρουχαλίζει μιὰ κυρά,
κι ὁ Λελές γελώντας λέει:
«Νὰ παιχνίδι μιὰ φορὰ!»

«Ἄ, μπράβο μου, μὴ βασκαθῶ,
τέτοιες ἐμπνεύσεις θέλω!»
Καὶ τὸ μπαλόνι δέθηκε
ἀμέσως στὸ καπέλο.

Τὸ κατόρθωμά του τώρα
ὅλος γέλια τὸ θαυμάζει!
Ὅταν ξάφνου «ἀλλοῖμόν μου»
μὲ τρομάρα του φωνάζει.

Γιατὶ ἡ φούσκα παίρνει δρόμο
σὰν τὰ γρήγορα πουλιά,
παίρνοντάς μὲ τὸ καπέλο
καὶ τῆς δόλιας τὰ μαλλιά!...

Ἀλλὰ τὸνοιωσε κ' ἐκείνη
κι ἀπ' τὸν ὕπνο της ξυπνᾷ,
τὸ Λελέ ἀπ' τ' αὐτὸ τὸν πιάνει
κι ὡχ... ἀλλοῖ του πῶς πονᾷ...

Καὶ θρηνώντας τώρα βάζει
χιλίους ὀρκους στὴν ἀράδα,
ὅτι πιά δὲ θ' ἀτακτῇ...
... πρὶν περάσῃ μιὰ βδομάδα.

ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΕΣ

Στίχοι
Ι. ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΥ.

Μουσική
Δ'Λ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Γιὰ σᾶς Ἑλ. λη. νο.

ποῦ. λες μου ἡ ἔν. δο. ξη Πα. τρί. δα κρύ. βει. ἔ. να

πό. δο ἰ. ε. ρὸ καὶ μιὰ με. γά. λη. ἔλ. πί. δα

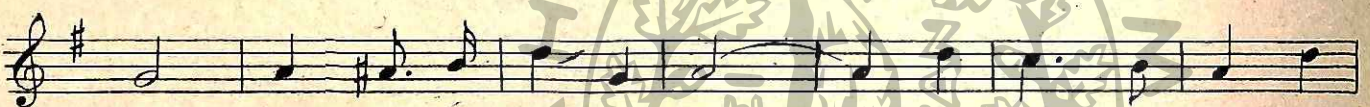
τὴ γε. νε. ἄ τοῦ μέλ. λον. τος ἄ. πὸ σᾶς τὴν πε. ρι.

- μέ. νει ἰνὰ θῆ με. γά. λη καὶ τρα. νή καὶ

κο. σμο. ζα. κου. σμέ. νη. Καὶ γί. νε. τε Σπαρ. τιά. τισ.

- σες κί. ἐν. θυ. μη. δῆ. τεαυ. τὰς πού. ἔ. λε. γαν στούς

ἄν. δρες των ἡ τὰν ἡ ἔ. πί. τὰς πού. ἔ. λε.

Ρ. Χ.
ΦΡΕΤΙΑΝ

- γαν στούς ἄν. δρες των ἡ τὰν ἡ ἔ. πί. τὰς.»